

ANGLIEI

Poseziunea liniei Calais — Dunkerque — Havre — Brest și celelalte pozițiuni fortificate vor constitui baza de atac împotriva Angliei. Acest mare număr de porturi constituie un avantaj pentru agresor, întrucât Anglia neștiind de unde va porni atacul nu va putea ști cum să-și organizeze apărarea. Torpiloarele rapide și submarinele germane vor putea stăpâni calea îngustă a Canalului Mânecii. (*Die Wehrmacht*).

★

Atacul împotriva Angliei va începe cu bombardarea Londrei, de pe coasta franceză. Londra adăpostește a șasea parte a populației întregii Anglii. La începerea bombardamentului, în care se vor arunca zilnic între 4 — 500 bombe, cele 8 milioane de englezi din Londra se vor vedea siliți să evacueze orașul, ceea ce va aduce după sine paralizarea vieții capitalei engleze. Prin dominarea aerului de către aviația germană, debarcările de trupe nu vor mai fi atât de grele. Va fi suficient ca Germania să poată debarca 25 divizii, pentru a înfrânge pe englezi. Incercarea va fi desigur temerară, întrucât este vorba de o debarcare de 500.000 oameni, cu un uriaș material, care ar trebui să treacă Canalul Mânecii, deci de trei ori mai mult ca în expediția împotriva Norvegiei. (*Stampa*).

★

Recomandăm cititorilor noștri să nu creadă că acalmia actuală înseamnă abandonarea de către Germania a proiectului său de invaziune. Furtuna va izbucni brusc, așa cum a fost în cazul Danemarcei, Norvegiei, Olandei și Belgiei. Intermitența dintre acalmie și explozie face parte din ritmul războiului fulgerător. Nu este vorba de altceva decât de o ultimă pauză, înainte de uragan. (*Sunday Times*).

★

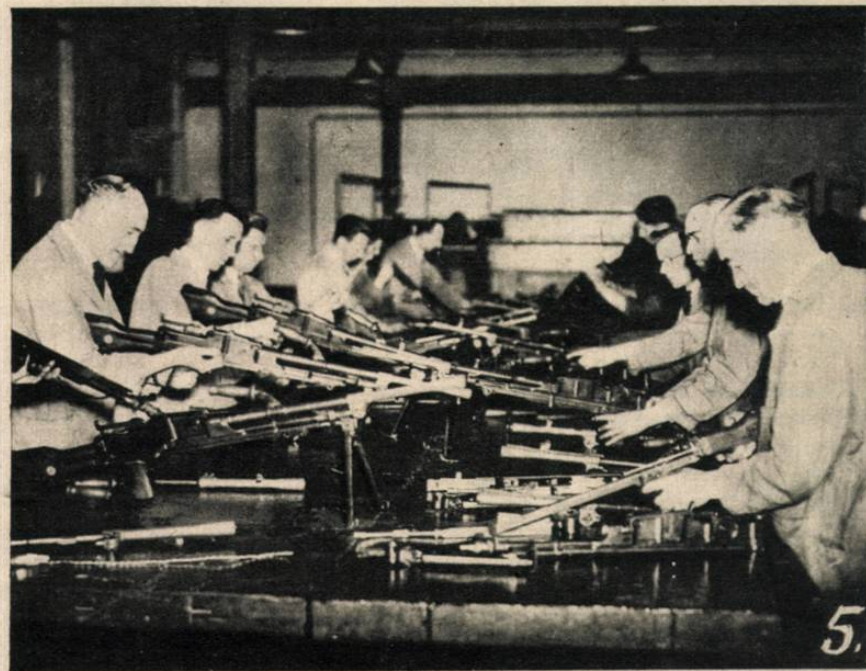
Ministrul de externe al Irlandei, într'un discurs radiodifuzat previne populația că Irlanda poate deveni dintr'un moment într'altul teatrul unor operațiuni militare. Populația este sfătuită, până la alte ordine, să nu părăsească locuințele. În clipa când operațiile militare ar începe, toate plăcițele indicatoare de străzi, trebuiesc ridicate, pentru a nu folosi inamicului ca indicațiuni. (*United Press*).

LUPTELE ÎN MEDITERANA

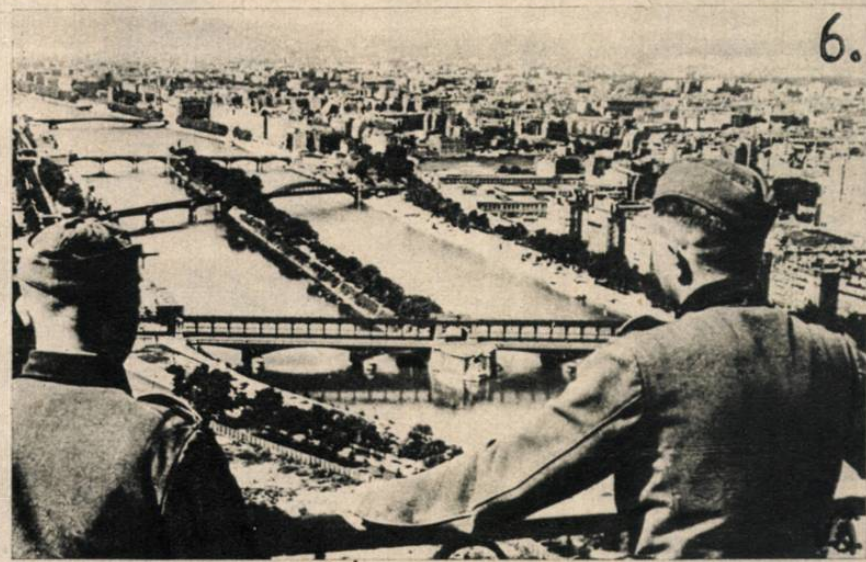
Telegramele și comunicatele oficiale ne-au adus știrea grelelor lupte navale care au avut loc în Mediterana, între forțele italiene și cele britanice. Au intervenit în luptă cele mai puternice unități ale ambilor combatanți. Instantaneul pe care-l reproducem a fost luat în timpul luptei. Cel de al doilea vas își descarcă toate tunurile grele asupra adversarului.

4

5

6

4. SE REINTORC REFUGIAȚII

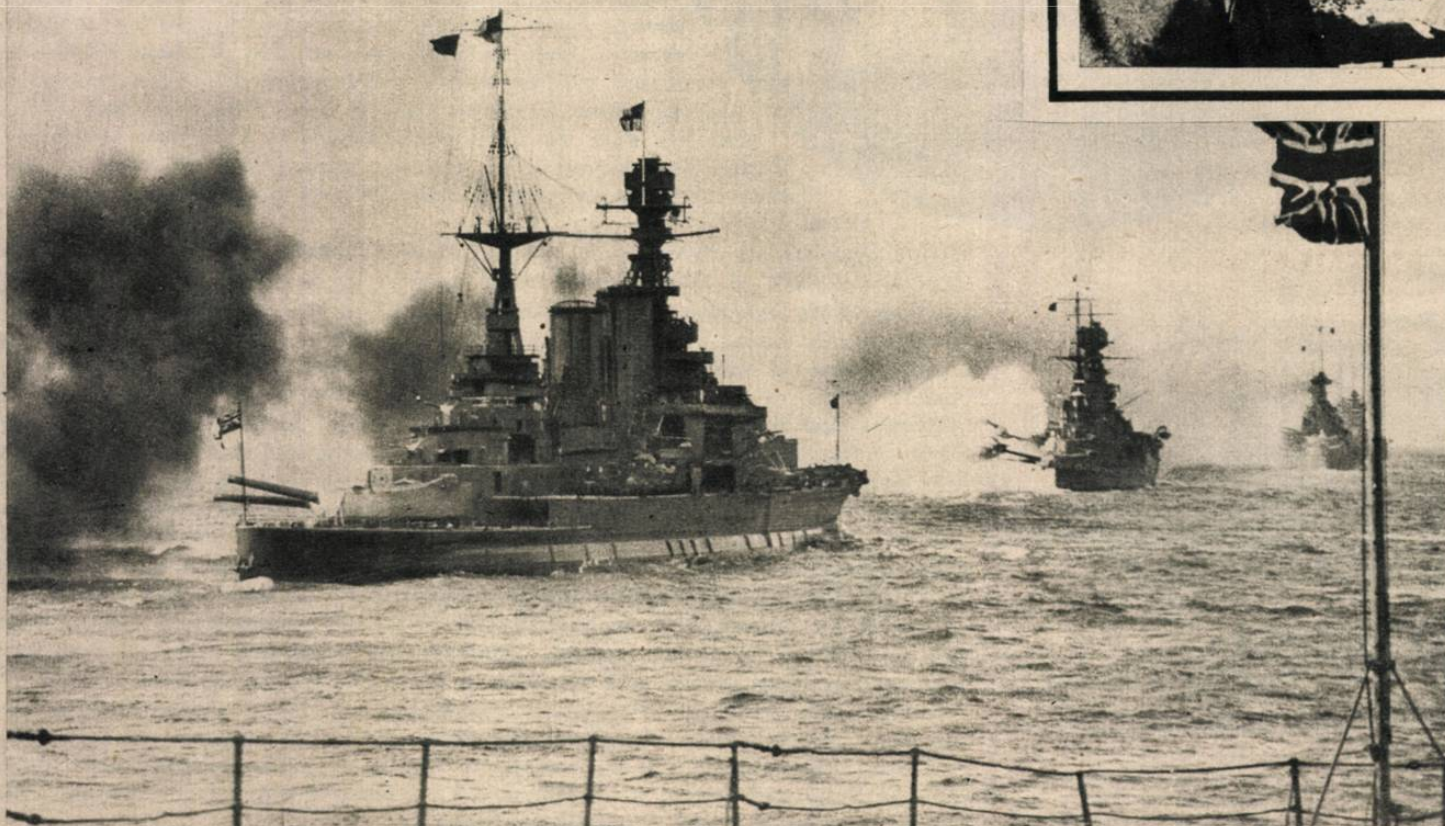
Refugiații francezi cari și-au părăsit căminurile, în fața urgiei devastatoare a războiului, revin la casele lor. Spectacolul nu este mai puțin impresionant acum la reîntoarcere, decât la pornire. Imaginea jalnică pe care o publicăm, este elocventă.

5. MUNCA ÎN UZINE

În uzinele din Marea Britanie, lucrul pentru alimentarea trupelor cu material de războiu continuă într'un ritm viu. În ultima vreme s'au fabricat mai ales arme automate ușoare pentru a fi puse la dispoziția unităților menite să înfrunte trupele de parașutiști cari vor fi probabil lansați asupra Angliei. Lupta cea mai înverșunată a timpurilor moderne se pregătește.

6. PARISUL SUB OCUPAȚIE

Parisul își reia treptat aspectul pașnic. Dacă nu ai întâlni pe străzi soldații germani, aproape că ai uita că a fost războiu. Dealtfel, aceștia nu-ți amintesc războiul în grozăvia lui, căci se poartă întocmai ca niște turiști în uniformă, cari admiră frumusețile orașului-lumină.

Flota NIPONIA

Crucietorul de 10.000 tone „Myoko”.

ISTORICIIL zilelor noastre observă că centrul mondial al conflictelor se mută încetul cu încetul din Atlantic spre Pacific, așa cum în trecut s'a mutat din Mediterana în Atlantic.

E interesant de notat că tunuri străine, au pus bazele flotei japoneze. Aceste tunuri erau îndreptate de pe vase de războiu britanice asupra orașului Shimonoski.

Putiatin, un ofițer de marină rus, fu acela care-i învăță pe Japonezi să construiască primul vas modern; el se stabilise în această țară prin 1854 și sub conducerea sa se începu construcția unei serii de vase comerciale urmată mai târziu de aceea a unor mici vase de luptă.

Apoi, în 1865, un francez fu acela care înființă un prim șantier naval, cu adevărat demn de acest nume, la Yokosuka.

Dar lipsa materialelor de construcție ținu multă vreme în loc această industrie. Japonia cumpărându-și mai bine de jumătate din vasele sale comerciale și de luptă, din Europa — și în special din Anglia.

În 1894, această tânără flotă susținu prima sa bătălie. Adversara sa era marea, dar prost pregătită flotă chinezească și Japonia ieși din această ciocnire cam jupuită, dar cu panășul unei lesnicioase victorii.

Apoi, ani mai târziu, sporită în volum și

Vasul amiral „Izumo”, una dintre cele mai moderne unități ale flotei nipone.

Navele de luptă, undeva în apele Chinei.

putere, ea porni cu multă siguranță, împotriva flotei imperiale ruse, considerată pe atunci ca una dintre cele mai formidabile din lume. Geniul militar al amiralului Togo „Nelsonul Japoniei”, moralul ofițerilor și al oamenilor cari nu știau încă ce înseamnă o înfrângere, excelența calitate a vaselor de construcție engleză, ineficiența flotei ruse, în bună parte învechită și un puținel noroc, contribuiră la o victorie japoneză care uimi lumea. Flota japoneză, ajunsă la maturitate luă un loc de frunte în rândul marilor puteri maritime. Războiul 1914—1918 reducând puterea navală a Germaniei și a Rusiei, marina japoneză ajunsă să coteze ca o a treia forță maritimă a lumii, depășită doar de flota Mării Britanii și a Statelor Unite.

Poziția aceasta, ea și-a păstrat-o până'n ziua de astăzi cu toată intensă activitate pe care au dus-o între timp șantierele marilor puteri navale.

Marina japoneză s'a dezvoltat cu o repeziciune uimitoare. În primii cinci ani după războiul din 1894 cu China, ea își triplă tonajul; iar în următoarele trei perioade cincinale, flota japoneză spori cu 70.000, 120.000 și 110.000 tone, continuându-și dezvoltarea în același ritm; între anii 1894 și 1939 ea și-a sporit cam de vreo șaptesprezece ori volumul și forța inițială, o dezvoltare a cărei repeziciune e fără egal în istoria navală a tuturor celorlalte națiuni. Tonajul său total este acum de 840.000 având înainte-i Marea Britanie cu 1.380.000 și Statele Unite cu 1.320.000. Care e valoarea acestor cifre atunci când se pune chestiunea apărării coastelor nipone? Țara aceasta are o situație strategică excepțional de avantajoasă. Experți navali ca Hector Bywater și Amiralul Bubnov au emis părerea că din răsărit, sud-est, sud, sud-vest și vest, nici o flotă din lume n'ar putea în actualele condițiuni, ataca cu succes Japonia. Distanțele sunt mari și în Pacific nu există baze care să le scurteze. În schimb Japonia are în aceste ape un excelent sistem de baze navale și fortificații. În sud-est ea este apărată de insulele sale, iar la vest o adăpostește coasta chineză care se află sub ocupație japoneză. Punctele sale vulnerabile sunt în nord-est și nord-vest, de unde submarinele sovietice și flota americană pot porni atacuri. Vladivostokul este privit de către presa japoneză ca „un pistol îndreptat spre inima Japoniei”. Bazele navale și aeriene din Alaska și insulele Aleutine vor juca un rol hotărâtor într'un războiu ce s'ar deslănțui în Pacific. În momentul când între Statele Unite și Rusia s'ar încheia o alianță navală — Japonia s'ar afla în cea mai critică situație pe care a avut-o vreodată în istoria sa.

Pentru slăvirea memoriei amiralului Togo, vasul pe care l-a comandat în timpul luptelor cu rușii a fost reconstituit într'un parc din Tokio.

PARAȘUTA

COLACUL DE SALVARE AL AERULUI

ARMA surpriză a războiului modern a fost parașuta. De unde până mai de curând acest aparat — dacă poate fi numit astfel — nu era utilizat decât pentru salvarea sburătorilor în pericol, el a devenit astăzi un instrument ajutător în lupta de distrugere dusă împotriva dușmanului. Cu câțiva ani înainte de izbucnirea actualului

conflict, revistele de specialitate au scris în repetate rânduri despre parașutiști cari lansându-se în masă asupra unui obiectiv, ar putea să aducă răsturnarea calculelor strategice, clasice. Îndeobște însă susținerea aceasta a fost respinsă, argumentându-se că parașutiștii prezintă o țintă mult prea vulnerabilă pentru posturile terestre de apărare, astfel că utilizarea lor nu va fi de efect.

Evenimentele din cursul ultimului an au dovedit însă că parașutiștii constituie o trupă extrem de periculoasă și foarte eficientă. Vulnerabilitatea lor nu este nici pe departe atât de mare cât s'a crezut.

Dar ce este interesant e că în cursul lansărilor de trupe cu parașuta nu s'au înregistrat niciodată accidente din cauza aparatului, adică nu s'a întâmplat ca acesta să nu funcționeze cu exactitate matematică.

De perfectă stare a parașutelor poate să depindă o acțiune militară. Deaceia, la confecționarea lor se dă cea mai mare atenție, atât materialului cât și lucrului.

Iată cum se face o parașută:

În primul rând se ia pânza, în speță mătase impermeabilizată, care este supusă unui control de rezistență. Ea este dată croitorilor cari taie, după anumite tipare, fețele numeroase ale parașutei. După aceea, ele sunt repartizate cusutoreselor.

Cusutoresele dau la mașină, încheiând diferitele bucăți din care e constituită parașuta. Evident, cusutura se face tot cu mătase, extrem de rezistentă. Ceea ce este interesant e că mașinile acestea de cusut au două ace, adică fac simultan două cusături.

Probabil că se știe că parașutele au o suprafață imensă, astfel că pentru a nu se țări pe jos, ele sunt trase în sus, pe măsură ce înaintează cusătura, cu ajutorul unui scripete, cum se vede într-una din imaginile noastre.

După ce parașuta a fost încheiată, un specialist controlează milimetru cu milimetru cusăturile, pentru ca nu cumva să existe un interval neînădit. O ruptură cât de mică ar putea aduce după sine, în timpul lansării, sfâșierea parașutei. După acest ultim control, parașuta este împă-

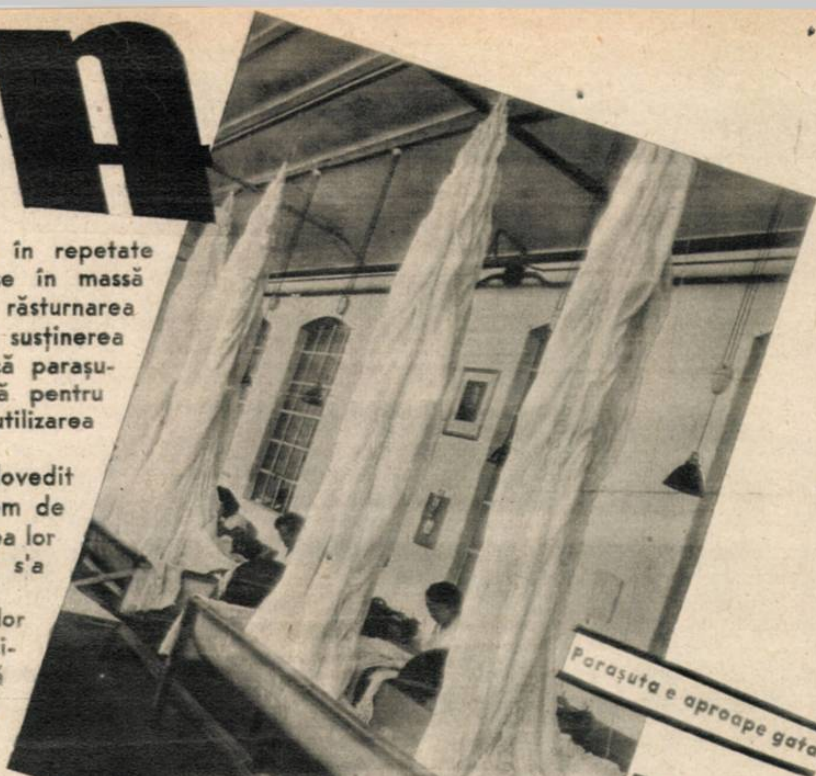
← Un specialist controlează, cu ajutorul unui aparat special, rezistența pânzei.

↓ După ce-au fost croite, parașutele sunt trimise cusutoreselor, care le înădădesc.

Aparatul este împachetat sistematic.

turită de specialiști și băgată într-o raniță specială. Împăturirea necesită o virtuozitate destul de însemnată, deoarece imensa umbrelă trebuie să fie grămadită într'un loc foarte redus, fără însă ca din cauza aceasta să aibă vreo întârziere în desfășurare, atunci când se lansează parașutistul. Cu această ultimă operație, parașuta este gata de întrebuințare.

Un parașutist s'a lansat.

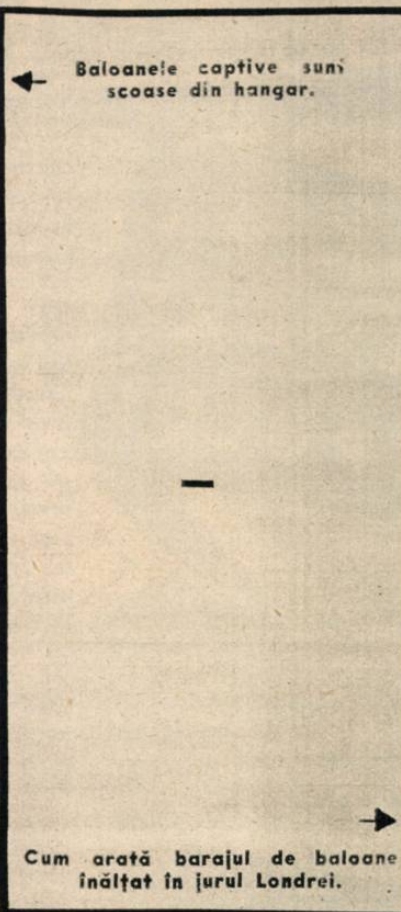
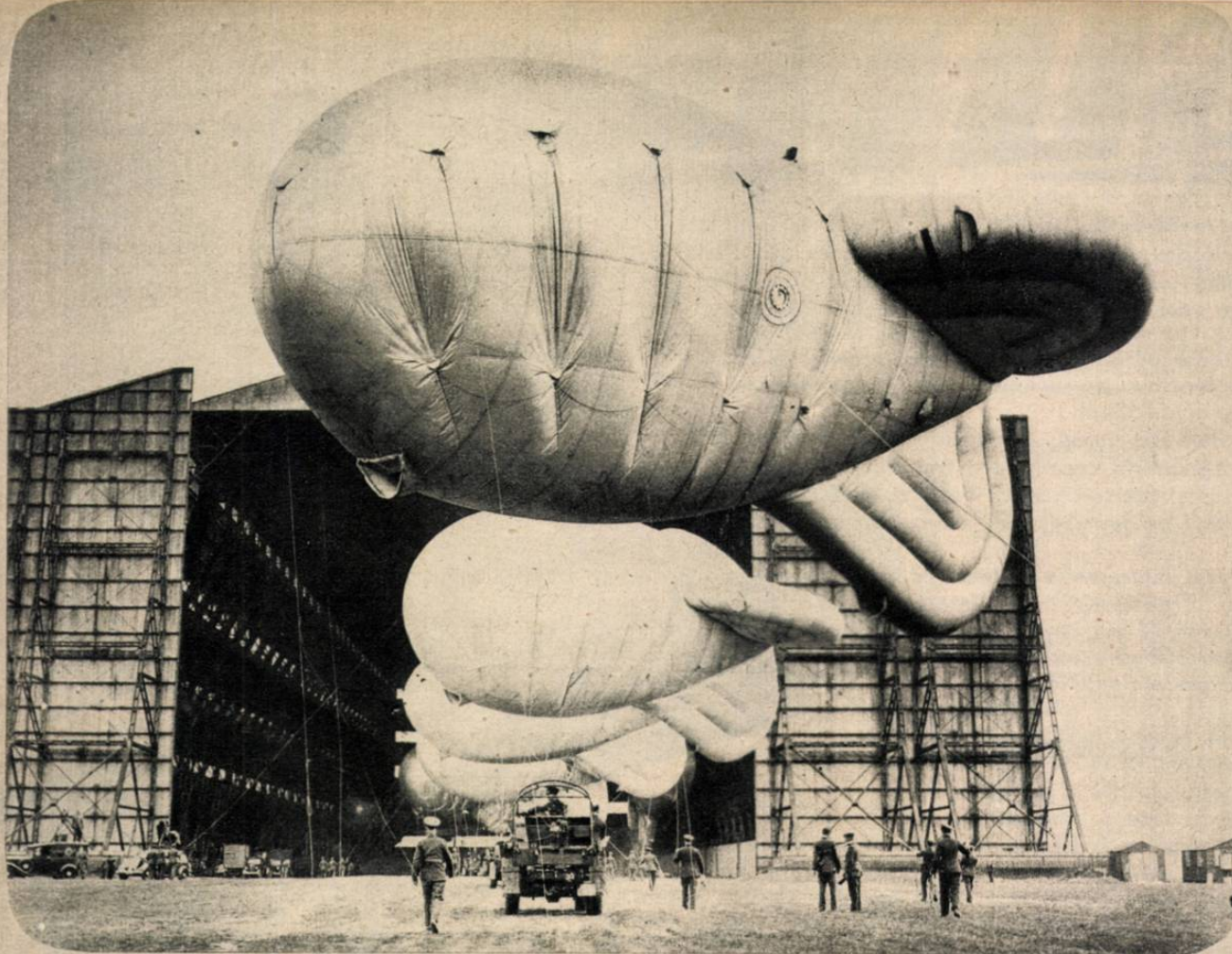
Parașuta e aproape gata.

Să face controlul cusăturilor.

← Baloanele captive sunt scoase din hangar.

→ Cum arată barajul de baloane înălțat în jurul Londrei.

DIN desfășurarea de până acum a războiului, o seamă de credințe și speranțe teoretice au fost anulate de împrejurările practice. Astfel, astăzi nimeni nu mai crede într-o apărare aeriană atât de precisă încât să împiedice toate atacurile inamicului.

Este neîndoios că artileria antiaeriană, pe de o parte, și avioanele de luptă pe de altă parte, izbutesc într-o largă măsură să reducă din puterea de atac a flotei aeriene inamice, fără însă a reuși să facă imposibil atacul.

Se pare că englezii prevedeau această situație, în ultimele luni dinaintea izbucnirii războiului, căci s'au străduit să ridice cele mai diverse obstacole în calea atacurilor aeriene.

Ziarul „Warschauer Zeitung” dă în această privință unele amănunte, foarte interesante:

„Piesa de rezistență a apărării pasive engleze o constituie barajele de baloane.

Escadrilă de bombardament germană, în zbor peste teritoriul inamic.

truția sa sunt astfel socotite încât să-și poa consecințele. Balonul este mereu expus la tot. Este cert că aceste baraje de baloane sun se dioase ca și obuzele artileriei antiaeriene, atacurile de noapte nu există niciun mijloc c a-l atinge. Anul trecut au avut loc la Londra să fi dat rezultatele așteptate. Înălțimea ma metri. În timpul exercițiului au fost smulse ci iar un balon a sburat chiar spre Danemarc mulțumirea față de rezultatele atinse, mai al putut constata că o perfecționare a bare maximum de eficacitate apărării antiaeriene. „Se acordă cel mai mare interes sistemului fi încredințați că el va da rezultate excelent

BARAJUL DE BALOANE poate opri ATACUL AERIAN!

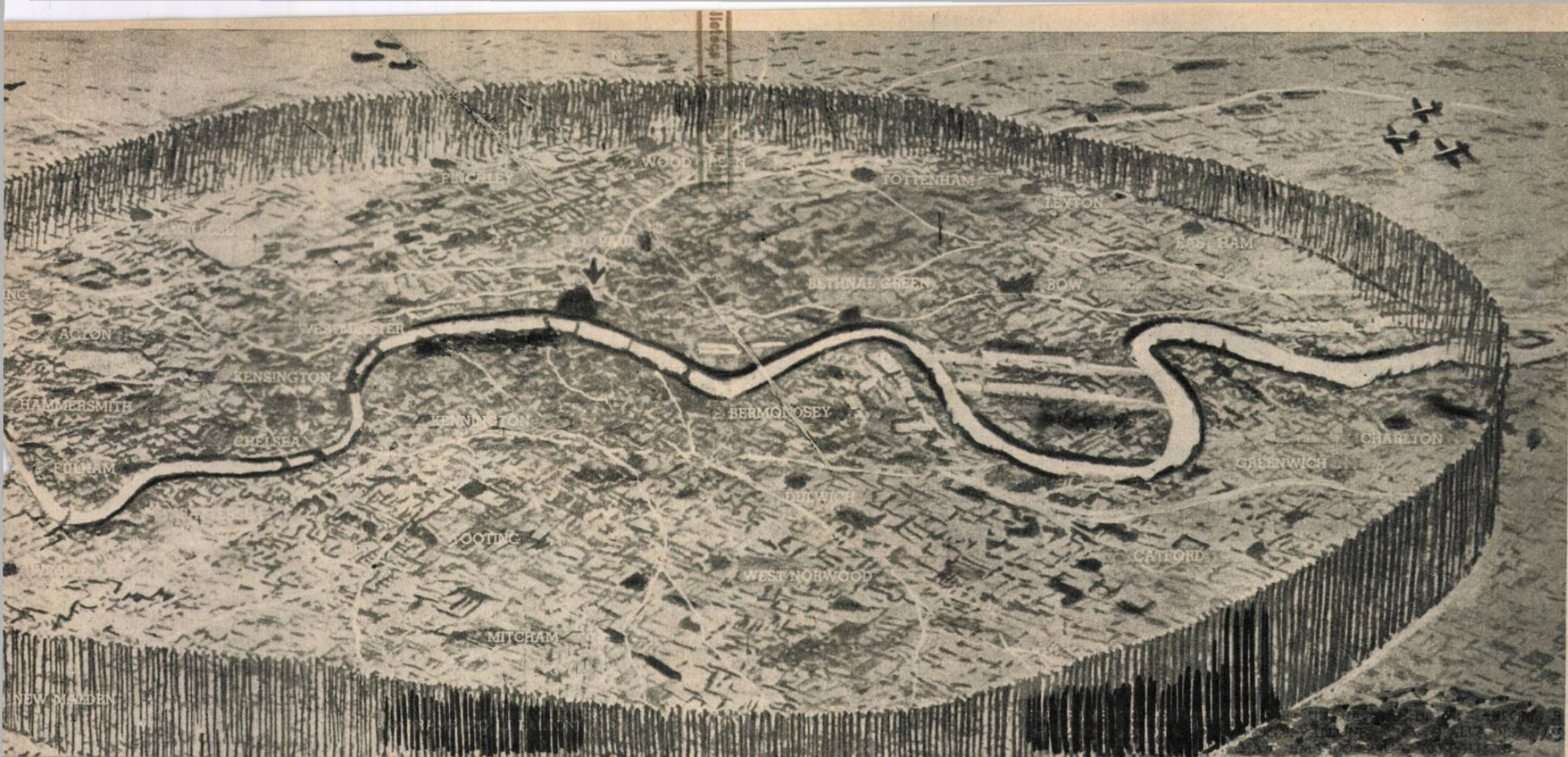
Un baraj de baloane, modern, e format dintr-o serie de baloane ancorate la distanțe anumite, în jurul localității de apărare. „Wilhelm Kirchner”, în cartea sa „Baloane și baraje aeriene”, scrie următoarele despre cablurile barajelor aeriene:

„Pericolul unui asemenea cablu de oțel stă în capacitatea sa de tăiere. El acțio-

nează ca un fierăstrău. Viteza imensă cu care acționează aceste fierăstraie, face ca și piesele de oțel să poată fi tăiate. Dacă o elice de lemn s'a lovit de cablu, scheletul de lemn e sfărâmat. Uneori cablul este rupt, în urma acestei lovituri, dar atunci el se înfășoară în jurul elicei sau lovește aripile, ca un biciu năpraznic, provocând mari pagube. Partea din afară a unui balon captiv, constă dintr'un material cauciucat. Balonul captiv, cu un volum de 300 m. c. este mai mic decât balonul de observație. Forma și cons-

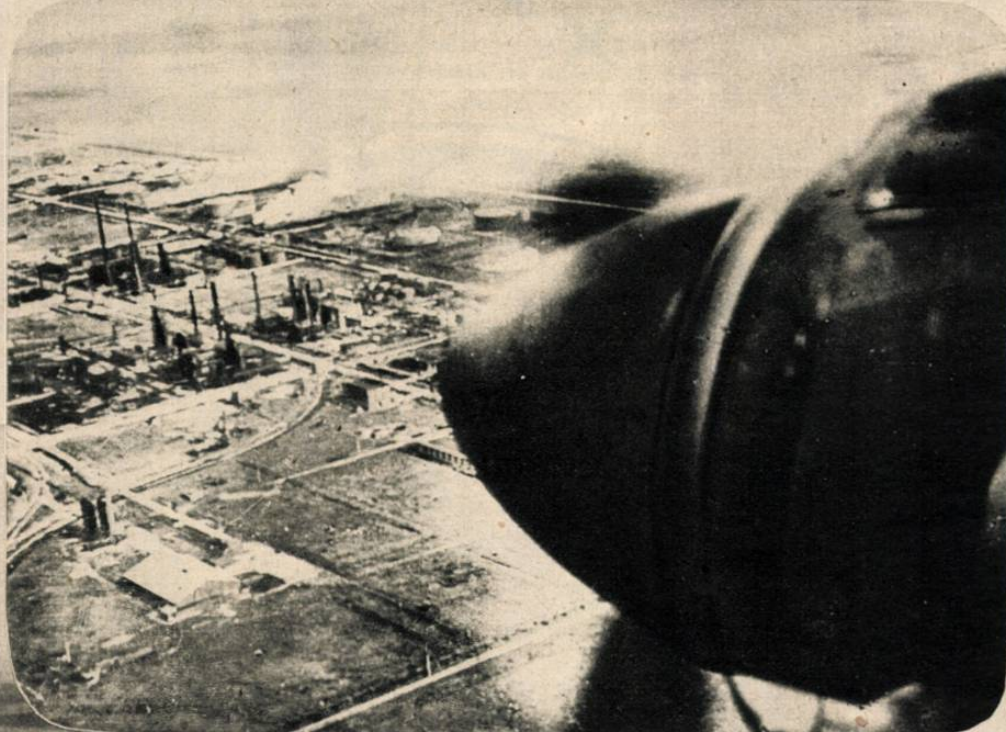

tă păstra un echilibru stabil, cu foarte
felul de primnjdii".

cotite de aviatori tot atât de primej-
ba chiar mai primejdioase, fiindcă în
e a ști să te strecoți prin baraj, fără
exerciții de baraj aerian, cari nu par
timă care a fost atinsă a fost de 2000
ci baloane, provocând unele accidente,
a. Ziarul „Times” și-a exprimat totuși
es că din desfășurarea exercițiilor s'a
lor este posibilă și ea ar aduce un

de baraj — scrie „Times” — și putem
s. Pe de o parte, avioanele de bom-

bardament sunt silit să se urce la mari înălțimi,
pe de altă parte, șansele lor de a scăpa de
avioanele de vânătoare, sunt mult mai mici.
Sistemul funcționează și pe vreme rea, când
reflectoarele și avioanele de vânătoare au puține
șanse, iar artileria antiaeriană trage în ținte
invizibile".

După cum am spus, baloanele unui baraj sunt
așezate la anumite distanțe, pentru a lăsa loc
liber mișcărilor de pendulă ale baloanelor. Barajele
britanice au, la înălțimi de 2000 metri, spații
libere de 200 — 400 metri. Aceste distanțe par
foarte mari, totuși posibilitatea izbirii avioanelor
de cabluri rămâne considerabilă.

O circumstanță care agravează primejdia atacului
aerian printre rețelele de baraje, este faptul că
pe întuneric, barajele sunt cu totul invizibile și
că prea puține zile pe an sunt destul de senine
pentru ca ele să poată fi văzute. Viteza uriașă
a avioanelor face ca pericolul să fie și mai mare,
deoarece pilotul zărește prea târziu barajul și
nu mai poate evita ciocnirea. În orice caz, atacul
ce apare iminent împotriva Angliei, va arăta dacă
aceste măsuri de apărare antiaeriană, au valoarea
ce li se atribue. Odată cu această verificare se va
mai vedea și întrucât sunt destul de eficace ba-

Avion de bombar-
dament „Stuka”,
planând asupra
unei regiuni indus-
triale.

Hidroavioane
engleze patrulând
dealungul coastei.

Vedere din Londra,
în timpul zilei.
Luminile sunt aprin-
se din cauza ceții.

rețele de mine, care înconjoară astăzi insulele britanice, spre a împiedica apropierea
vaselor de războiu inamice.

Este de presupus că în afară de aceste măsuri cunoscute, Marea Britanie se mai
bizue și pe unele arme de apărare până astăzi secrete, așa cum reiese de altminteri
dintr-o declarație a primului lord al amiralității. Oricare ar fi rezultatul, bătălia ce se
anunță va fi hotărâtoare nu numai în ceea ce privește așezarea lumii, ci și prin aceea
că va modifica adânc toate datele tehnice ale armelor, arătând în ce măsură apă-
rarea este mai puternică față de atac.

Comicii fără nume ai HOLLYWOODULUI

COMICII „fără nume” ai Hollywood-ului, pe care vom înfățișa în puține cuvinte, aci, alcătuiesc o grupă cu totul bizară de artiști.

Ei sunt aparițiile scurte, fantomatice, care printr'un gest, o replică sau prin însuși personajul lor, ne invită la o copioasă bună dispoziție și care, cu toate acestea, nu se bucură din parte-ne nici măcar de favoarea de a le ține minte numele. Și aci intervine paradoxul. Deși fără nume, sau mai perfect fără celebritate, deși anonimi, îi iubim, îi aplaudăm, îi întâmpinăm de fiecare dată ca pe niște buni și vechi prieteni... Suntem amici cu ei până la glorie... Aceasta le-o refuzăm însă cu îndârjire. Nu-i pomenim niciodată în discuțiile noastre despre film, lăsând să cadă accentul exclusiv pe starurile mari.

Veți căuta poate să motivați lipsa de glorie a acestor comici „fără nume” prin insuficiența talentului lor... Ar fi o părere greșită. Majoritatea comicilor obscuri dispun de un umor mult mai succulent decât așa numiții „regi ai râsului”. Faceți bunăoară o paralelă între prea glorioșii frați Ritz și modestul Mischa Auer. Balanța va înclina hotărât, spre acesta din urmă, covârșită de umorul inedit al unui talent înăscut.

Atunci?

În ceea ce ne privește, am spune mai degrabă că triștii comici au fost în mare parte, siliți de

CHARLES WINNINGER...

Acest bătrânel, deosemeni uituc, a intrat de puțină vreme în categoria comicilor fără nume. În ultimul film al Deannei Durbin prezentat la noi, „Fetițele au crescut”, Charles Winninger interpreta, cu umorul său sec, un tată care nu știe niciodată pe ce lume trăiește.

GREGORY RATOFF...

Este, poate, leaderul mănunchiului de comici lipsiți de bucuriile gloriei. Totuși, Ratoff nu se poate plânge. El se înfruptă din plăcerile popularității pe câtă cale. E unul din cei mai buni regisori (vezi „Hotel pentru femei”).

HUGH HERBERT...

Nu știm dacă acest actor își dorește simpatia pe care a știut să și-o câștige în public talentului, sau gestului său tipic, care merită calificativul de „trouvaille”: momentele de bucurie le punctează bătând din palme și scoțând un savuros „Uuuu”. Personajul său este acela de zăpăcit, uituc și tâmp (în același timp) indiferent de starea socială. L-ați admirat în „Cum se cuceresc bărbaii”, „Paris Melody”, „Căstigătorul Derby-ului”, și încă vreo câteva sute de filme...

FRANK MCHUGH...

Își dorește, în mare măsură, fărămă de popularitate, unui truc—hai să-l spunem—vesel. El are un râs cu totul original, leneș și târâgănat, cu care provoacă râsul spectatorilor.

împrejurări să accepte standardizarea personajului, să interpreteze adică același personaj și deaceia au rămas pentru totdeauna în obscuritate.

Dar însăși lipsa de glorie, poate să fie și o manevră a destinului, adesea atât de neîndurător. Oricum, cei mai mulți comici sunt totuși fericiți. Ei își trag mulțumirea din cele câteva hohote de râs pe care izbutesc să le smulgă publicului și din iubirea ce i-o poartă acesta.

Și acum, vom încerca să prefacem literele noastre în imagini cât mai elocvente pentru a înfățișa în frumoasa lor lumină, pe cei ce se numesc comicii „fără nume” ai Hollywood-ului.

LA DURERI

DE CAP, NEURALGII, GRIPĂ, RHEUMATISM

INTREBUINȚAȚI NUMAI

ANTINEURALGIC DR NANU MUSCEL

în cutii originale, conținând 2 buline și numai cu semnătura doctorului.

Depozit: FARMACIA N. POPOVICI București, Calea Rahovei 265

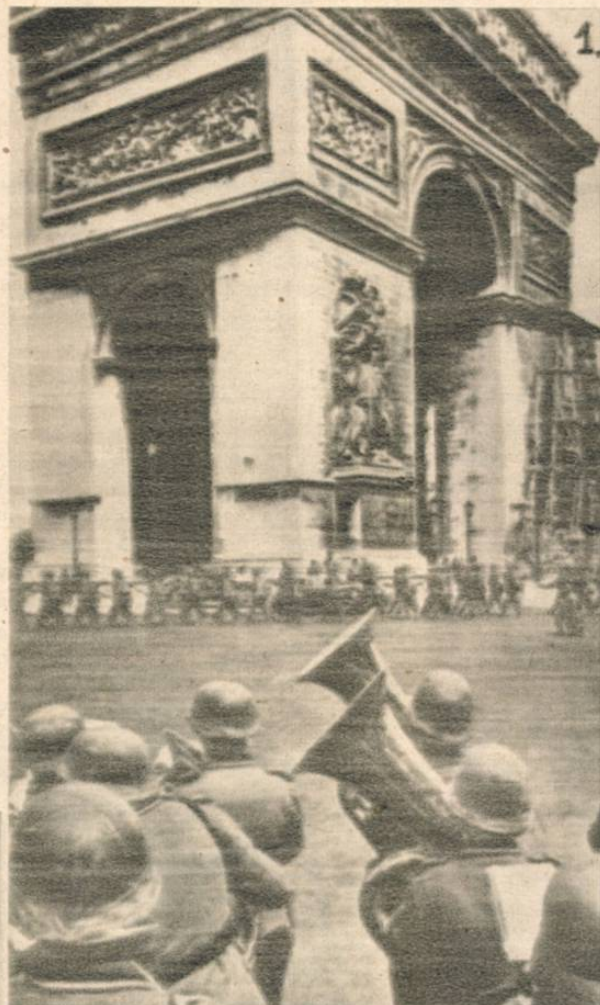
VIAȚA LA PARIS

DUPĂ „Gazette de Lausanne” viața la Paris a început să se normalizeze, câte puțin. Multe prăvălii s’au redeschis și negustorii, pentru a se putea aproviziona, caută mărfuri disponibile, în alte regiuni. Se găsesc și alimente. Dar la masa francezului nu mai este abundența din alte vremuri. Trei zile pe săptămână populația are carne, dar prin magazinele de alimente se mai găsește carne și în celelalte patru zile.

Cel dintâi ministru care a putut intra în Paris este ministrul muncii. Cea mai mare parte din fabricile de automobile au fost repuse în funcțiune; dar ele nu lucrează încă, așa cum lucrau înainte de războiu. Pentru moment, activitatea lor se reduce la repararea de automobile. Un număr mare de muncitori demobilizați au fost plasați în această industrie. În ce privește industria utilată pentru războiu, ea stă în completă inactivitate.

Cea mai mare parte dintre refugiați s’au reîntors la casele lor, iar traficul este aproape normal. Metropola funcționează, de asemenea, serviciul telefonic cu periferia. Comunicația de cale ferată cu regiunile învecinate, precum și cu unele orașe de provincie, a fost restabilită. Localurile publice sunt deschise până la ora 22.

(Continuare în pag. 15)

1. Trupe germane defilând în fața Arcului de triumf
2. Un avion a aterizat în Place de la Concorde.
3. Multimea pariziană ascultând ordonanțele difuzate la megafon de Comandamentul german.

ea era greoaie, coplesită de dureri și obligată să se înfășoare mereu. Acum este sănătoasă, sveltă și poartă rochii ușoare, ca toate tinerele femei de vârsta sa.

Iată ce ne scrie ea:

„Sunt acum doi ani, și cu toate că eram încă tânără, eram mereu acoperită de șaluri sau de cuverturi, căci cel mai mic curent de aer îmi dădea reumatisme. Mă simțeam mereu ostenită, greoaie, mă îngrășam și nu aveam gust de nimic. După staturile unui medic tânăr, m’am pus să iau în fiecare zi o lingură de Urodonal în apă. Căzând funcționarea mai bună a rinichilor mi-a dovedit că starea mea generală se ameliora și am putut să stau în grădină cu o rochie ușoară, fără să resimt dureri. Vesele mi-a revenit, mă ocup de casa mea și cu toate că pafta de mâncare este mai bună, am slăbit 3 kilograme. Bărbatul meu s’a hotărât de asemenea să ia Urodonal și îl amestecăm cu oină de masă. Este un remediu incomparabil ce se bea cu cea mai mare plăcere.”

Mme B... Lyon

Urodonal a făcut dovezile sale întrucât a obținut 22 mari premii și a fost obiect de comunicări la Academia de Medicină și la Academia de Științe. El nu amortește maladia ci o urmărește în tot organismul, pentru a o elimina apoi completamente. Trebuie deci să fie luat în mod regulat pentru a se asigura de o sănătate perfectă. Cu Urodonal nu este nici odată supraproducție de acid uric în organism.

URODONAL

ANTIURIC PERFECT

LA FARMACII ȘI DROGUERII

ESTE UN PRODUS CHATELAIN, MARCA DE ÎNCREDERE

NEVRARGYL Dr. BOUSQUET

La FARMACII ȘI DROGUERII

ÎN CUTII A 3 TABLETE ȘI A 20 TASLETE.

RĂZBOIUL din 1914

a sguudit până în temelie oamenii și întreaga lume. De atunci și până astăzi, tot pământul este străbătut de o mulțime de oameni desaxați, cari și-au pierdut complet echilibrul lor moral și fizic și se strecoară triști, înduioșând omenirea cu povestirile lor. Ceea ce era înainte o ironie, azi poate fi socotită ca o tristă realitate. S'au făcut adesea ironii pe

socoteala tuturor nenorociților care povestindu-și viața lor, o treceau prin cele mai extravagante aventuri, nesocotind cinstea părinților care dormeau somnul de veci, pentru a apare ca fiii unor mari ducese sau prinți, în aventură. Azi cei mai mulți dintre acești ratați, cari spun că sunt ei însuși marchizi, duci sau mari ducese, nu pot fi nesocotiți cu atâta ușurință. În omenirea care s'a prăbușit dela marele războiu încoace, se pot găsi destule figuri din cea mai autentică aristocrație, care au dominat viața publică a Europei de ieri. Și la noi se văd asemenea figuri. Oameni fugiți din țările lor, unde au ocupat pozițiuni înalte, cari mănuiesc azi cu abilitate volanul automobilului. Alții cari vagabondează pe străzi, având adăposturile lor în diferite case de ajutoare sau în aziluri de noapte.

Pe Calea Victoriei trece în pas de defilare, în fiecare dimineață, între 10 și 12, o femeie destul de bine, care-și învelește trupul într-o haină mizeră, găsită pe vreun maidan de gunoaie, purtând în loc de ghete,

Un vagabond care aduna la el într'un Cenaciu pe cei mai mari artiști, pozându-le în diferite împrejurări.

O A M E N I D E S A X A T I

Acum nu-i mai dau decât hrană și un adăpost, vestimente n'au nici ei.

***

Un alt tip tot atât de interesant, care spune c'a fost pe vremuri director de teatru, trăește și el din mila oamenilor. Este omul care aprovizionează cu mici cumpărături un birt obscur de pe șoseaua Vitan.

***

Dar viața cea mai impresionantă este a unei femei

bătrâne, care după războiul din 1914, din pricina unui atac aerian, șocul pe care l-a suferit a făcut-o să-și piardă memoria. De atunci, despărțită de copiii săi, ea cutreeră lumea, căutându-i și, fără să știe cum îi cheamă. De douăzeci de ani, memoria nu i-a revenit și ea umblă mereu, căutând niște ființe dragi.

***

După marele războiu ascensiunile și prăbușirile au fost deopotrivă de vertiginoase. S'au ridicat oameni cu existențe obscure, care au ajuns în scurtă vreme plini de averi, dominând lume multă prin situația lor, și s'au prăbușit, în aceeași inexplicabilă măsură, alții, care dețineau situațiuni moștenite sau cucerite de ei. Se povestește astfel de un mare industriaș care poseda imense proprietăți și fabrici, dispunând de existența a zeci de mii de oameni, c'a fost nevoit să abandoneze totul peste noapte, și să dispară El

vagabonda în ultimul timp, la Paris și oriunde găsea un mic adăpost trecător, își verifica titlurile de proprietate.

Femeia care și-a pierdut memoria.

Omul care a fost director de teatru.

șoșoni. Trece liniștită, oprindu-se la toate galantarele, oglindindu-se pretutindeni și strângându-și mereu haina depe ea, ca să-i deseneze cât mai bine conturul trupului. Sunt gesturi și mișcări de femeie care a impresionat odată cu frumusețea ei. De câte ori o oprește cineva și începe s'o chestioneze, povestește, cu toate detaliile, viața sa. A fost cântăreață la o operă mare din străinătate. A fugit, a ajuns în mizerie și conaționalii ei, refugiați și ei, au ajutat-o câțva timp.

PIONIERII ÎN RĂZBOIUL MODERN

MECANIZAREA excesivă a creiat în mintea oamenilor convingerea că în războiul modern nu contează atât de mult eroismul individual, cât virtuozitatea, în conducerea unei mașini. Astăzi, când focul luptelor s'a calmat, când din noianul întâmplărilor încep să se desprindă faptele care vor constitui pentru viitorime punctele de reper în istorime, constatăm că eroismul individual a fost tot atât de valabil în războiul zilelor noastre, ca și în trecut. Singurul lucru care s'a schimbat, a fost persoana eroilor principali. Astăzi, datorită progreselor tehnice, greutatea războiului a dus-o aviația, coloanele motorizate și pionierii.

Misiunea pionierilor s'a complicat nespun de mult în comparație cu ceea ce a fost în trecutul războiului. Astăzi mai mult decât oricând, pionierii trebuie să croiască drumul înlăturând obstacolele din calea trupelor, mai ales a celor motorizate. Formidabilele baraje antitanc, care au jucat un rol atât de însemnat în cursul luptelor din Occident, au fost distruse, e drept, în parte, de aviația de bombardament, dar în cea mai mare parte de trupele de pionieri, cari cu riscul vieții lor se strecurau până sub focul imediat al inamicilor.

Acolo unde exista o apă, peste care trebuiau să treacă trupele, unde existau poduri aruncate în aer, sau în fine tot felul de obstacole care ar fi întârziat înaintarea trupelor, au intervenit pionierii.

Misiunea cea mai delicată a acestor ostași de elită a fost de bună seamă descoperirea capcanelor și înlăturarea minelor, presărate în faimoasa țară a nimănui. Oricât de amănunțită ar fi descrierea noastră, nu vom reuși niciodată să arătăm, în amănunt, cât de mare este pericolul pentru cei cari au asemenea misiuni. O singură mișcare greșită, un defect în delicatul mecanism al acestor mașini infernale și cei trimiși să curețe drumul nu se mai întorc niciodată. Dispar. Forța exploziei îi îmbucătățește în așa fel încât nimeni nu-i mai poate regăsi.

Pe de altă parte, tot pionierii sunt acei cari aruncă în aer diferitele obstacole, sau rămânând singurii în timpul retragerilor, distrug podurile și lucrările de artă, spre a întârzia pe dușman. Pentru aceste misiuni ei trebuie să aibă totdeauna asupra lor explozibile, dintre cele mai puternice, care le pun permanent viața în pericol.

Pionierii sunt primii cari

1. Șosea distrusă în urma exploziei unei mine camuflate.

2. În dosul frontului, drumurile sunt refăcute de echipele de pionieri.

3. Linile ferate sunt puse din nou în stare de utilizare, deoarece aprovizionarea armatei este de primordială însemnătate.

4. Pionierii reconstruiesc o porțiune de șosea, dealungul unui lac.

intră în luptă și ultimii cari se retrag. Fiecare individ, dintr-o echipă de pionieri, trebuie să fie un curajos, un om cu inițiativă, gata să facă față oricărei situațiuni.

Faptul că războiul modern a fost filmat aproape în toate fazele lui, va da posibilitate oamenilor să constate cât de mare a fost aportul pionierilor, în timpul luptelor din Occident. Filmele și fotografiile cari vor rămâne pentru posteritate, vor fi cel mai frumos monument al destoiniciei și curajului acestei trupe de elită.

Realitatea femeii

CE TREBUE SĂ SE GĂSEASCĂ
IN GARDEROBA
DE VARA A
UNEI FEMEII

O pijama răcoroasă, formată dintr'un pantalon larg și bolero. La ea se poate purta o bluză și o centură, confectionate dintr'o rochie uzată sau dacă vă e prea cald, bolero-ul poate fi prins cu o broșă și purtat deasupra pe piele, fără bluză. (Rosemary Lane dela W. B.)

Un „short” dintr'o bucată, la care — dacă vreți — puteți purta o fustă cloche, demontabilă, din același material. (Ann Sheridan dela W. B.)

O rochie imprimată și un bord-a-bord de culoare deschisă, pentru serile mai răcoroase. (Ann Sheridan dela W. B.)

O rochie albă sau într'o culoare pastel, dintr'un material lavabil, garnisită cu o culoare închisă, asortată, și un monogram cochet pe piept. (Margaret Lindsay dela W. B.)

VIAȚA LA PARIS

(Urmare din pag. 11)

Se așteaptă redeschiderea băncilor. Aprovizionarea orașului a fost în mare parte asigurată.

***

Multă îngrijorare creiază situația refugiaților străini aflați la Paris. Aprovizionarea lor provoacă multe dificultăți. Și cei mai mulți dintre dâșii se găsesc într-o situație foarte tristă. Crucea Roșie americană și un mare număr de organizații de ajutorare franceze și belgiene, fac eforturi serioase pentru a putea ajuta pe acești nenorociți. Ele caută, cu concursul autorităților germane, să găsească o soluție pentru această problemă. Comunicația cu străinătatea a fost mult ameliorată. Serviciul poștal pentru străinătate mai trece însă prin Berlin.

***

Ziarul elvețian „National Zeitung” află, în aceeași chestie, că peste puțin timp se va putea restabili legătura dintre Paris și regiunile neocupate. Cinematografele se deschid mereu, dar spectatorii sunt în mică măsură. Deasemenea s'au deschis universitățile și școlile, dar frecvența este foarte mică.

Măsurile de apărare antiaeriene se mențin împotriva atacurilor engleze și Parisul continuă să stea noaptea sub întineric.

***

În ce privește stabilirea guvernului la Paris, ea este motivată de necesitatea de a repune în funcțiune industria franceză, pentru a se putea ocupa marele număr de muncitori demobilizați, întrucât lipsa lor de ocupație creiază la Paris o situație nemulțumitoare. Un mare număr de fabrici, care au fost bombardate de ultimele atacuri aeriene germane, efectuate în ajutorul ocupației, nu pot fi repuse în funcțiune decât de specialiștii lor. De aceea, guvernul caută să readucă la Paris pe toți tehnicienii și inginerii cari au lucrat în acele fabrici, pentru a proceda la repunerea lor în funcțiune. Ziua de 14 Iulie a trecut cu destulă tristețe. Publicul care trecea pe străzi și vedea aspectul lor de acum, se ducea cu gândul la aniversarea de acum un an, când au defilat atâtea unități motorizate ale armatei franceze, alături de echipele engleze, venite la Paris, pentru această festivitate.

Ajutorul soldatului

Odată cu încetarea luptelor a început să se pue și problema regisirii soldaților dispăruți în

vâltoare. În toate orașele Franței s'au constituit birouri numite „L'aide aux soldats”, care fac oficiul de a căuta fie pe soldați, fie pe rudele acestora, și de a transmite informații despre ei.

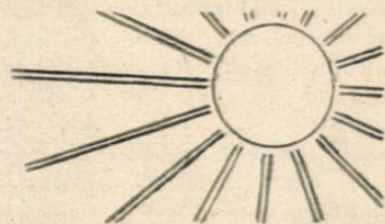

La cercul polar

După cum se știe, trupele germane stăpânesc litoralul, dela Cercul Polar până în Golful Biscaniei. În extremul nord, pe piatra demarcatoare a liniei, de unde începe zona gheturilor eterne, un soldat german și-a fixat drapelul național.

Soarele și eu

vă stăm la dispoziție !

Deci nu vreți să vă folosiți de noi? Nu există ceva mai sănătos pentru corpul Dv. decât o baie de soare. Pentru pielea Dv. nu trebuie să aveți nici o grijă. Pe aceasta o îngrijesc eu! NIVEA este absorbită de piele și o face suficient de rezistentă pentru a înlătura pericolul de a suferi arsuri din cauza razelor solare. Afară de aceasta cu NIVEA pielea Dv. se bronzază repede și în special frumos.

SUNT VINDECABILE BOLILE DE PLĂMÂNI ?

Toți acei cari suferă de astmă, tuberculoză pulmonară, și la laringe, catar la vârful plămânilor, tuse învechită, răgușală persistentă, gripă și n'au găsit vindecarea până acum primesc dela noi lămuriri, absolut gratuit și franc o carte cu multe ilustrații asupra temei: „Sunt vindecabile bolile de plămâni?”. A se scrie o carte poștală, francată cu 8 lei — la adresa exactă: PUHLMANN & Co., BERLIN, 8.36, MIGGELSTRASSE 25—25 a.

O LECTURĂ PASIONANTĂ:

„ROMANELE CAPTIVANTE”

În fiecare lună un nou roman.

A APĂRUT

MAGAZINUL

CITIȚI

MARIANA

revista feminină ideală

30 lei.

DOCTOR ERICH WUCHER

(din Cernăuți)

FOST ASISTENT LA CLINICA DIN VIENA
S'a stabilit în București, Str. Aristide Briand 20 (fostă Regală)
Bloc Carlton. Telefon 4.22.42.
Boli de piele, păr, cosmetice, sexuale, femei și sifilis. Tratamente speciale, pentru hemoroizi, varice și flebită. Raza X. Unde ultrasonice, Diatermie, Ultraviolete, etc
CONSULT 8-1 ȘI 4-8

Togal
TABLETE
suveran
la
bolile
reumatice

„REALITATEA ILUSTRATĂ”. Editura „Ziarul” S. A. R. București. Inscrisă sub Nr. 239, Reg. Publ. Periodice la Trib. Ilfov S. I Com. Revistă săptămânală tipărită la Heliogravură și un supliment „De toate pentru toți”. Redacția și administrația, str. Const. Mille (Sărindar) 5-9, București. Tel. 3.84.30. Cec Poștal 4083. Red. responsabil: N. Ionescu. Prețul abonamentelor un an (52 numere) lei 400; 6 luni (26 numere) lei 225; 3 luni (13 numere) lei 120. Anunțurile se primesc la administrația revistei. Plată taxelor poștale în numerar conform aprobării Direcției Generale P. T. T. Nr. 15.585/939.

IMPRIMERIILE Adevărul S. A., BUCUREȘTI

CUM ATACĂ PARAȘUTIȘTII

LUMEA filmului fantastic a fost transpusă în realitate. Când asistăm la proiectarea benzilor de celuloid, care povesteau în imagini isprăvile unor războinici sburători, ce se iviau pe neașteptate pe teritoriul inamic, și cari utilizând arme fantastice, obțineau izbândă, ni se părea că toate acestea nu vor fi niciodată realizate aievea.

Experiența a dovedit contrariul.

Ce poate fi mai fantastic, de un eroism mai actual și mai modern, decât atacul executat de grupe de parașutiști.

Pe cerul senin al nopții sau pe ceața dimineții, apare peste teritoriul inamic, reperat dinainte de aviația de recunoaștere, escadrila avioanelor purtătoare de parașutiști. Sunt avioane mari, de transport, acele avioane care în timp de pace sunt utilizate pentru călători. În jurul lor roiesc avioanele de vânătoare, care au misiunea să le apere.

Ajunși asupra punctului unde trebuie să se efectueze lansarea, ușa avioanelor se deschide și rând pe rând, soldații se aruncă în vid. Parașutele, păsări albe și grațioase, se deschid cu precizie matematică. Lansarea nu s'a făcut la întâmplare. Ofițerul comandant al escadrilei a studiat viteza vântului, condițiunile atmosferice generale, încât aterizarea parașutiștilor se face pe locul dinainte ales.

Terenu de aterizare este totdeauna astfel situat,

încât să fie în apropierea punctului strategic care trebuie ocupat. Este inutil să mai spunem că terenul este perfect cunoscut din fotografie, de fiecare soldat în parte.

În timpul planării, soldații se orientează asupra terenului, astfel încât odată ajunși jos, să se poată regrupa și să utilizeze la

se grupează apoi în jurul comandantului, care dă dispozițiunile de atac.

Fiecare soldat parașutist a primit o instrucțiune cu totul specială. Parașutiștii constituie o trupă de șoc și fiecare individ cunoaște la perfecție nu numai armamentul său, ci și o infinitate de metode de luptă, pentru fiecare situație în parte. În cursul campaniei din

Imediat după aterizare, parașutiștii atacă.

Fortul Eben Emael, ocupat de parașutiști, la începutul campaniei din Occident. Cercurile și pătratele, indică punctele fortificate, care au fost atacate.

maximum avantajile pe care i le-ar oferi ținutul. Fiecare soldat are asupra sa o pușcă mitralieră ușoară și munițiuni suficiente. Restul munițiilor este lansat ulterior de echipajul avionului.

Odată ajunși pe teren, soldații își împăturesc parașutele, operațiune care se efectuează într'un timp foarte scurt, deoarece nu mai este nevoie să se facă cu meticulozitatea dinainte de lansare. Trupa

Comandantul dă explicații trupei asupra locului acțiunii.

Înainte de decolare.

Occident, trupele de parașutiști au ocupat punctele strategice importante, ale inamicului, neutralizând forturi, cari prin situația lor ar fi putut aduce o schimbare în planul strategic general. S'a pus adeseori problema ce devin parașutiștii, în cazul când sunt descoperiți. În timpul sborului, ei oferă o țintă lesnicioasă și de aceea au nevoie de protecția avioanelor de luptă. În acest caz, avioanele de luptă coboară la mică înălțime, riscând enorm de mult, și mitraliază grupurile de apărare antiparașutiste ale inamicului. În orice caz, în fantastica încercare a secolului al 20-lea, parașutiștii au dus o notă de eroism, care va rămâne în istorie.

COLECTIA

ANUL XIV No. 706

30 IULIE 1940

10 LEI

RODUL CAMPULUI

ACTUALITĂȚI DIN ȚARĂ

Răspunzând unei invitații a guvernului Reichului, domnii Ion P. Gigurtu, președintele consiliului de miniștri și Mihail Manoilescu, ministrul afacerilor străine, au plecat Miercuri seara în Germania.

1. În fotografia noastră, șeful guvernului și ministrul afacerilor străine pe peronul Gării de Nord, unde au fost salutați, la plecare, de d-nii general Mihail, vice-președinte al consiliului general David Popescu, ministrul de interne, d-l Nichifor Crainic, ministru propagandei naționale, ing. Macovei, ministrul comunicațiilor, etc.

2. Pe peronul Gării de Nord, dl. prim ministru ing. I. P. Gigurtu și dl. Mihail Manoilescu ministrul de externe, în mijlocul membrilor guvernului.

5. La cercul profesorilor a avut loc o ședință a societății profesorilor de limba română. Domnul profesor Napoleon Crețu, subsecretar de stat la Educația Națională, roștindu-și cuvântarea.

3. O mulțime adânc mișcată a condus la locul de veci nefericitele victime ale accidentului de aviație dela Băneasa. În clișeul nostru, rude și prieteni în fața sicriilor, în timpul slujbei religioase.

4. În timp ce o companie dă onorurile, sicriile aviatorilor sunt transportate la locul de veci, pe umerii camarazilor.

AMERICA SE PREGĂTEȘTE

FAIMOSUL magnat al presei americane, Hearst, scrie în articolul său zilnic, că intrarea Statelor Unite în războiu trebuie socotită acum nu numai ca o probabilitate, ci ca o certitudine. Pentru un observator desinteresat, este limpede — scrie dl. Hearst — că Statele Unite s'au pregătit nu numai pentru apărare, ci și pentru războiu. Atitudinea de astăzi a Statelor Unite față de Anglia este în totul asemănătoare cu atitudinea Italiei față de Germania, înainte de intrarea Italiei în războiu. Cu alte cuvinte, Statele Unite au părăsit neutralitatea, adoptând o atitudine nebeligerantă. Pentru moment, afirmă dl. Hearst, Statele Unite pot de un ajutor mult mai mare Angliei, rămânând în afară de războiu, dar până într'un an, Statele Unite vor fi în măsură de a se alătura imperiului britanic, într'un războiu efectiv. Asupra acestui lucru nu mai există niciun fel de îndoială. Faptul că aceste cuvinte au fost scrise tocmai de dl. Hearst, a cărui atitudine anti-britanică era socotită o axiomă, șeful marelui trust de presă manifestând adeseori simpatii vădite pentru Germania, este cu atât mai semnificativ. Asupra pregătirilor propriu zise ale marelui republici de peste Ocean, informațiile din surse autorizate, arată că efortul de înarmare ale guvernului american iau o amploare nemai întâlnită în Istorie. Celebrul critic militar George Elliot, redactorul militar al ziarul „New-York Herald” a publicat de curând o carte, sub titlul „Pentru apărarea patriei”. Cartea cunoaște un succes fără precedent, iar celebra scriitoare Dorothy Thomson o recomandă tuturor americanilor cari mai gândesc. George Elliot spune că americanii trebuie să renunțe la gândul că patria lor e departe de orice pericol. Englezii au fost și ei convinși că situația lor insulară și flota îi

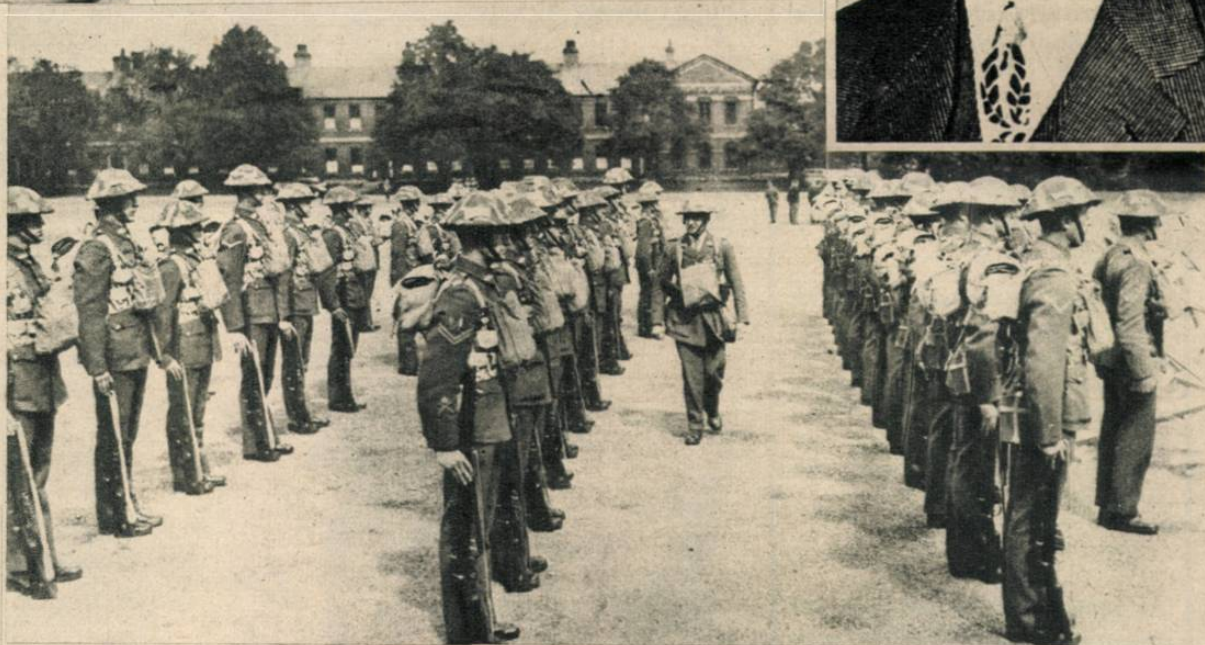

pune la adăpostul oricăror surprize. Succesele din ce în ce mai mari ale aviației au risipit însă toate aceste iluzii. Îndeosebi, celebrul critic militar atrage atenția compatrioților săi asupra primejdiei pentru Statele Unite, ca unele state puternice din alte continente să-și creeze baze de războiu în republicele sud-americane. În caz de războiu — spune Elliot — inamicul va încerca în primul rând să pună stăpânire pe Canalul Panama, dar paza Canalului Panama este astăzi destul de puternică, imense forțe aeriene și navale fiind în stare să împiedice trecerea. Este cert că din zece avioane ce s'ar apropia de Canal, cel puțin nouă ar fi doborâte. Astăzi, armata Statelor Unite numără abia 200.000 soldați, dar după ultimele proiecte ale d-lui Stimson, ministrul de războiu, efectivele ar urma să fie triplate, în cursul acestui an, iar serviciul militar obligatoriu care ar trebui să însumeze câteva milioane de soldați, va fi introdus fără întârziere. Flota de războiu americană numără 1700 tunuri grele, dar ea trebuie înzestrată cu 4000, afirmă îngrijorat dl. Elliot, adăugând că Statele Unite trebuie să dispună de zeci de mii de avioane de luptă și bombardament. Aviația noastră nu va fi lipsită de cadre, deoarece tineretul american este familiarizat cu mașinile. Ar fi de ajuns să se lanseze un apel, și s'ar ivi mii de piloți, marinari și tehnicieni. Statele Unite nu vor duce lipsă de bani și nici de oameni. Dovada s'a făcut: miliarde de dolari au fost puse la dispoziția președintelui Roosevelt și a guvernului său, pentru o înarmare rapidă a țării.

D. William E. Hearst →

Președintele Roosevelt

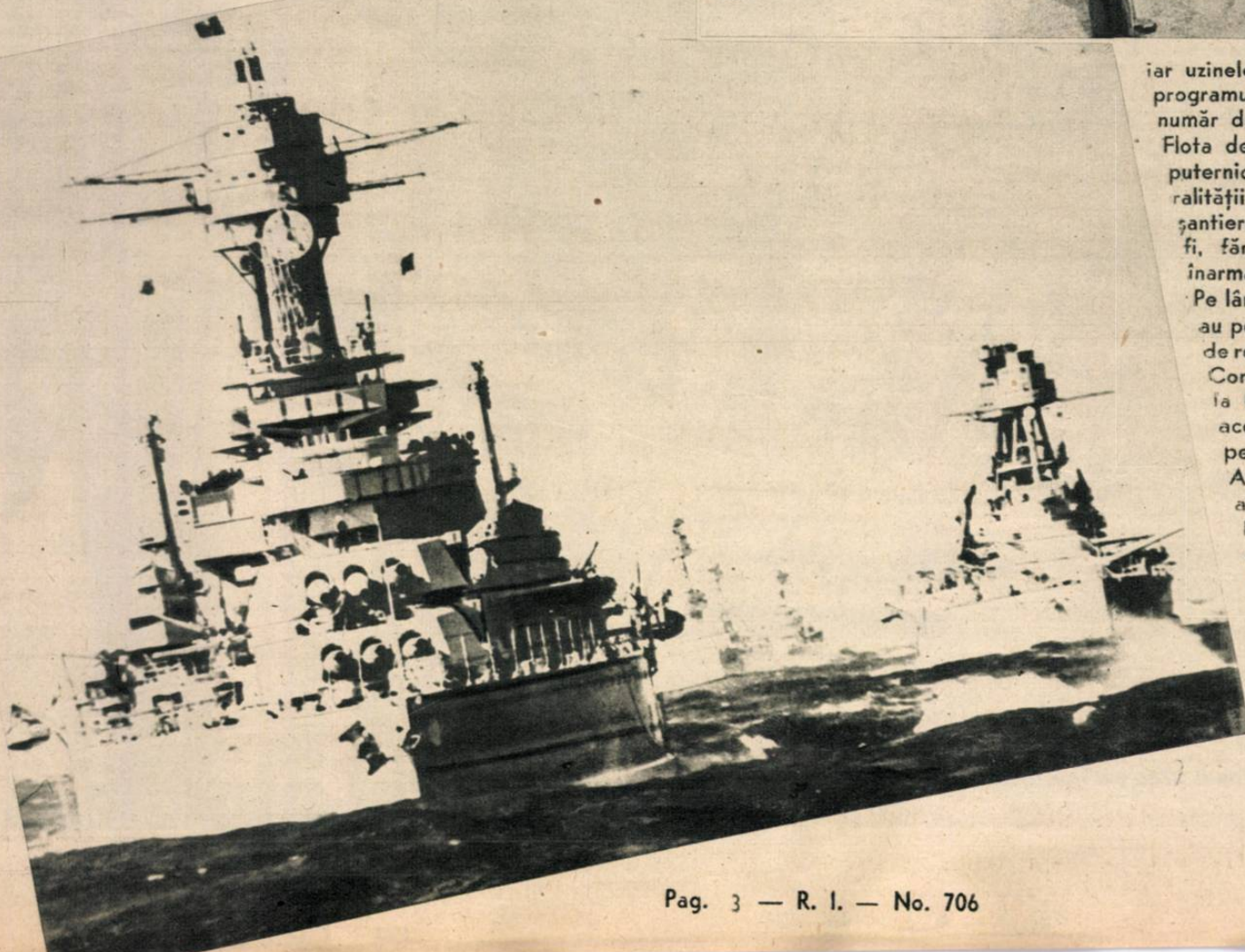

iar uzinele uriașe de avioane se pregătesc să execute programul anunțat de președinte, adică fabricarea unui număr de 50.000 avioane, anual.

Flota de războiu a Statelor Unite trebuie să fie cea mai puternică din lume — este cuvântul de ordine al amiralității americane. Pentru atingerea acestui țel, marile șantiere au pus în lucru câteva sute de vase, care vor fi, fără îndoială, cele mai rapide și mai puternic înarmate din lume.

Pe lângă pregătirile militare propriu zise, Statele Unite au pornit o mare acțiune politică, înglobând cele 21 de republici sub conducerea guvernului din Washington. Conferința pan-americană ce se ține actualmente la Havana trebuie socotită ca un pas hotărâtor în această direcție. Pentru guvernul american, există pericolul permanent al expansiunii japoneze în Asia, dar americanii știu că ei nu sunt singuri, alte mari puteri având interese comune.

140.000.000 americani privesc cu îngrijorare primejdia ce se apropie, a declarat dl. Cordell Hull, secretarul de stat american, iar presa americană cere grăbirea înarmării mântuitoare. Ultima conferință ce s'a ținut la Ministerul de Războiu din Washington și la care a participat și dl. Purvis, delegatul britanic pentru cumpărături de armament, a hotărât instalarea unor noi fabrici de avioane și armament, ceea ce va face din Statele Unite cea mai vastă uzină de războiu din lume de proporții aproape apocaliptice.

CLIP E

HOTĂRĂTOARE

Possibilitățile de atac împotriva Angliei sunt următoarele:
O debarcare germană în Irlanda.
Un atac aerian masiv; un bombardament asupra Londrei și aterizări masive în toată Anglia. (Stampa).

★

O debarcare aero-navală în Irlanda ar avea avantajul de a atrage pe această insulă o parte din forțele aeriene și terestre ale Britaniei și de a tăia comunicațiile maritime ale Mării Britanii. Pozițiunea geografică a Irlandei ar permite, în această eventualitate, ca Germania să închidă Canalul St. George și Canalul de Nord, linii maritime pe care se face cea mai mare parte din aprovizionarea Mării Britanii. (Gazette de Lausanne).

★

„Journal de Geneve” într-o corespondență din Berlin, scrie:
„Care ar putea fi efectul bombelor de 2500 kilograme, care n'au fost utilizate încă și care vor fi folosite împotriva Angliei? Ele ar fi folosite într'un atac aerian dat de 3-4000 avioane germane. Acest războiu nu este numai un războiu dus împotriva Angliei și Franței. El va decide de viitorul întregului continent”.

★

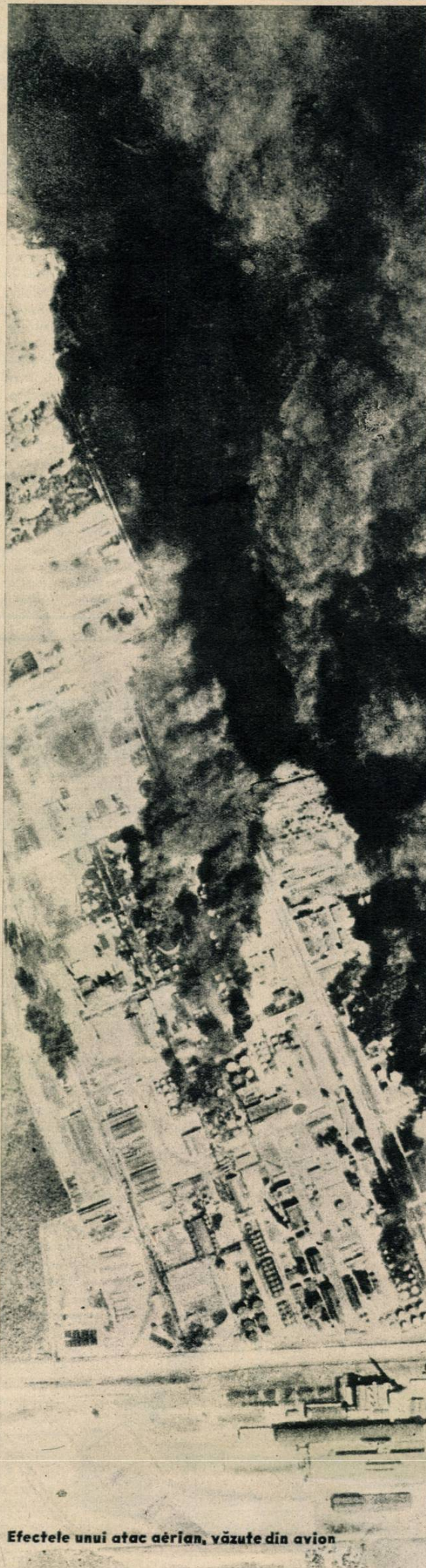
Tot ce se poate spune este că poporul britanic, crede că se premeditează o invaziune în Anglia, care ar fi formidabilă, atacând toate mijloacele din toate direcțiile. (Journal de Genève, corespondență din Londra).

★

Avioanele de bombardament engleze sunt bine înarmate pentru a putea opera fără sprijinul avioanelor de vânătoare. În ce privește atacul aviatic al Germaniei, el a trebuit amânat până acum, din cauza construcțiilor de noi tipuri speciale de avioane, pentru această operație. Numărul avioanelor de care dispune azi Germania se ridică la vreo 18.000, ceea ce depășește mult numărul avioanelor engleze. Producția lunară de avioane germane este de 1.800, cifră care este depășită de producția engleză, canadiană și americană. Germania nu posedă însă personal suficient pentru aviația sa. Anglia nu trebuie să se sprijine pe superioritatea de calitate a avioanelor sale. Ea trebuie să continue cu perfecționarea lor. (Criticul militar al lui Sunday Times).

★

Presă elvețiană se întreabă ce va face Germania după ofensiva păcii.
„Este marea chestiune care se

Efectele unui atac aerian, văzute din avion

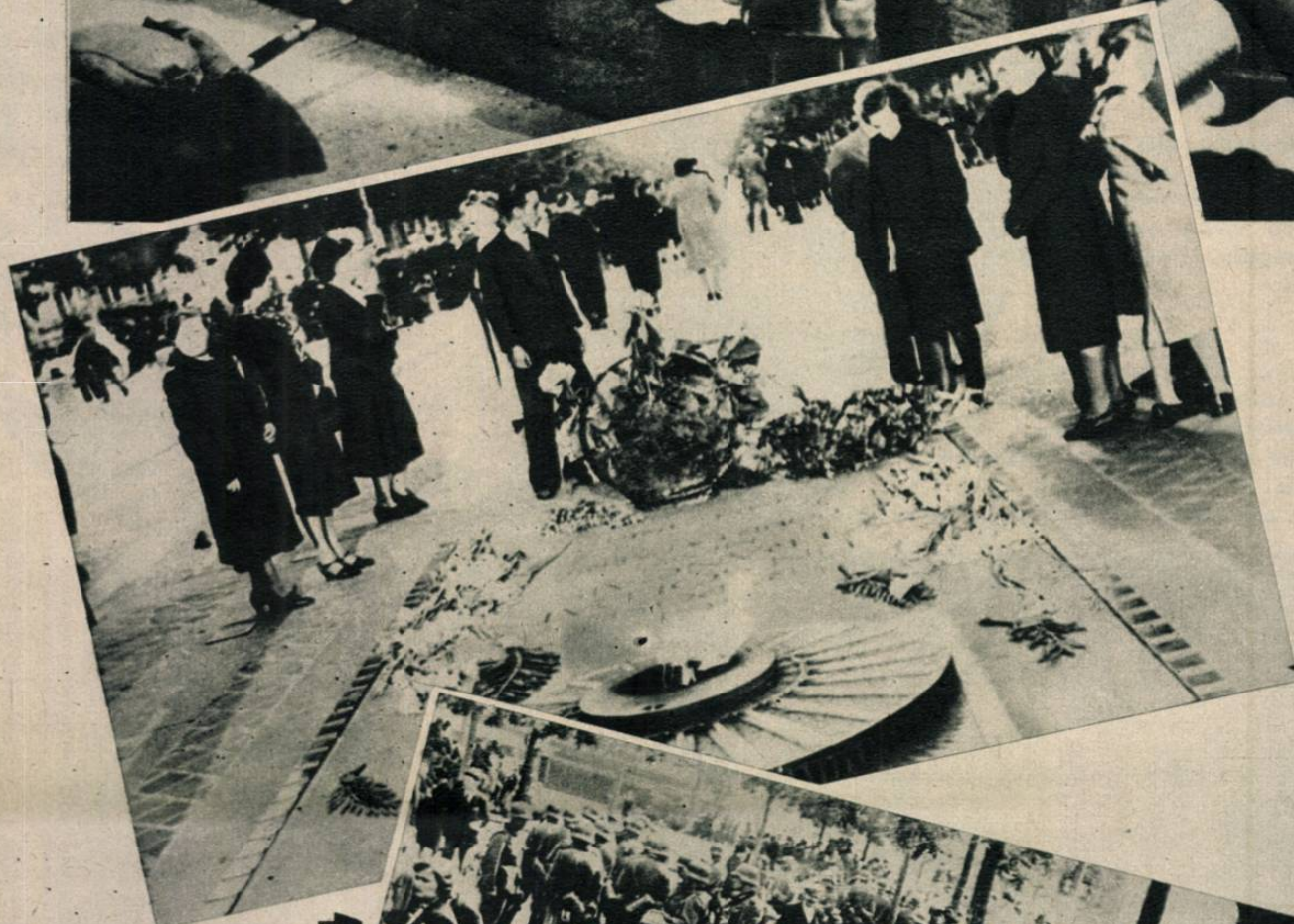
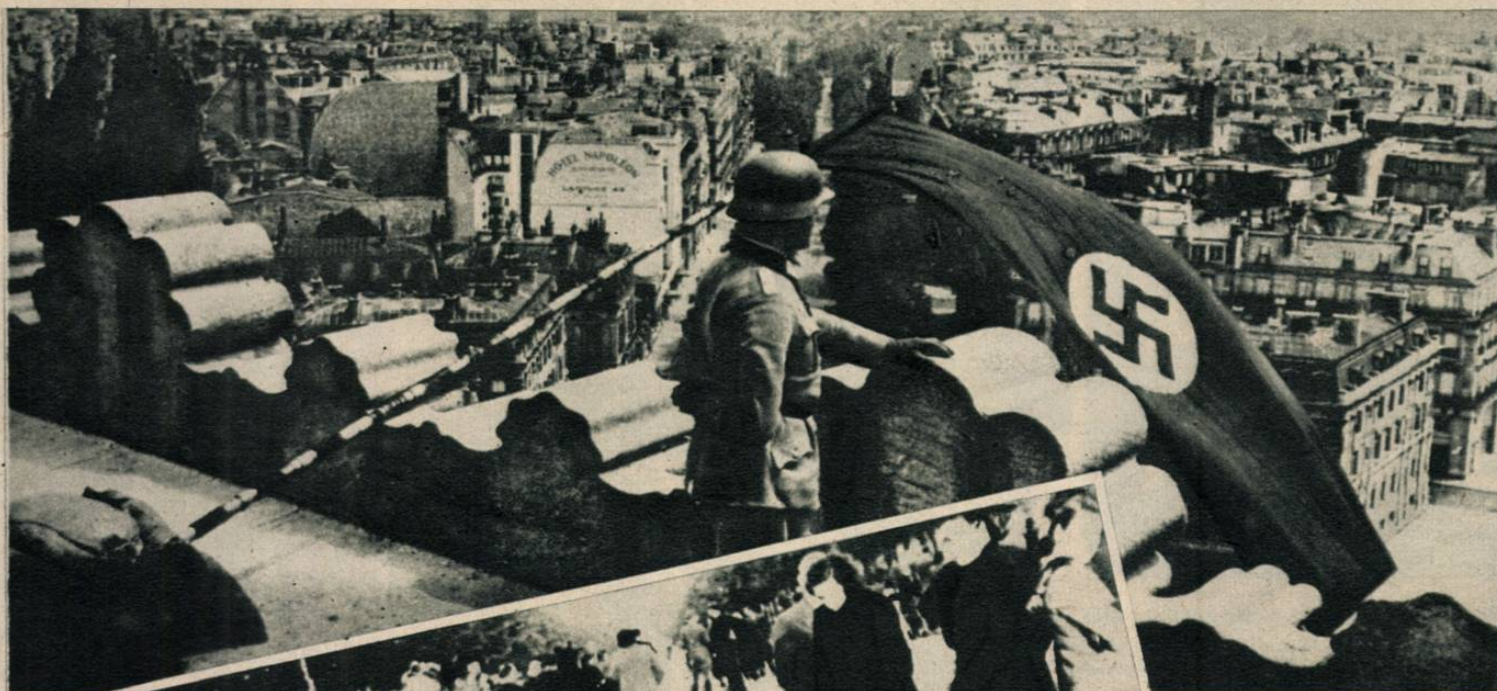
Un avion de bombardament în plină acțiune.

FESTIVALURILE DELA BAYREUTH

Deși în plin războiu, Germania n'a neglijat să organizeze și în acest an festivalurile dela Bayreuth, cu care prilej se reprezintă nemuritoarele opere ale lui Richard Wagner. D-na Winifred Wagner semnează autografe soldaților în concediu, cari au fost aduși să asiste la festivaluri.

PE ARCUL DE TRIUMF
de l'Etoile, unul din cele mai frumoase monumente arhitectonice ale Franței, se află un post permanent de supraveghere al armatei germane și o gardă de onoare a drapelului cu svastica, arborat în acest loc. De la ultimul etaj al arcului, vederea panoramică a Parisului este minunată.

LA MORMANTUL SOLDATULUI NECUNOSCUT

La mormântul soldatului necunoscut, care se află sub boltă Arcului de triumf de l'Etoile, vin în fiecare zi numeroși cetățeni, cari aștern flori pe mormântul celui care simbolizează eroismul soldatului francez din totdeauna.

PE STRAZILE PARISULUI

Viața își revine treptat cursul normal, la Paris. Marile bulevarde au început să fie din nou frecventate. Odată de cetățenii francezi se văd pe străzi soldații germani cari admiră frumusețile orașului-lumină. În ultimul plan al fotografiei, se vede muzica militară germană, care se îndreaptă spre Place de la Concorde, unde va da un concert.

INSULA MARTINICA, BLOCATĂ

În urma ultimelor evenimente care au dus, după cum se știe, la ciocniri între flota franceză și cea britanică, navele de război engleze au blocat orașul și portul St. Pierre, de pe insula Martinica, aflată în Marea Caraibelor. În acest port s-au refugiat, în afară de câteva nave de război franceze, și un vas purtător de avioane.

pune acum la Londra. Bătălia împotriva Angliei poate să înceapă imediat, după cum afirmă presa italiană. S'ar putea totuși să mai fie amânată. Între timp s'ar intensifica războiul aerian, cu scopul îndoit de a se desorganiza convoaiele de aprovizionare și viața industrială, sdruncinându-se cât mai mult moralul populației civile.

Germania ar putea, în fine, să menție aceste atacuri până la consolidarea situației din Europa, impunând o nouă ordine politică. În cazul când n'ar obține aceea ce-ar dori, ea ar putea întreprinde în primăvară o ofensivă formidabilă, contra fortăreșii britanice.

★

Acțiunea Germaniei împotriva Angliei continuă deocamdată, sub forma atacurilor aeriene, cărora este expusă insula britanică. Debarcările de trupe în Anglia formează o acțiune, care în mod logic nu constituie decât o chestie de zile. Va fi necesar numai un timp oarecare pentru a extinde ocupațiunea germană în teritoriul englez.

(Relazioni Internazionali)

★

Din înregistrarea meticuloasă a atacurilor aviației inamice, reiese că aviația de război britanică și-a intensificat atacurile ca replică la discursul cancelarului Hitler, ținut în Reichstag. Numărul bombelor aruncate este foarte mare și de data aceasta au căzut victime numeroase persoane civile, ba chiar femei și copii. Numeroase orașe și târguri germane au fost ținta atacurilor și au avut de suferit. Astfel au fost aruncate bombe în orașul Wismar în ziua de 23 Iulie. Bremenul a avut de asemenea de suferit, ca de altfel și numeroase localități balneare germane la Marea Nordului. Orașul Hamburg a fost bombardat în repetate rânduri, proiectilele căzând în cartiere foarte populate. Au mai fost atacate cu bombe orașele Pinneberg, Paderborn, Hagen și Bochum. La Schwerin și Wilhelmshaven au fost atinse ținte nemilitare. În noaptea de 22 Iulie a fost bombardat orașul Kassel. Cu prilejul acestui bombardament, piloții britanici au utilizat la început bombe luminoase, spre a vedea mai bine țintele.

(Deutscher Nachrichten Bureau)

★

Cunoscutul scriitor englez Hilaire Belloc publică un articol în care arată patru faze apropiate ale războiului dintre Anglia și puterile axei.

1. — O încercare de debarcare. În această privință apărarea coastelor engleze este bine organizată.

2. — Înăsprirea blocadei împotriva puterilor axei.

3. — Zădărnicierea blocadei organizată împotriva Angliei.

4. — O ofensivă engleză.

În acest timp bombardarea convoaielor engleze de către aviația axei are de scop să împiedice organizarea apărării engleze.

SCURTĂ RECONSTITUIRE ISTORICĂ A CÎSMIGIULUI

**Pe lacul lui „Dura
Neguțătorul” se
află una din cele
mai frumoase
grădini ale
Europei.**

se umflau și scădeau în raport cu variațiile râului. Lacul Cîsmigiu se numea până în secolul al XVIII-lea. „Lacul lui Dura Neguțătorul”.

„În valea Sărindarului, spune Ionescu-Gion în „Istoria Bucureștilor”, mai mare decât Cîsmigiu de astăzi era „Lacul lui Dura Neguțătorul”. Pe marginea acestui lac mulți neguțători și sărăcime destulă, fac case și grădini”.

Din vremea lui Constantin Brâncoveanu, lacul lui Dura Neguțătorul se numește „Lacul Cîsmigiu”. De ce Cîsmigiu?

Cîsmigii erau lucrătorii de cișmele — explicația e deci evidentă. Lacul lui Dura Neguțătorul s'a numit Cîsmigiu, spune Gion, „după Marele Cîsmigiu, a cărui locuință era de vale de Sărindar”. Colonelul Papazoglu în „Călăuza sau Conducătorul Bucureștiului istoric și pitoresc” face în 1871 următoarea descriere și evocare a Cîsmigiuului de altă dată:

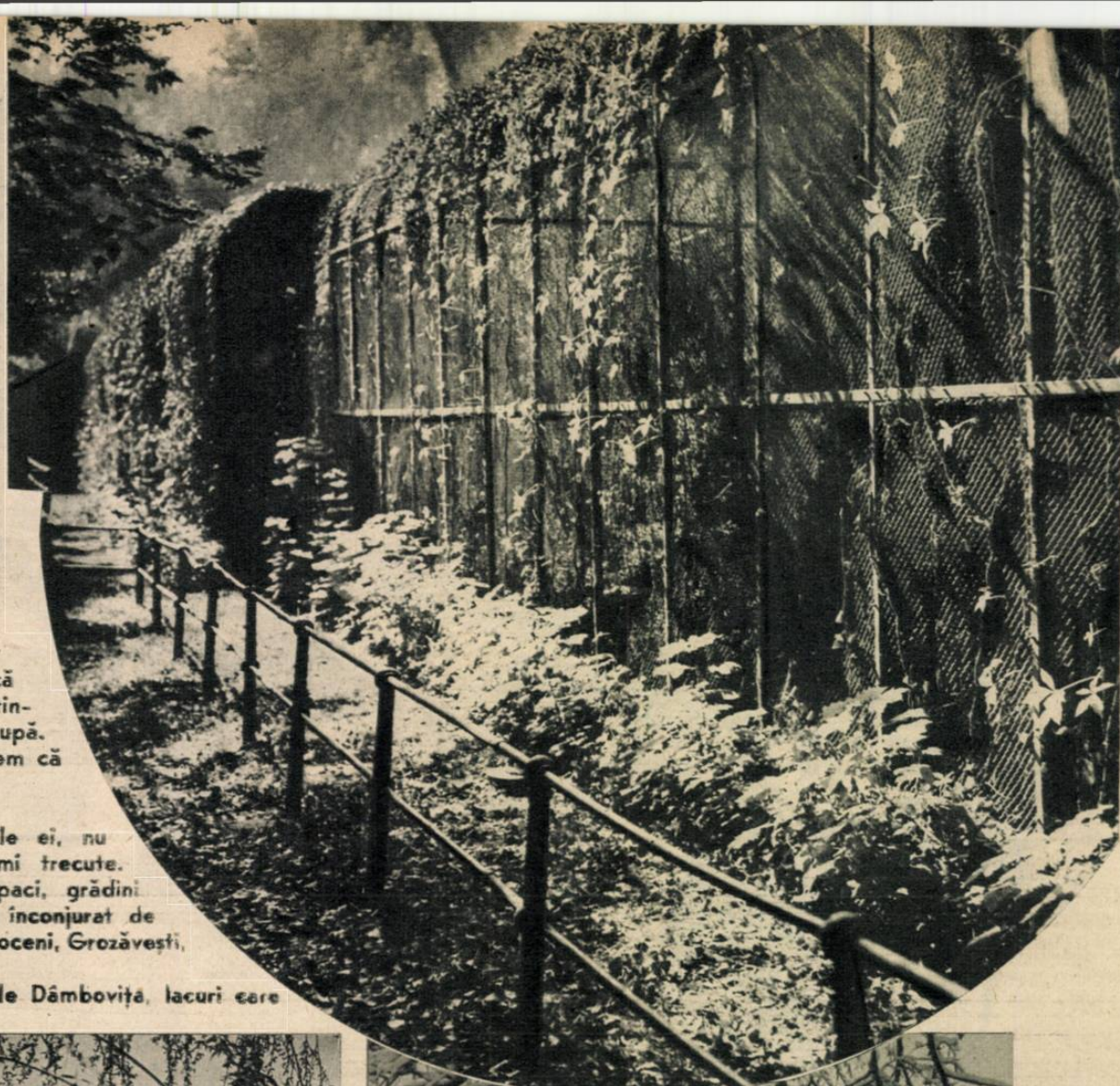
„Iar pentru locuitorii ce se preumblau pe jos era Balta Cîsmigiuului, unde au fost stuf sălbatec, sălcii și fabrica de testemeluri. Apoi după iniți-

DESIGUR că una din binefacerile Bucureștilor este Cîsmigiu, minunea de grădină, unică poate în capitalele europene, prin întinderea ei și prin locul central pe care-l ocupă. O reconstituire a trecutului Cîsmigiuului credem că nu este un lucru lipsit de interes. S'o încercăm.

Vasta grădină a Capitalei, una din mândriile ei, nu datează de astăzi ori de ieri, ci din vremi trecute.

Vechiul București, atât de lipsit astăzi de copaci, grădini și parcuri, oarecum pustiu în împrejurimi, era înconjurat de păduri dese, — cum erau pădurile de la Cotroceni, Grozăvești, Lupești, Văcărești, Brosceni, Vlășia.

În București se aflau lacuri mari, alimentate de Dâmbovița, lacuri care

ativa luată de Domnitorul George Bibescu la anul 1843 s'au înfrumusețat cum se vede și a făcut grădină publică de renumit Cotanic Maior. Acolo este și frumosul hotel de fabricarea monetei. E frumoasă grădina Cîsmigiuului din centrul orașului, cu baltă mare”.

Gion vorbește și el de fabrica de testemele din Grădina Cîsmigiu, spunând: „o fabrică de testemele se află în București spre fântâna Boului, la Șipotul Fântânelor în dealul despre Nord al Cîsmigiuului”. Ion Ghica, în „Convorbiri Economice”, spune că fabricile de testemele din București erau vestite. Testemelele acestea făceau plăcerea și admirația nu numai a autohtonilor, ci și a Orientului. Un asemenea testemel, purtat de o contesă la un bal din Paris a făcut senzație. ... Astăzi în locul stufului sălbatec, în locul fabricii de testemele și a „hotelului de fabricat monedă” sunt flori, flori și iar flori, iar verdeața așezată cu grijă se desfășoară în simetrii arhitectonice. Umbra lui Dura Neguțătorul și umbra Marelui Cîsmigiu, coborând într-o noapte târzie de vară, din spațiile astrale și rătăcind pe cărările Cîsmigiuului, tivite de zambile și crini, — umbre diafane printre umbrele somptuoase ale glicinelor și rozelor — s'ar reîntoarce în locașurile lor de veci cu o îmbătătoare amintire de parfum și poezie sub care s'a pierdut ca o poveste a trecutului, numele lor.

ANGLIA *va putea rezista?*

PĂREREA UNUI SPECIALIST ELVEȚIAN

DUPĂ discursul Führerului german puținii sunt acei cari se mai îndoiesc de atacul împotriva Angliei. Acest atac pare astăzi atât de iminent, încât s'ar putea ca la apariția acestor rânduri, operațiile să fi început sau în orice caz puține zile să ne mai despartă de ceasul hotărâtor.

Colonelul divizionar Grosslin examinează în „Journal de Geneve” perspectivele acestui atac și posibilitățile de apărare ale Mării Britanii:

„Trebuie să ne dăm seama că în bătălia ce s'ar desfășura pe pământul englez, nu vor fi angajate puterea germană contra puterii imensului imperiu britanic, cu toate resursele sale, ci va fi o luptă a celor două forțe cu potențialul ce-l vor avea în momentul acela, căci nici un ajutor din afară n'ar mai putea să sosească în timp util. În momentul precis al atacului german, Anglia nu se poate bizui decât pe forțele sale umane și materialul de care va dispune în insulele britanice. Ceea ce puterea imperiului britanic a îngăduit să se realizeze împotriva unei tentative de debarcare germană, este considerabil. Mai întâi sunt fortificațiile permanente. Acolo unde existau, pe coaste, cu deosebire acelea care apărau porturile, au fost întărite. În interiorul țării, nu existau fortificații. Azi se găsesc, fără îndoială, lucrări recent construite. Rețele de foc, foarte adânci,

Avion german Focke-Wulf, purtător de bombe de mare calibru.

piciorul pe pământul englez, căci un cap de pod câștigat, experiențele din Norvegia arată dificultatea de-a isgoni pe ocupantul bine organizat. Terenul oferă frumoase linii de rezistență. Falezele protejează Londra la sud, și la vest, în vreme ce la nord, între Tamisa și Severn, colinele din Cotswald ating 300 metri, formând o dublă paralelă de înălțimi cu Shiltern Hills, care barează Tamisa mijlocie.

Țara Galilor este un masiv, deci foarte puțin penetrabil, iar Snowdon se ridică la 1086 metri. Din nord, spre sud, Anglia centrală este tăiată de lanțul Penin, care atinge 892 metri cu Cross Fell.

(Cont. în pag. 15).

Baterii antiaeriene germane, pe coasta de nord a Franței.

Vedete rapide germane ies în patrulare.

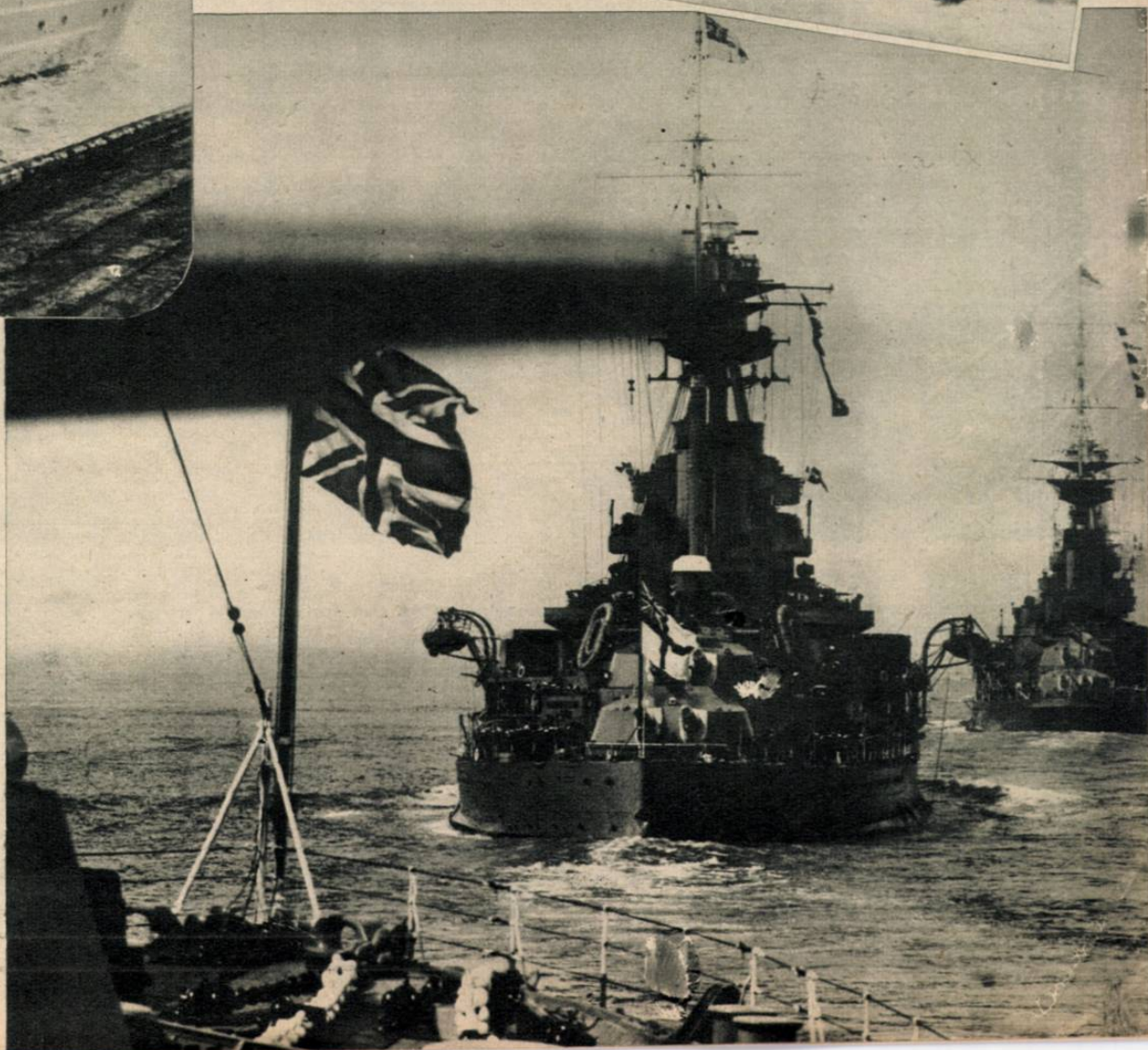

contra atacurilor aeriene au fost create, zone de apărare aeriană au fost stabilite. Londra de pildă, este protejată de o perdea de zece escadre, având între 450 și 500 baloane fiecare, cu un efectiv de vreo 7000 oameni.

Apărarea coastelor a fost puternic mărită. Prin fortificații puternice, baterii de coastă (atingând un calibru de 30 cm. și chiar mai mult) baraje de mine marine, baterii antiaeriene, instalații acustice și baterii de proiectoare pe toată coasta sud-orientală a Mării Britanii, s'a organizat rapid o zonă de apărare, de peste 30 km. adâncime. După experiențele câștigate în campania din Franța, s'au luat măsuri împotriva oricăror încercări de debarcare. În toată această zonă de apărare, s'au acumulat obstacole, baricade, curse împotriva tancurilor, blockhouse-uri, adăposturi. Apărarea aeriană cuprinde 12 regiuni, sub un comandament regional, și 12 câmpuri de instrucție, îngăduind pregătirea trupelor. Impotriva parașutiștilor și agenților de sabotaj, au fost organizate grupuri locale de voluntari, al căror număr se ridică la 400.000 oameni. Aviația britanică, dela începutul ostilităților, dă impresia unei forțe crescânde și nu pare să se teamă de aviația inamică, chiar dacă aceasta ar fi sprijinită de forțele aeriene ale Italiei.

Este evident că cel dintâi lucru ce se impune comandamentului britanic este să împiedece primele tentative germane de-a pune

Câteva unități ale flotei britanice. →

In timpul zborului, partidele de bridge scurtează distanțele.

Proiectul unui hidroavion transatlantic, putând transporta 150 de pasageri.

OCEANUL

— eventual — o a doua în insulele Azore și
Pornirea la Long Island se face fără mare frământ
stewardessa aranjează masa, în fața fiecărui călă
gătită în bucătăria electrică a navei aeriene. Primel
coastei. Deci plutești în aer „simți totuși pământu
De îndată însă ce pământul a dispărut și nu mai
cuprinde, fără vrere, inima. Dar n'ai niciun motiv.
Se pare că direcțiunea societății de navigație aeri
călătorilor, potrivit astfel ca imediat după plecare
oamenii să meargă la culcare. Fotoliile sunt transfor
întru totul cușetelor din vagoanele de cale ferată a
De dormit nu poate fi însă vorba. Cele patru m

O CEANELE sunt răscolite astăzi de urgia războiului. Atlanticul, care până mai
acum câteva luni era brăzdat încă de marile vapoare de pasageri, a intrat
astăzi cu totul în stăpânirea navelor de războiu. Cu toate acestea, nu este
de imaginat că s'ar putea, la un moment dat, ca între lumea nouă și Europa să nu
existe nici o legătură.

Pentru a se ocoli acest inconvenient, societatea de navigație aeriană americană
„Pan American Airways” a destinat liniei transatlantice o serie de hidroavioane
gigantice, menite să transporte mai ales poșta. Evident, dacă se ivesc și călători,
aceștia sunt acceptați, deși din punct de vedere comercial ei sunt mai puțin rentabili.
Explicația este de altfel simplă. Transportul la bordul oricărei nave aeriene, este
calculat în funcție de kilograme și un plic cântărește mai ușor decât un om.

Serviciul între New-York și Lisabona este efectuat, cu oarecare regularitate. Hidro-
avionul pornește din America, dela Long Island, face o escală în insulele Bermude

Avion de lux pentru
cursă de mare
distanță.

Hidroavion cu patru
motoare, înainte de a
fi lansat pentru nou
său raid.

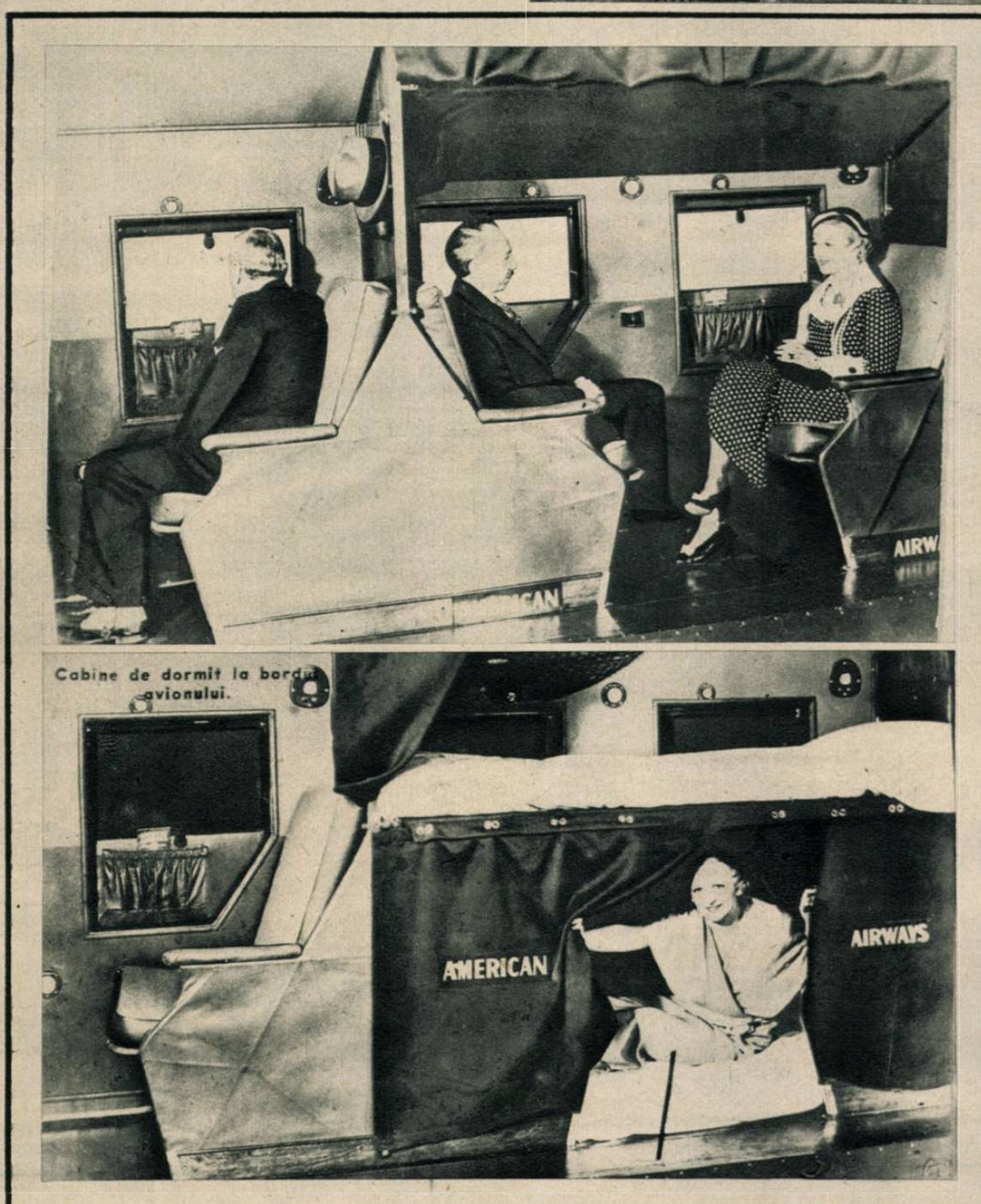

infernă. Ce folos că sborul e lin, fără trepidațiuni, dacă nu poți auzi nimic și dacă nu poți să te odihnești măcar o clipă. În sbor, orele par mai lungi decât pe pământ, așa că celor din avion li se pare o veșnicie, deși n'au trecut decât relativ puține ore până la sosirea asupra lagunei din Bermude. Hidroavionul trebuie să amerizeze aci din cauza vremii rele. Radiotelegrafistul se pune în legătură cu autoritățile de pe pământ și cere dreptul de amerizare. O rachetă verde se înalță din mijlocul lacului. Hidroavionul poate ameriza. Bermudele sunt însă în stare de războiu. Pasagerii trebuie să se supui rigorilor controlului, iar corespondența este deschisă

de cenzură. După îndeplinirea formalităților, pasagerii sunt transportați la hotel. Pornirea va avea loc abia a doua zi în zori. Dela Bermude, hidroavionul se îndreaptă spre insulele Azore, străbătând cea mai lungă distanță, în sbor, din timpul acestei călătorii. Insulele Azore apar pe azuriul valurilor oceanului. Amerizarea se face fără incidente, dar spre decepția călătorilor și esca de aci va dura mai multă vreme, deoarece unul din motoare s'a defectat. După 24 de ore, motorul este pus la

în fine a treia și ultima, la Lisabona. De îndată ce avionul își ia sborul și se servește cina. E o cină bogată și minute de sbor se efectuează dealungul sub picioare și ai oarecare siguranță. Pezi decât întinsul Oceanului, o teamă îți ană a prevăzut această stare de spirit a a în sbor să se servească masa și apoi mame în paturi confortabile, asemuitoare americane. Motoare ale hidroavionului fac un sgomot

Ultimul salut înainte de decolare.

Fotolii confortabile sunt puse la dispoziția călătorilor.

punct, dar aeronava nu poate decola, deoarece marea este agitată, iar bazinul portului Fayal e prea mic, spre a îngădui pornirea. O altă întârziere, care în cele din urmă va fi recuperată prin viteza cu care va fi străbătută distanța Fayal-Lisabona.

Și decolarea din Fayal are loc în bune condițiuni. După puține ore de sbor, hidroavionul a ajuns la capătul călătoriei, la Lisabona. De aci, pasagerii vor utiliza liniile aeriene sau căile ferate europene. Câștigul de timp față de traversarea Atlanticului cu vaporul, este considerabil. Confortul la bordul hidroavioanelor de pasageri este foarte mare, neputând însă egala confortul la bordul transatlantice. Cu toate acestea, viitorul este al navelor aeriene. Peste puțin, când urgia războiului va înceta, călătorii cari vor străbate Atlanticul în sbor, se vor pleca uimiți pe ferestrele navelor aeriene, spre a privi uriașele transatlantice, al căror rost nu va mai fi decât să transporte mărfuri.

Și chiar rolul acesta îl vor deține prea puțină vreme.

OAMENII

care se acomodează

dovedeau că mii de pașapoarte se eliberau în fiecare vară, pentru lumea care călătorea peste hotare. Mulți găseau, cu drept cuvânt, că era o risipă inutilă, care ar fi putut fi oprită. Avem atâtea stațiuni maritime și o plajă minunată la Mamaia, totuși mulți plecau în străinătate, la Deauville, Trouville sau Lido, ca să nu-și frece coastele cu marea avalanșă de îmbogățiti de războiu, frecventatori ai plajelor noastre. O sumă de de stațiuni climaterice depe Valea Prahovei, cu suficient confort, ar fi putut mulțumi pe mulți pretențioși. Se găseau însă și pretențioși destui pe cari nu-i putea mulțumi.

De pildă, Karlsbadul număra în fiecare an, în imensa lui clientelă, cel puțin 10.000 de vizitatori români.

Azi, această lume nu mai poate călători, totuși ea se resemnează și se acomodează cu posibilitățile noastre. Face acum ceea ce ar fi putut face și în alte vremuri. În fiecare zi se vede în

LITHYNIA
ESTE RECOMANDAT
IN
AFECTIUNILE DE:
RINICHI
STOMAC
BESICA
CATAR DE INTESTINE
ASTHMA
SI
DIATHEZIS

SEU

La izvoare.

Cișmigiu o sumă de oameni care-și vindecă bolile, făcând cure cu diverse ape minerale. Unele dele noi, altele importate. Un chioșc servește diverse surse de ape, așa cum un cârciumar iscusit servește dintr'un singur butoiu, diferite calități de vinuri. În jurul chioșcului, lumea în cură, după ce bea apa, se așează la o mică bărfeală. Lumea dela Karlsbad s'a cuibărit astfel la Cișmigiu. Lumea dela Lido se plimbă cu bărcile pe lacul Herăstrău, iar cei cari își petreceau vacanțele pe plajele mari din străinătate, se odihnesc acum, foarte comod, pe diferite stranduri ale Capitalei.

↑ Cura de apă în Cișmigiu.

EVENIMENTELE din ultimul an au schimbat multe și din viața oamenilor, dar ei știu să se acomodeze. În fiecare vară, snobismul nostru gonea peste hotare, cu cufere și zeci de geamantane, o întreagă lume de oameni nemulțumiți, pe care nu-i putea împăca decât confortul marilor stațiuni balneare și climaterice din străinătate. Se făceau statistici, care

Lumea care se odihnește, în Cișmigiu, după apă.

Pe lacul Herăstrău.

Pe plajă, — la strand.

1.

2.

Fructele O BOGAȚIE A ȚĂRII

Oaspeții gustă din fructele destinate exportului.

Tone întregi de sămburi de caise sunt uscate, fiind exportate și ele în Germania unde găsesc întrebuințare industrială.

AȚI văzut cât de minunate sunt livezile cu pomi fructiferi? Incepând din primele zile ale verii, până târziu în toamnă, crengile se pleacă grele la pământ sub povara roadelor părguite.

Avem o țară bogată, dăruită de Dumnezeu din belșug, cu toate bunurile, și unul din bunurile cele mai de seamă, sunt fără îndoială, fructele. Noi nu putem înțelege acest lucru, deoarece le avem. Sunt însă țări cari cheltuiesc miliarde în fiecare an spre a importa mere, pere, prune, caise, etc.

În ultimii ani, sub imboldul Ministerului Economiei Naționale, s'a început valorificarea acestei bogății a țării noastre. Acțiunea este continuată sub grijulia priveghere a domnului subsecretar de stat al economiei naționale, Topciu și a d-lui Marian, secretar general al acestui departament.

Unul dintre însuflețitorii acestei mișcări de valorificare a bunului național pe care-l reprezintă fructele, este și dl. profesor Ionescu-Sisești, fost ministru.

Data fiind frumoasa recoltă de caise de care dispunem în acest an, Ministerul Economiei Naționale a făcut toate demersurile necesare pentru ca exportul acestui fruct să fie cât se poate de activ. Iată câteva imagini din campania de valorificare a caiselor.

1. În șoproane bine aerisite se confecționează ambalajele pentru exportul de caise.

2. Lucrătorii, sub un riguros control pentru respectarea igieniei umplu butoaiele cu buncăți de caise, care vor fi exportate.

3. În fața unui vagon special-frigorifer, în care au fost încărcate caise, cu destinația Germania: dl. subsecretar de stat Topciu, dl. prof. Ionescu-Sisești, fost ministru, dl. Marian, secretar general al Ministerului Economiei Naționale și câțiva dintre colaboratori.

S'A SPUS LA CAPSA

CEEACE se numește astăzi cu atâta dispreț „bârfeală de cafenea”, avea altădată gravitatea unor adevărate sentințe, în toate problemele mari. Se vorbea de tot felul de lucruri, cu ușurință, și se combăteau cu egală superficialitate. Când cineva cunoștea o știre importantă și putea să adauge la sfârșit „s'a spus la Capșa”, înghețau toți, nu mai îndrăzneau nimeni să contrazică. Capșa, sub acest raport, a jucat adesea un rol foarte mare în viața

nici o zi dela Capșa, pentru că meseria lor îi obliga să fie continuu în contact și în curent cu tot ce se pune la cale. Și ce multe lucruri s'au pus la cale la Capșa! Combinații ministeriale, carteli electorale, fuziuni de grupuri politice și răsturnări de guverne. În genere, toate loviturile, pregătite la Capșa, când ajungeau în faza lor hotărâtoare, căpătau forma unor întruniri publice și manifestațiuni de stradă. Ele hârțuiau guvernul, îl uzau săpând autoritatea lui, iar încercările de stradă trebuiau să provoace căderea. De câte ori, după o asemenea demonstrație, un șef politic, ajuns cu demonstrații săi până în fața cafenelei Capșa, nu-și încrucișa brațele pe piept și adresându-se celor cari îl însoțeau, le spunea: „Dați-mi un rănit sau un mort, și răstorn guvernul!”

Dealtfel, aceasta era întotdeauna lovitura culminantă a unei mișcări deslănțuită de un partid politic.

Ziarele politice își adunau toate informațiile lor din cartierul general dela Capșa. Adesea se putea citi: „O importantă întrevedere politică a avut loc azi la Capșa, între dl. Petre Carp și Tako Ionescu”, și detaliile continuau, câteodată exacte,

In zile însorite de primăvară, pe trotuarul din fața Capșei.

politică a țării. În cafeneaua de astăzi nu intra pe atunci oricine, și dacă un nepoftit îndrăznea să se strecoare, putea să stea ceasuri întregi în cafenea, fără să-l servească nimeni, până înțelegea, în cele din urmă, că este indezirabil în acest distins for.

Clientela Capșei se selecționa după ore. În orele de dimineață venea lumea politică, din toate partidele, și se puneau la cale toate combinațiile și intrigările politice. Aici venea Filipescu, ca să-l întâlnească pe Petre Carp, iar separeurile din restaurant serviau pentru întrevederile lungi și discrete. De câte ori un om politic, certat cu cineva, căuta un mijloc de împăcare, venea la Capșa, de unde un prieten politic pleca imediat să-l întâlnească pe adversar, și să-l aducă la o întrevedere de împăcare.

Oamenii politici și reporterii politici ai tuturor ziarelor nu lipseau

Privind în vitrine.

Cafeneaua „Capșa”, așa cum arăta pe vremuri.

atunci când se urmărea prin difuzarea lor, un scop anumit. De cele mai multe ori, orice întâlnire era o întrevedere politică, deși cei doi oameni politici cari își strângeau mâna vorbeau poate despre o cursă interesantă dela Băneasa. Dintre oamenii politici cari disprețuiau cafeneaua și intrigările ei, erau Ion Brătianu și în mai mică măsură, Marghiloman. A fost o vreme când Alexandru Marghiloman frecventa cenacul politic dela Capșa. Dar aceasta foarte rar. Ion Brătianu n'a participat însă niciodată la combinațiile politice ale cafenelei. Azi, Capșa a devenit ceea ce este realmente: o cafenea. Lumea vine, discută tot ce vrea, fără a angaja pe nimeni și nimic. Este o lume amestecată, din toate straturile și de toate nuanțele. Lipsește acea lume de personalități politice, care dădea importanță și gravitate acestui for.

RAZBOI PE VREME frumoasă

INTOTDEAUNA condițiile meteorologice au jucat un rol însemnat în desfășurarea bătăliilor. Ca să nu citămilde prea numeroase, e de ajuns să amintim nefericita campanie din Rusia, a lui Napoleon, care s'a isbit, dela început, de clima aspră a Rusiei. Conte de Ségur, în faimoasa sa carte „Retragerea din Rusia” descrie în culori întunecate suferințele armatei angajată în această aventuroasă campanie, al cărei sfârșit tragic stă la începutul destrămării regimului napoleonic. În afară de luptele de hârțuială, angajate de ruși spre a decima forțele armatelor lui Napoleon, în afară de lipsa aproape totală de alimente și muniții, pricinuită de depărtarea imensă dintre armata de operațiuni și bazele ei, în afară de ostilitatea neînduplecată a populației din ținuturile invadate, se adăuga gerul necruțător, aliat al Țarului, de care Napoleon nu ținuse în deajuns seamă.

Recenta campanie rusă din Finlanda a arătat încăodată importanța condițiilor meteorologice, căci astăzi, când se cunoaște modul în care a fost străpunsă faimoasa linie Manerheim, nu mai există nici o îndoială că prelungirea acestei campanii s'a datorat în totul climei aspre a Finlandei.

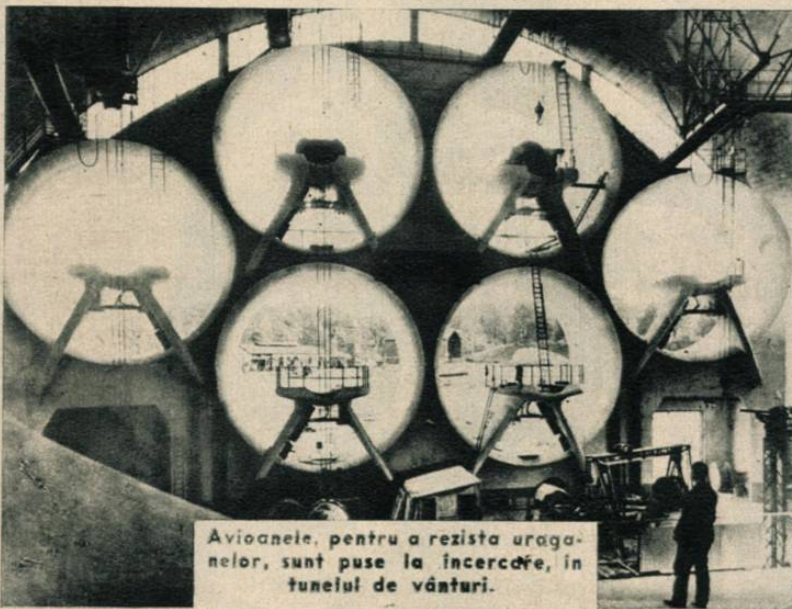
În turela aceasta multilaterală, sunt adăpostite cele mai fine aparate pentru observații meteorologice.

Un observator meteorologic pe vârful unui munte.

Acum, când ne aflăm în ajunul atacului hotărîtor german împotriva Angliei, corespondentul din Berlin al gazetei elvețiene „Journal de Geneve” publică interesante amănunte asupra pregătirilor ce se fac, în vederea atacului:

„Condițiile meteorologice vor juca un rol mare, în cursul bătăliei decisive împotriva Angliei. Ploaia și ceața ar putea stânjeni în chip considerabil ofensiva, paralizând acțiunea aviației. Căpitanul Hitler însă nu va da ordinul de atac decât atunci când serviciul meteorologic al Reichului îi va garanta un timp prielnic. Se declară, în cercurile bine informate, că în nouă cazuri din zece, previziunile acestui serviciu s'au dovedit exacte, adăugându-se că Führerul a consultat acest serviciu în ultimii trei ani, oricâteori a avut să ia o hotărîre ce-ar fi putut să ducă la războiu. Așa s'a întâmplat înainte de ocuparea Austriei și a regiunii sud-estice și chiar înainte de deslănțuirea campaniei din

Avioanele, pentru a rezista uraganelor, sunt puse la încercare, în tunelul de vânturi.

Polonia și Norvegia și nu este de mirare că bătăliile din Olanda, Belgia și Franța s'au desfășurat pe o vreme splendidă.

D-rul Richard Habermehl, șeful serviciului meteorologic al Reichului este „oracolul meteorologic al Führerului”. El a jucat un rol pe cât de însemnat pe atât de tainic, în cursul acestor evenimente. Se afirmă că de câteva ori dl. Hitler a amânat hotărîrile sale, cu câteva săptămâni, numai fiindcă d-rul Habermehl anunța pentru mai târziu o vreme mai favorabilă. Organizația d-rului Habermehl este specializată în aceste precizări meteorologice, de lungă durată. În acest scop, organizația primește în fiecare zi buletine și statistici din lumea întreagă. Se mai pretinde la Berlin că 90% din previziunile de lungă durată ale organizației d-rului Habermehl au fost în urmă confirmate.

Serviciul meteorologic al Reichului cuprinde deasemeni o vastă organizație pentru previziunile de scurtă du-

rată. 30 de avioane, înzestrate cu aparate sensibile de înregistrare, se înalță în fiecare zi la mai bine de zece mii de metri altitudine, pentru a face observațiile lor, iar ziua și noaptea sondajii sunt executate atât pe teritoriul Reichului cât și în regiunile ocupate, cu ajutorul baloanelor captive. Serviciul meteorologic al Reichului este în legătură permanentă cu statul major general și dispune pentru aceasta de propria sa rețea telefonică și de telescriptoare, fiind socotită una din organizațiile militare cele mai însemnate. Armata germană se servește de un cod secret special pentru buletinele meteorologice și de o rețea de telescriptoare, rezervate exclusiv acestui serviciu.”

Dupăcum se vede, în războiul modern nici cel mai mic amănunt nu este lăsat la voia întâmplării, totul fiind organizat în vederea unui rezultat cât mai favorabil.

Sunt doi ani
de
atunci

ea era greoaie, copleșită de dureri și obligată să se înfășoare mereu. Acum este sănătoasă, sveltă și poartă rochii ușoare, ca toate tinerele femei de vârsta sa.

Iată ce ne scrie ea:

„Sunt acum doi ani, și cu toate că eram încă tânără, eram mereu acoperită de săluri sau de cuverturi, căci cel mai mic curent de aer îmi dădea reumatisme. Mă simteam mereu ostenită, greoaie, mă îngrășam și nu aveam gust de nimic. După sfaturile unui medic tânăr, m'am pus să iau în fiecare zi o lingură de Urodonal în apă. Căutând funcționarea mai bună a rinichilor mi-a dovedit că starea mea generală se ameliorează și am putut să stau în grădina cu o rochie ușoară, fără să resimt dureri. Vesele mi-a revenit, mă ocup de casa mea și cu toate că pofta de mâncare este mai bună, am slăbit 3 kilograme. Bărbatul meu s'a hotărît de asemenea să ia Urodonal și îl amestecăm cu apa de masă. Este un remediu incomparabil ce se bea cu cea mai mare plăcere.”

Mme B.... Lyon

Urodonal a făcut dovezile sale întrucât a obținut 22 mari premii și a fost obiect de comunicări la Academia de Medicină și la Academia de Științe. El nu amortește maladia ci o urmărește în tot organismul, pentru a o elimina apoi complectamente. Trebuie deci să fie luat în mod regulat pentru a se asigura de o sănătate perfectă. Cu Urodonal nu este nici odată supraproducție de acid uric în organism.

URODONAL

ANTIURIC PERFECT

LA FARMACII ȘI DROGUERII

ESTE UN PRODUS CHATELAIN, MARCA DE ÎNCREDERE

ANTINEVRALGIC DR NANU MUSCEL

INTREBUINȚAȚI CONTRA
GRIPEI, MIGRENEI, NEVRALGII, etc.

Se vinde numai în cutii originale, conținând 2 buline și cu semnătura doctorului.

Depozit: FARMACIA N. POPOVICI, București, Calea Rahovei 265

CITIȚI REVISTA

CINEMA

Singura revistă cinematografică din țară

Realitatea FEMEII

AER-SOARE-LUMINĂ

La mare, elegantele îmbracă foarte rar rochiile, în timpul zilei. Iată o originală pijama pentru după amiezele pe care le veți petrece pe terasele elegantelor hoteluri de pe plajă. (Rosemary Lane dela W. B.)

Drăgălașa Olivia de Havilland a renunțat la halatul lung de baie. Ea și-a făcut unul tăiat cochet până aproape de genunchi, și când iese din apă, pe plaja scăldată în razele calde ale soarelui, se învâluie în el, își pune imensa pălărie de paie, pantofii în două culori, și în loc să se culce la soare — cum fac majoritatea înotătoarelor — ea se plimbă cam douăzeci de minute dealungul plajei. Să-i ajute oare asta la menținerea elegantei ei siluete?

Sezonul sporturilor de vară e în toi. Și pe acest tărâm, moda și-a spus cuvântul. Iată ultimele creațiuni americane pentru aceste ocazii: La tenis, cel mai practic și ușor este shortul. Priscilla Lane poartă un asemenea costum de stofă albă de lână. Shortul este croit dintr-o bucată cu bluza, pe care sunt aplicate două buzunare mari-soare. Talia e marcată de un cordon tras printr-o agrafă. Șapca de paie are un cozoroc de celofan verde, ca să apere bine ochii de soare.

La plajă, când corpul s'a săturat de apă și soare, e foarte elegantă această pijama compusă din trei piese: pantalonul de pânză albă, fâșia de flaneluță roșie, care legată la spate, formează un fel de bluză și bolero-ul din mătase imprimată. Un cordon roșu și alb completează ansamblul. (Gloria Dickson dela Warner Bros)

Pentru excursii și plajă, shortul purtat de Gloria Dickson este foarte practic. Il puteți confecționa din vreo rochie imprimată pe care n'o mai purtați.

1. LUPȚA PE MĂRI

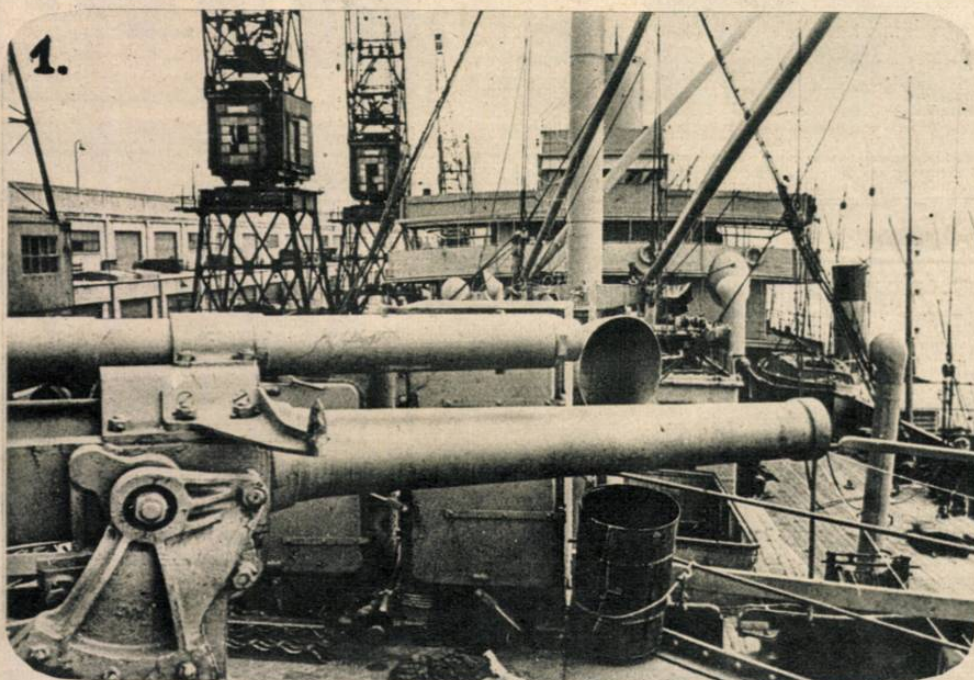
Pentru a se înțelege cât de înverșunată a fost lupta pe mări și cât de înverșunată mai este încă, redăm aci imaginea unui vapor de comerț, la bordul căruia au fost montate tunuri, pentru apărarea împotriva submarinelor și vaselor de război germane, care l-ar fi atacat. Aceste vase se află astăzi în porturile franceze, unde sunt dezarmate.

2. COPIII ENGLEZI EVA- CUAȚI ÎN AMERICA.

Pericolul iminent al atacului german asupra Marii Britanii, a determinat autoritățile să evacueze cât mai mulți copii spre Statele Unite și Canada. Astfel au fost trimiși, în Statele Unite, ca oaspeți ai cunoscutului băncier, John Pierpont Morgan, mai mulți nepoți ai Reginei Angliei și anume: Davina Bowes-Lyon, Simon Bowes-Lyon, Ann, John și Francis Nicholls. Copiii au fost fotografiați la bord, înainte de debarcare.

3. CONTELE CIANO LA BERLIN

Contele Ciano, ministrul de externe al Italiei, a făcut o nouă vizită la Berlin, în ziua de 19 Iulie. D-nea a fost primit la gară de ministrul de externe al Reichului, dl. Joachim von Ribbentrop. Populația Berlinului a făcut o călduroasă primire ministrului de externe italian.

ANGLIA VA PUTEA REZISTA ?

(Urmare din pag. 7)

Când părăsești districtul lacurilor și intri în Scoția, dai de coasta cu desen capricios, cu fiorduri adânci. Nici o coastă în Europa nu este mai complicată, iar în interior munții Grampians oferă un obstacol natural. Terenul se pretează astfel unei apărări, și pe deasupra este străbătut de o foarte deasă rețea feroviară și de șosele admirabile. Actualmente s'ar afla în insulele britanice 1.250.000 soldați pe picior de război, fără a mai socoti corpurile de apărare locală. Contingente noi sunt chemate sub drapel și instruite. Câte divizii organizate reprezintă acest efectiv? Poate că 40 de divizii, cuprinzând și diviziile motorizate și blindate. 12 dintre ele au luptat în Flandra. La acestea se adaugă

4 divizii canadiene și 2-3 divizii de trupe poloneze, norvegiene, franceze și de alte naționalități. Rezerva de oameni este considerabilă, dar înarmarea lor prezintă dificultăți și cere timp. Experiența războiului actual trebuie să fi instruit comamentul englez. Unul din avantajele atacantului este în primul rând acela că lasă într-o desăvârșită incertitudine pe apărător, asupra punctelor de debarcare și de atac. Comandamentul britanic va avea pe coastă apărarea eficientă pe care a pregătit-o. Forțele sale terestre nu vor fi așezate în cordon pe aceste coaste de 900 km. lungime, ci vor forma trei grupuri: de nord, de centru și de sud.

Efectivul invaziei va trebui să atingă o cifră impresionantă. Pentru a asigura spatele acestei armate, în care un om reprezintă o tonă, dacă debarcarea reușește, este necesară stăpânirea fermă a aerului și a mării. Or, flota britanică e astăzi foarte puternică. Acestea sunt părerile colonelului divizionar Grosslin, pe care viitorul apropiat urmează să le confirme sau să le desmintă.

Citiți revista

CINEMA

DOCTOR ERICH WUCHER

(din Cernăuți)

FOST ASISTENT LA CLINICA DIN VIENNA
S'a stabilit în București, Str. Aristide Briand 20 (fostă Regală)
Bloc Carlton. Telefon 4.22.42.
Boli de piele, păr, cosmetice, sexuale, femei și sifilis. Tratamentul special, pentru hemoroidzi, varice și flebită. Raze X. Unde ultrasonice, Diatermie, Ultraviolete, etc
CONSULT 8-1 și 4-8

Togal
TABLETE
suveran
la
bolile
reumatice

NEVRARGYL Dr. BOUSQUET

CITIȚI **MARIANA** REVISTA FEMININĂ IDEALĂ

DIN TOATĂ L U M E A

BOMBARDAMENTE IN GERMANIA

Raidurile aviației engleze asupra Germaniei s'au intensificat. Numeroase orașe au avut de suferit în urma vijeliei de bombe. Din populația civilă au căzut multe victime. Oarbele arme ucigătoare lovesc nevinovați, cari îndură pe nedrept urgia războiului.

DL. ALEXANDRU ROMALO PRIMIT DE FUHRERUL- CANCELAR

Dr. Alexandru Romalo, noul ministru al României la Berlin, a fost primit Sâmbătă 20 Iulie crt. de Führerul-Cancelar Hitler, în clădirea nouă a cancelariatului Reichului, din Berlin. D-sa a prezentat șefului statului german scrisorile de acreditare.

DIVIZIA BERLINEZĂ S'A REINTORS

Divizia berlineză care a luat parte la toată campania din Franța, s'a reintors la Berlin, unde a fost primită cu mare entuziasm de întreaga populație. Defilarea a avut loc pe marele boulevard „Unter den Linden”.

ȘEDINȚA REICHSTAG-ULUI

În ziua de 19 Iulie crt. a avut loc o ședință a Reichstagului, cu care ocazie Führerul-Cancelar Hitler a ținut marele său discurs, publicat și comentat de întreaga presă mondială. Instanțaneul nostru a fost luat în momentul în care d-l Hitler își rostește cuvântarea. Pe fotoliul prezidențial se află mareșalul Hermann Goering.

IN LOJA DIPLOMATICĂ

La ședința Reichstagului, care a avut loc în ziua de 19 Iulie crt. au fost invitați să asiste și reprezentanții diplomați acreditați la Berlin. Loja a fost arhiplină. În primul rând se află ministrul de externe al Italiei, contele Ciano, alături de membrii legației, precum și ministrul Japoniei la Berlin.

6 AUGUST 1940

10 LEI

LA POSTUL DE COMANDĂ.

Vilegiatura COPIILOR

DIN mulțimea de vilegiaturiști care ia cu asalt trenurile din Gara de Nord, fără îndoială cei mai fericiți sunt copiii. E de ajuns să privești chipurile lor voioase, nerăbdarea lor de-a ajunge mai repede în paradisul feeric al munților sau pe plaja însoțită a mării, ca să înțelegi că vacanța este o realitate agrecabilă pentru odraslele noastre.

In forfota obicinuită a persoanelor s'a ivit deodată, umanitatea mărunță a copiilor și printre sgomotele iritante ale gării, răsbate râsul sglobiu al copilăriei.

Unii, își vor face vilegiatura împreună cu părinții lor, alții în coloniile străjerești sau în acelea înființate de o municipalitate înțeleaptă. Depe acum, in ochii lor se oglindește marea sau peisajul sever al munților. Părinții cari au venit să însoțească până la gară odraslele ce vor fi încredințate coloniilor străjerești, privesc cu încredere pe cei cari și-au asumat misiunea delicată de-a supraveghea luna de vacanță a copiilor. In ochii părinților se citește recunoștința pentru cei cari s'au gândit la copiii lor, și despărțirea devine astfel lipsită de acea îngrijorare firească a tuturor despărțirilor. Cei slabi se vor întoarce întăriți, cei palizi vor reveni cu obraji înbujorați, cei leneși se vor întoarce harnici, cei morocănoși vor deveni veseli, iată nădejdiile părinților care-și petrec copiii, iată de fapt rostul adânc al vilegiaturii copiilor.

Vilegiaturistii aceștia sunt de toate vârstele copilăriei, dela pruncul înfășat, care face prima sa călătorie, bucurându-se fără să știe de privilegiu nouă din jurul său, până la școlarul măricel, care privește, cu un aer protector pe cei mici, având aerul unuia care a călătorit mult și nimic nu-l mai poate surprinde. Deasemeni toate categoriile sociale sunt prezente, dela copiii însoțiți de guvernanta străină până la țăncii săraci, pe care o familie modestă a hotărât cu grele sacrificii să-i ducă la aerul întărit al munților, spre a le reda o sănătate primejduită. Inițiativa coloniilor școlare este demnă de tot respectul, iar silințele pe care și le dă municipalitatea Capitalei, pentru a înlesni unui număr cât mai mare de copii, o vilegiatură fericită, merită toate elogiile.

In așteptarea imbarcării.

Grija față de cei mici începe să fie și la noi o preocupare permanentă, ale cărei rezultate nu întârzie să se arate. In Germania, in Rusia, in Italia și in Anglia, vilegiatura copiilor este organizată pe o scară vastă, corespunzând unei adevărate politici sociale, ce-și propune să crească generații puternice și sănatoase. In privința aceasta, eforturile de până astăzi, făcute in țara noastră, trebuie socotite ca un început remarcabil, rămânând ca pe viitor toate bunăvoințele să fie mobilizate spre a se organiza, pe o scară întinsă, vilegiatura copiilor.

Bineînțeles, nu e vorba de copiii celor avuți, cari au asigurată o vacanță fericită, ci de mulțimea copiilor de muncitori și mici slujbași, a căror sănătate trebuie să fie o preocupare de prim ordin a oficialității.

Peste câteva clipe, un tren care va duce o întreagă colonie la mare va porni in strigătele voioase ale copiilor și in fluturarea de batiste a părinților, care trăesc depe acum fericirea copiilor.

Copiii pornind spre vagoane.

Un grup de copii in vacanță.

De strajă pe Prut.

La prânz, lângă martirul Brandt.

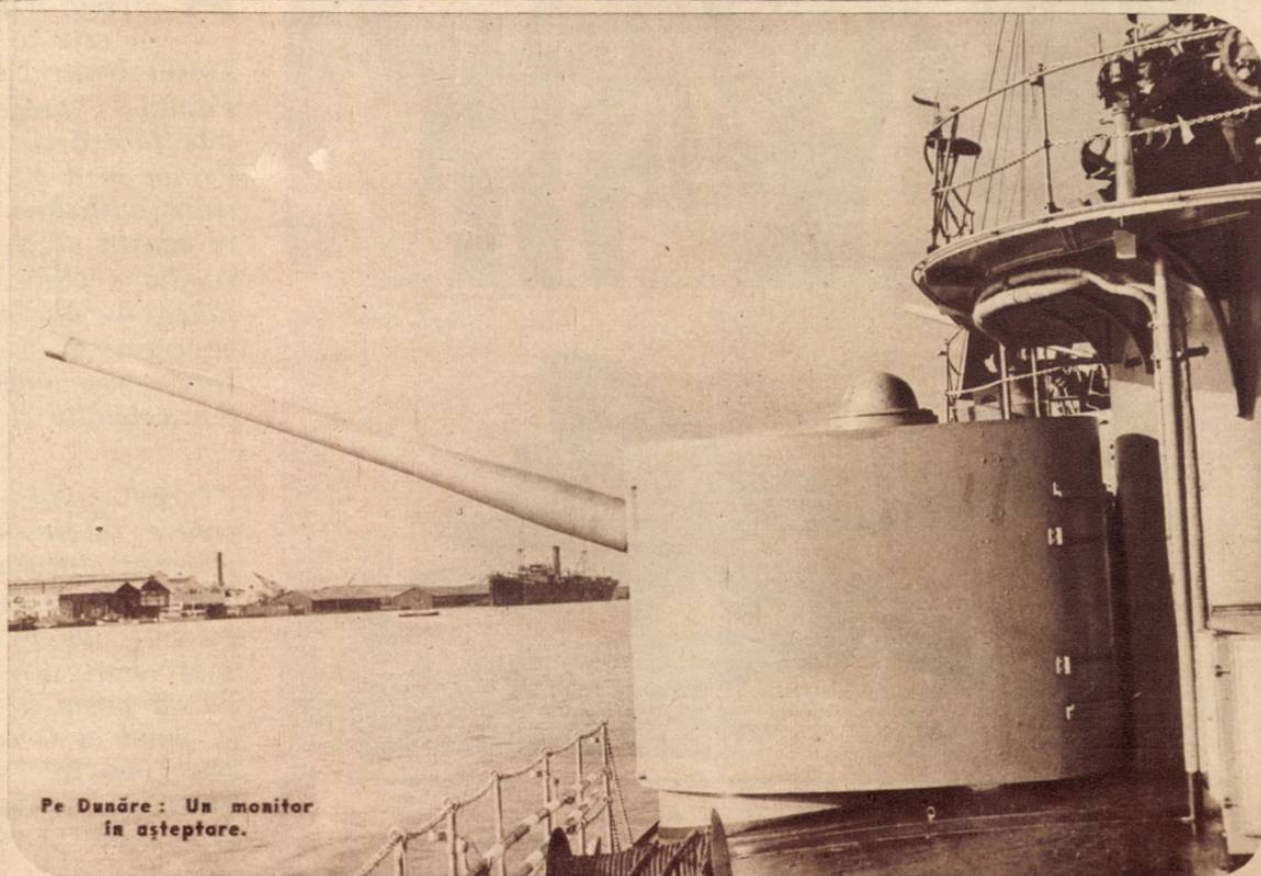
OȘTIREA NOASTRĂ VEGHEAZĂ

Un tun camuflat.

Mitrăliera antiaeriană
în supraveghere.

SUB scutul de oțel al armatei noastre, țara liniștită, demnă, laborioasă, își continuă rosturile sale creatoare. Chezoșie acestei munci liniștite a fost, este și va fi deapauri armata noastră. Nu există cetățean al țării, al cărei gând plin de recunoștință să nu se îndrepte către cei cari vegheză cu o hotărâre neclintită la hotarele Patriei. Nu se poate avea o imagine mai exactă, mai adevărată și mai frumoasă a României de azi decât aceea pe care o înfățișează oastea noastră, oastea țării, în diversele sale aspecte de trudă zilnică și de nobilă încordare, în vederea unui țel suprem: apărarea națiunii. Expresie desăvârșită a poporului nostru, armata întrunește toată voința de libertate și de ordine care însufletește nația, în ceasurile grave de astăzi. Datorită înțelegerii binevoitoare a forurilor conducătoare ale armatei, avem prilejul și bucuria de-a oferi cititorilor noștri o serie de imagini vii ale oștirii noastre la posturile sale de neadormită veghe. Este numai un început, căci în numeroasele noastre viitoare pagini închinată ostașilor noștri vor fi din ce în ce mai bogate.

Pe Dunăre: Un monitor
în așteptare.

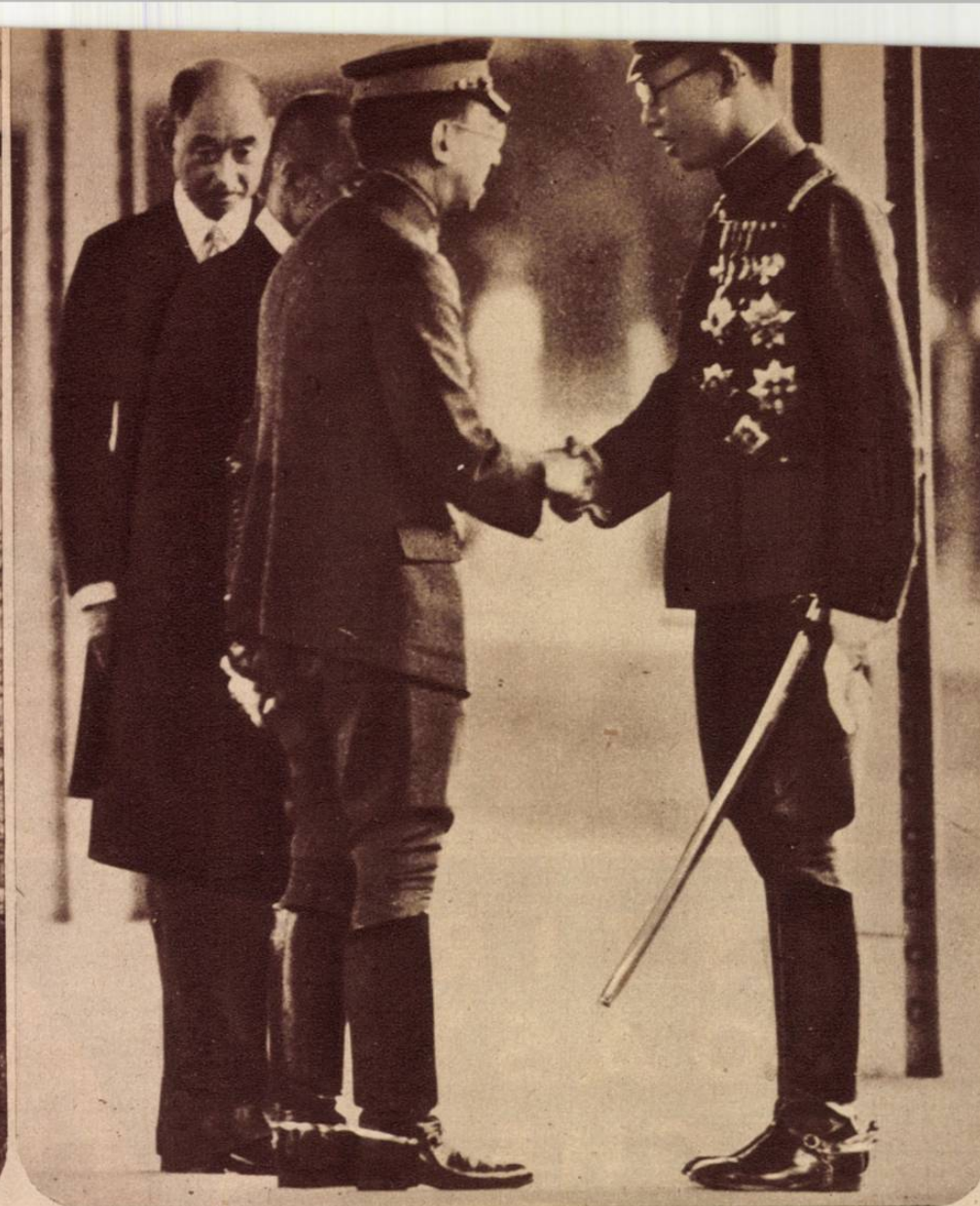
VIZITELE DIPLOMATICE IN GERMANIA

Săptămâna trecută a fost însemnată prin activitatea diplomatică intensă, în Germania. În afara vizitei făcute de dl. prim-ministru Ion P. Gîgurtu și de ministrul afacerilor străine, dl. Mihail Manoilescu, la Salzburg au mai avut întrevederi cu șeful statului german și cu dl. von Ribbentropp, ministrul afacerilor străine al Reichului, d-nii dr. Josef Tiso, președintele Slovaciei, dr. Tuka și Sano Mach, miniștri precum și dl. Filoff, primul ministru al Bulgariei și dl. Popoff, ministrul afacerilor străine.

Imaginile noastre reprezintă:

Sus: Pe dl. von Ribbentropp stînd de vorbă cu oamenii de stat slovaci.

Jos: Pe d-nii Filoff și Popoff primiți în gara Salzburg de ministrul afacerilor străine german.

VIZITA IMPERIALĂ LA TOKIO

Cu ocazia aniversării de 2600 ani a dinastiei nipone, împăratul Mandciuko-ului a făcut cu această ocazie o vizită oficială Mikadoului. Fotografia noastră înfățișează întâlnirea dintre cei doi împărați. În stînga e Mikadoul, iar în dreapta Împăratul Mandciuko-ului.

AVIOANE CU INTREBUINȚARE MULTIPLĂ

Aviația de războiu germană a fost dotată cu un avion Heimkel H. E. 115, cu întrebuințare multiplă. E un avion bimotor, dispunând de flotoare și care poate fi utilizat ca avion de recunoaștere, de luptă sau de bombardament.

Ce va

ATACUL împotriva Angliei, așteptat cu înfrigurare de toată lumea, n'a căpătat încă forma lui concretă, deși se anunță că este în curs de desfășurare.

Ziarul Bosler Nachrichten scrie în această privință:

Faptul că pregătirea loviturii hotărîtoare din partea Germaniei, este făcută cu atîta minuțiozitate, pare logic.

Prima fază a operațiunilor se va sprijini probabil pe arma aeriană, utilizând avioanele în masă imensă pentru a demoraliza în scurtă vreme populația engleză.

Anglia e plină de adăposturi împotriva atacurilor aeriene, obicinuite, — dar ele ar fi insuficiente în fața unui atac în masă, executat de 5 pînă la 10.000 avioane.

Intr'o asemenea eventualitate, ar putea fi doborîte 500 avioane, dar celelalte și-ar desăvârși misiunea lor de distrugere.

„Times“ publică în editorialul său de Vineri dimineața amănunte foarte interesante, asupra pregătirilor făcute de Germania în vederea atacului împotriva Angliei. Ziarul arată că pregătirile făcute de germani sunt impresionante. Este adevărat că armele folosite au nevoie de oare care timp spre a se organiza. O mare parte din masele folosite se găsesc în punctele de unde se crede că va porni atacul. Dealungul coastelor, începînd dela Narvik și pînă la Oceanul Atlantic se găsesc adunate, din loc în loc, vase mai mici de transport, iar alături de ele staționează companii de trupe germane. Aceste unități, cu mijloacele lor de transport, prezintă avantajul unei mari mobilități.

Un corespondent al lui „United Press“ care se află în Germania

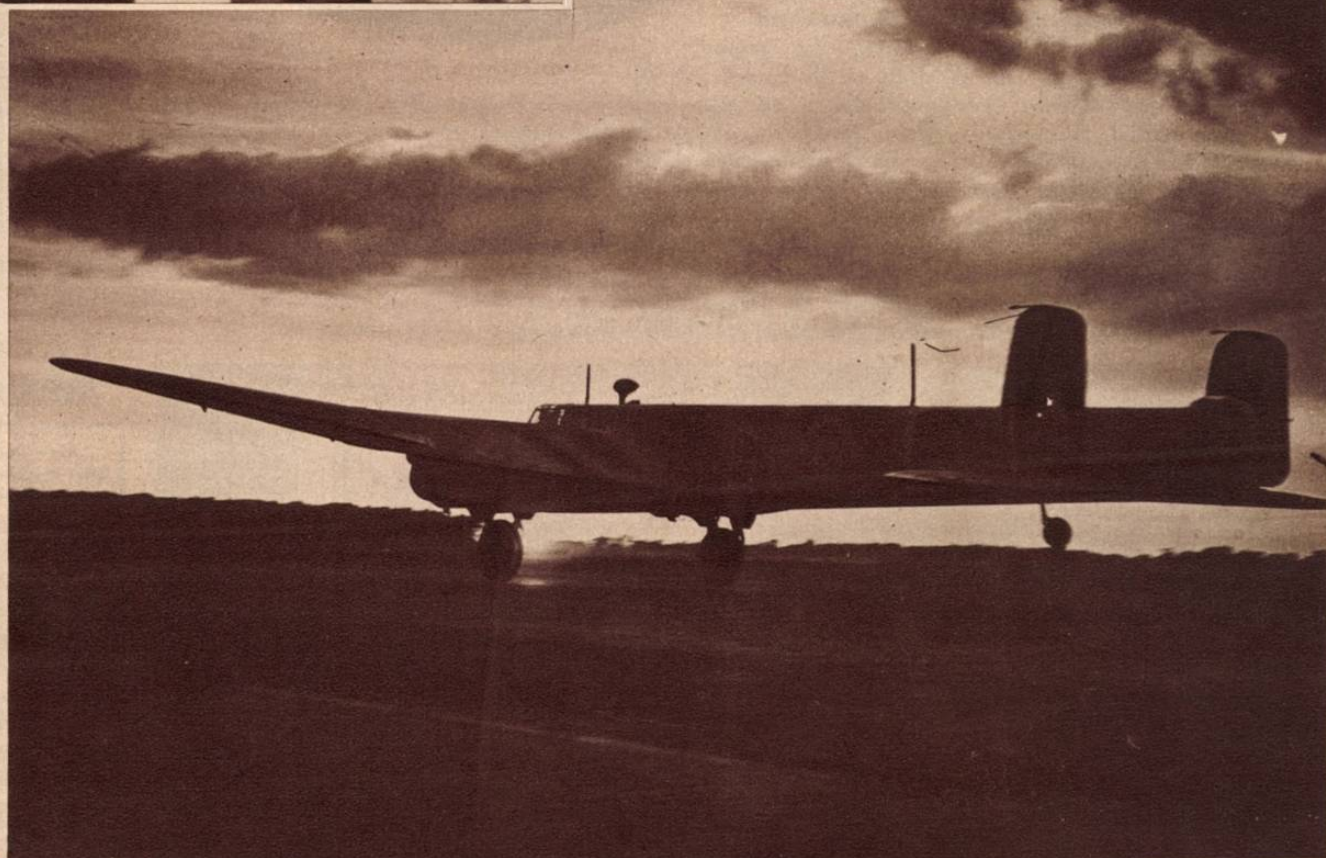

INSPECTAND FORTIFICAȚIILE ENGLEZE

D-l Anthony Eden, ministrul de război al Marii Britanii face neconținute inspecții în posturile fortificate, presărate în tot lungul coastelor britanice ca și în interiorul țării. Instantaneul nostru a fost luat în timp ce d-l Eden primește explicații din partea unui superior al forțelor teritoriale britanice.

BOMBARDIERELE BRITANICE

Bombardamentele continuă cu furie într-o tabără și alta. Comunicatele ne aduc mereu vestea că eroii aerului nu-și preocupesc viața în lupta dintre marile imperii. Un bombardier britanic își ia sborul în asfințit, pentru a executa un raid de noapte asupra teritoriului inamic. ➔

HIDROAVIAȚIA ÎN LUPTĂ

Pentru profani, diferența între hidroavion și avion se rezumă într'aceea că primul are flotoare, care permit amerizarea, în timp ce cel de al doilea are, în locul lor, roate. De fapt, hidroavioanele sunt întrebuințate numai în operațiile dealungul coastelor și în largul mării, atunci când ele sunt purtate la bordul navelor de război. Iată un hidroavion gata de-a fi lansat cu catapulta, depe bordul unui crucișător.

Si?

povestește că a asistat la școala ce se face cu parașutiștii germani destinați coborârilor pe acoperișuri. Este o latură nouă a faimoasei organizații a parașutiștilor. Acești parașutiști ar urma să aibe un rol important în viitoarea acțiune pe care armatele germane ar întreprinde-o împotriva Marii Britanii.

Experiențele se fac în orașul Bromberg, unde au fost evacuate cartierele din partea de sud a orașului.

Parașutiștii de acoperișuri sunt experimentați în genul trupelor tiroleze. Ele sunt învățate să se cașere pe acoperișuri, să facă sărituri și să urce scări.

Acești parașutiști ar urma să opereze în orașe cu case multe. Ele ar avea avantajul de a putea lucra mai ușor coborând pe acoperișuri, unde rezistența inamică aproape nu există.

Parașutiștii de acoperișuri duc cu ei un nou sistem pentru crearea zidurilor de fum. El se face de astă dată cu ajutorul unor prafuri. Fumul făcut astfel ține mult mai mult, iar în spatele lui parașutiștii coborâți au posibilitatea să se ascundă. El este înarmat cu un nou sistem de pușcă „Mauser“ care are posibilități noi de ochire chiar prin fumul creat de parașutist. În aceste condițiuni, în timp ce parașutistul de acoperișuri are vizibilitate pentru a trage asupra urmăritorilor săi, ceilalți nu-l pot vedea.

* * *

Correspondentul agenției United Press adaugă că publicarea acestor detalii nu constituie divulgarea unor secrete militare, întrucât a fost invitat pentru acest scop.

El mai adaugă, că se experimentează și coborârea parașutiștilor cu tunuri de câmp.

ÎN AJUTORUL CELOR SĂRMANI

O problemă de o extremă gravitate în Franța atât în teritoriul ocupat cât și cel neocupat, este ajutorarea femeilor și copiilor precum și a celor nevoiași. În teritoriul ocupat trupele germane au organizat un serviciu, dând zilnic hrană mulțimii celor nevoiași.

La izbucnirea războiului au fost adunate, în Franța, 18.000 femei, supuse ale statelor cu care Franța era în războiu și s'a creat pentru ele un lagăr special, într'un oraș din Pirinei.

Acest oraș astfel populat a căpătat denumirea de „orașul femeilor”. Ziarul elvețian „Basler Nachrichten” publică detalii interesante asupra acestui lagăr.

S'au creat barăci pentru adăpostirea lor, socotindu-se câte 15 femei pentru fiecare baracă. Acest imens oraș avea conducătoare femei. Întreaga organizație era condusă de ele. Există un directorat al aprovizionării, al ordinei publice, al corespondenței cu familiile din afară și al educației femeilor adăpostite în lagăr. Ordinea era într'adevăr perfectă și ceea ce era mai curios, femeile se înțelegeau perfect între ele. Era un amestec de femei din toate straturile sociale. Artiste de music-hall-uri, de teatre și artiste de cinematograf, midinete, manechine, femei din înalta societate și femei din popor.

Pentru aprovizionarea lor se dădeau în fiecare săptămână liste de alimente necesare, care se aduceau în imense camioane. Apoi se repartiza pe la diversele barăci, în cantități egale, întrucât și numărul pensionarelor era la toate barăcile același. Femeile aveau atribuții precise. Erau unele care curățau cartofi și pregăteau mâncarea, altele care făceau curățenie prin barăci și altele care se ocupau cu cârpițul și spălatul rufelor și al hainelor. În ce privește amuzamentul lor, fostele stele de varieturi și cinematografe, organizau mici reprezentații, la care celelalte femei veniau să se amuze. Erau biblioteci, de unde internatele veniau să-și împrumute cărți, ca să aibă ce citi. Când o femeie era mai plăpândă și incapabilă pentru vreo muncă fizică, i se dădea o întrebuintare mai compatibilă cu starea ei, sau era dispensată de orice muncă, luându-și celălalte sarcina de-a munci pentru ea.

Orașul Femeilor

← Între lectură și bucătărie.

↑ Întinderea rufelor la uscat

făceau muzică, existau cursuri de stenografie, sport și alte amuzamente practice și superficiale.

Femeile știau să-și facă agreabile aceste mici încăperi, în care trăiau laolaltă, câte 15 dintre ele. Un mic covoraș, o bucată de mătase sau o față de masă bine puse, dădeau un aspect simpatic întregii încăperi. Se înrădăcinase ideea că femeile, neavând bărbați în mijlocul lor, pot trăi foarte liniștite, bărbații fiind adevăratele elemente de desordine. Numai acolo se ceartă și se încaeră femeile, unde există bărbați. Mica dansatoare se simțea fericită că nu trebuie să ceară protectorului ei aprobarea de câte ori avea să ia o hotărâre importantă. Femeia măritată era veselă că nu trebuie să ceară părerea soțului în gospodăria casnică, și manicuresa era încântată că nu trebuie să se mai certe pentru împărțirea bacșișurilor cu lucrătorii din frizerie. Ele se socoteau, în fața unei vieți noi, pe care și-ar putea-o organiza cu excluderea completă a bărbaților.

Odată cu încheierea armistițiului, dezamăgirea a venit. Exodul din orașul femeilor a început și a durat timp de câteva săptămâni. Viața și-a reluat cursul normal și se va vedea probabil curând dacă au avut motive să se bucure sau nu.

O prizonieră care-și macină cafeaua și amintirile.

Directoarele aveau o profundă înțelegere pentru viața femeilor care trăiau cu ele laolaltă. Fiecare dintre aceste conducătoare cunoșteau perfect, din micile taifasuri, suferințele fiecăreia dintre ele, și căutau, pe cât era cu putință, să le îndulcească. Când era una mai simpatizată, directoarea găsea pe fundul lăzilor câte o bucată de șocolată, cu care să-i mai îndulcească existența. Unicul contact dintre femei și bărbați îl făcea poșta. Când venia câte o scrisoare dela frați, soți sau rude, ele o socoteau ca cea mai mare bucurie a existenței lor. Din păcate, aceste bucurii erau rare, pentru că poșta făcea cu greu transmiterile de asemenea misive. Ele erau cenzurate cu multă scrupulozitate și acest fapt întârzia mult drumul pe care-l făceau scrisorile.

În afară de o sumă de privațiuni, dintre care cea mai grea de suportat era desigur privațiunea de libertate, viața în sine nu era chiar atât de neurastenizantă. Femeile se adunau,

Un grup de femei călcând rufe tovarășelor de lagăr.

Cinematograful

IN SLUJBA RĂZBOIULUI AERIAN

AȘA cum era de prevăzut atacul german împotriva Angliei a început cu acțiuni aeriene din ce în ce mai masive.

După raidurile executate de formațiuni ce nu cuprindeau mai mult de douăzeci — treizeci de aparate, au început atacurile pe o scară mai vastă cu participarea unor escadrelor numeroase.

Luni, de pildă, aviația germană a încercat să bombardeze Londra și împrejurimile, folosind peste o sută de avioane.

Unele cercuri din Berlin prezintă aceste atacuri drept o replică la bombardamentele executate de „Royal Air Force” deasupra Germaniei.

Comunicatele oficiale au relatat că avioanele engleze au atacat de nenumărate ori orașele Hamburg, Bremen, Essen, Wilhelmshaven, și altele. Arma aeriană germană pare hotărâtă să recurgă la represalii.

Ziarul italian „Telegrafo” afirmă că marea bătălie împotriva Angliei trebuie socotită ca începută prin raidurile din ultimele zile.

Dealminteri, ziarele din Londra n’au ascuns publicului englez că va avea să îndure cele mai necruțătoare bombardamente aeriene.

„Daily Express” afirmă că Anglia e convinsă mai mult ca oricând că va obține victoria. „Noi vom câștiga bătălia numai dacă vom continua în aceiași cadență să producem armament și să instruiți oameni. Trebuie să avem destui soldați spre a face față primului atac, apoi celui de al doilea și celui de al treilea. Ar trebui ca trupele noastre să fie chiar și în acele locuri unde invazia s’ar părea mai puțin probabilă. Trebuie să ne așteptăm la distrugerea șoselelor și căilor noastre ferate. Trebuie să ne pregătim în vederea unui asediu și chiar a unui asediu îndelungat. Gândiți poate că e un tablou în culori prea negre? Cătuși de puțin, fără îndoială însă că încercarea va fi redutabilă. Totuși cu ajutorul și prin puterea imperiului nostru vom putea ține mult mai multă vreme decât oricare inamic”.

Cum arată o fotografie aeriană.
Se văd urmele bombelor lansate
din avion.

Cât privește pregătirile atacului german ziarul italian „Corriere della Sera” dă interesante amănunte:

„De câțiva timp Germania pregătește câteva regimente de piloți pentru aviația care va ataca Marea Britanie.

Unul din aspectele acestei amănunțite pregătiri constă în studierea obiectivelor care vor trebui lovite și a comunicațiilor engleze. Studiul acesta se face cu ajutorul peliculelor cinematografice care reproduc fiecare kilometru pătrat ce-ar putea interesa aviația germană de bombardament.

Luni de zile, avioanele de recunoaștere au executat raiduri deasupra teritoriului englez, luând fotografiile necesare. Peliculele sunt proiectate cu dispozitive speciale care indică obiectivele viitorului atac în toate condițiile atmosferice și de lumină. Fotografiile au fost luate din avion pe timp de ceață și în zilele senine, în zorii zilei și în amurg.

Piloții sunt obligați să asiste de nenumărate ori la proiectarea aceluiași film până când sunt în stare să descrie, din memorie, drumul ce trebuie urmat pe teritoriul englez și obiectivele ce urmează a fi bombardate.

Comandanții cursului cer piloților să nu uite nici-o țință topografică în descrierea mnemonică a drumului și a obiectivelor deasupra cărora vor trebui să sboare, căci orientarea în războiul aerian trebuie să fie fulgerătoare. Regiunile teritoriului englez de-o însemnătate deosebită, sunt cinematografiate cu încetinorul.

Sistemul adoptat pentru instruirea sutelor de piloți pregătiți pentru atacul aerian împotriva Angliei, desenează diversele obiective cu numele stelelor Olimpului cinematografic.

Cutare zonă sau cutare centru industrial poartă numele de Greta Garbo sau Charlie Chaplin și pilotul trebuie să indice în mod automat unde se află... Greta Garbo sau Chaplin și la ce distanță de Londra sau de Manchester...

La un aparat special se studiază plăcile obținute în timpul zborului.

În afară de aceasta, s’au construit în relief diferite sectoare ale Angliei cu toate amănuntele lor. Aceste construcții plastice au fost făcute dintr-o materie specială care permite să se arate cum se prezintă regiunile în cele mai diverse condițiuni atmosferice. Pe aceste mulaje sunt indicate locurile unde se află bateriile anti-aeriene și adăposturile. Astfel, pilotul care a terminat aceste cursuri va putea atinge obiectivul cu ochii închiși și în orice condițiuni atmosferice...”

Instruirea fotografiilor aeriene
este meticuloasă.

1. VIZITA OAMENILOR DE STAT ROMANI LA SALZBURG
 Dl. Joachim von Ribbentropp, ministrul de externe al Reichului, primește pe d-nii ing. Ion P. Gigurtu, președintele consiliului de miniștri și Mihail Manoilescu, ministrul afacerilor străine, la vila sa din Fuschl. În spatele d-lui Ribbentropp: dl. Fabricius, ministrul Germaniei la București.

2. Conte Galeazzo Ciano, ministrul de externe al Italiei, a salutat în stația Termini pe d-nii ing. Ion P. Gigurtu, primul ministru al României și pe dl. Mihail Manoilescu, ministrul afacerilor străine.

3. Dl. Ing. Ion P. Gigurtu, șeful guvernului român părăsește gara, în automobil, împreună cu contele Galeazzo Ciano, ministrul afacerilor străine al Italiei.

Salzburg - Roma

6. Dl. prim-ministru ing. Ion P. Gigurtu și dl. ministru de externe M. Manoilescu, înconjurați de membrii guvernului și de reprezentanții autorităților superioare, pe peronul Gării de Nord.

7. Președintele consiliului de miniștri și d-na Ana Gigurtu pe peronul Gării de Nord.

4. Bărbații de stat români, însoțiți de reprezentanții autorităților superioare italiene, au depus o coroană la mormântul eroului necunoscut italian.

5. PRIMIREA ȘEFULUI GUVERNULUI ȘI A MINISTRULUI DE EXTERNE, ÎN GARA DE NORD

Membrii guvernului au salutat pe d-nii ing. Ion P. Gigurtu, primul ministru și Mihail Manoilescu, ministru de externe, însoțiți din călătoria lor la Salzburg și Roma. În fotografia noastră, dela stânga la dreapta: d-na Ana Gigurtu, soția președintelui de consiliu, dl. ing. Ion Macovei, ministrul comunicațiilor, dl. gen. adj. Gheorghe Mihail, vice-președintele consiliului, dl. Nichifor Crainic, ministrul propagandei naționale, dl. ing. Gigurtu, dl. Mihail Manoilescu și dl. general David Popescu, ministru de interne.

dintr'un port oarecare al Suediei. La bord, 24 de naiade care au adoptat pentru circumstanță costumul de baie, evoluau pe scările de frânghie, întinzând pânzele și executând grelele manevre necesare pornirii.

Fiice de marinari sau pescari, înfrățite cu întinderile răscolite de vânturi ale Oceanului, cele 24 de absolvente ale liceului au socotit că nu-și pot găsi în nici o altă meserie o mai bună întrebuințare decât în aceea a moșilor și strămoșilor lor.

Nu este vorba de un început. În registrele maritime sunt înscrise câteva femei-marinari, căpitani de corăbii sau de vapoare, care și-au condus până acum navele, cu atâta destoinicie, încât n'au oferit material de reportaj senzațional ziarelor și revistelor.

Corabia se numește „Allona”, e cea mai mare corabie de acest fel care plutește în apele Baltice. Evenimentul n'ar fi fost

Ultimul salut portului natal

24 FETE

PE O CORABIE

Timoniera.

24 de eleve ale unui colegiu din Suedia au hotărât să devie marinari. De bună seamă că calificarea meseriei este improprie dar nu știu cum s'ar putea pune unei femei care are această meserie. Nu este vorba de o toană răsfățată, ci de intenția serică fiice ale Evei, care doresc s. viitor, într'o meserie oarecare. De ce tocmai meseria de marinar, nu s'o spunem, și de altfel nu prezintă nici o însemnătate, probabil că este vorba de vocație. Într'o bună zi, o frumoasă corabie cu două catarguri a lunecat ușor peste valuri, eșind

Suspendată peste valurile mării, una dintre matelote aranjează pânza

Frecatul punții pare să fie o muncă mai familiară marinarilor - femei.

Repaus bine meritat.
← Muncă, cu zâmbetul pe buze.

scos în relief de ziare, dacă această călătorie a „Allonei”, făcută în scop comercial, deoarece este o navă care face cabotaj, n'ar fi avut această caracteristică de a se fi aflat sub comanda unui căpitan-femeie, iar din echipaj să nu facă parte nici un bărbat. Una dintre marinari, posesoarea unui bun aparat fotografic, a avut originala

→ In cabina echipajului, somnul este plăcut, în hamace comode.
—
In vârful catargului e necesară, uneori, o mână de ajutor.

idee ca în răstimpurile ei de odihnă, să-și fotografieze camaradele, în timpul muncii. În felul acesta a luat naștere unul dintre cele mai originale reportaje fotografice.

Jurnalul de bord al corăbiei „Allona” n'a prezentat, după trei săptămâni de navigație, nici un lucru demn de relevat. N'au fost revolte la bord, furtunile au fost înfruntate cu vitejie, mărfurile au ajuns în bună

stare la destinație. La sfârșitul celor trei săptămâni de drum, echipajul a căpătat cărțile definitive de marinari. Bărbații se plâng că femeile îi scot din toate meseriile. Nici chiar în cele mai aspre nu-și pot menține prerogativele. Din contra, femeia știe să înfrunte cu zâmbetul pe buze viața aspră pe talazurile răscolite ale mărilor și documentele fotografice din această pagină, fac dovada.

Sunt doi ani
de
atunci

ea era greoaie, copleșită de dureri și obligată să se înfășoare mereu. Acum este sănătoasă, sveltă și poartă rochii ușoare, ca toate tinerele femei de vârsta sa.

Iată ce ne scrie ea:

„Sunt acum doi ani, și cu toate că eram încă tânără, eram mereu acoperită de sa-luri sau de cuverturi, căci cel mai mic curent de aer îmi dădea reumatisme. Mă simteam mereu ostenită, greoaie, mă îngrășam și nu aveam gust de nimic. După sfaturile unui medic tânăr, m'am pus să iau în fiecare zi o lingură de Urodonal în apă. Când funcționarea mai bună a rinichilor mi-a dovedit că starea mea generală se ameliorea și am putut să stau în grădină cu o rochie ușoară, fără să resimt dureri. Vese-lia mi-a revenit, mă ocup de casa mea și cu toate că pofta de mâncare este mai bună, am slăbit 3 kilograme. Bărbatul meu s'a hotărât de asemenea să ia Urodonal și îl amestecăm cu apa de masă. Este un remediu incomparabil ce se bea cu cea mai mare plăcere.”

Mme B.... Lyon

Urodonal a făcut dovezile sale întrucât a obținut 22 mari premii și a fost obiect de comunicări la Academia de Medicină și la Academia de Științe. El nu amortește maladia ci o urmărește în tot organismul, pentru a o elimina apoi complectamente. Trebuie deci să fie luat în mod regulat pentru a se asigura de o sănătate perfectă. Cu Urodonal nu este nici odată supraproducție de acid uric în organism.

URODONAL

ANTIURIC PERFECT

LA FARMACII ȘI DROGUERII

ESTE UN PRODUS CHATELAIN, MARCA DE INCREDERE

LA DURERI

DE CAP, NEURALGII, GRIPĂ, RHEUMATISM
INTREBUINȚAȚI NUMAI

ANTINEURALGIC DR NANU MUSCEL

în cutii originale, conținând 2 buline și numai cu semnătura doctorului.

Depozit: FARMACIA N. POPOVICI București, Calea Rahovei 265

A APĂRUT

MAGAZINUL

30 lei.

CITIȚI

„MEDICUL NOSTRU”

Cea mai bună și mai frumos ilustrată revistă de specialitate.

TARA SOARELUI-RĂSARE

VORBIND despre ei, Chinezii se intitulează „fiii imperiului ceresc”. Fără îndoială că este o titulatură cum nu se poate mai frumoasă și poetică care are însă defectul de a zugrăvi cu ușurință pentru cel ce este obișnuit să citească tâlcul adânc al cuvintelor, adevărata mentalitate ai acestor copii ai Orientului depărtat. E în această titulatură imaginea vie a orgoliului naiv al chinezilor, trăsătură caracteristică unui popor care a atins culmi de civilizație, a decăzut și este din nou pe cale să renască.

Citind undeva despre chinezi, mi-au venit fără vrere în minte japonezii, omuleții aceia cu fața mai mult arămie decât galbenă, tăcuți și dârzi, cari au dat în secolele din urmă o lecție cum nu se poate mai usturătoare popoarelor civilizate ale Occidentului.

O vreme am crezut că japonezii sunt firi antipoetice. Nu-i vedeam decât în chipul încruntat al samurailor, viteji neînfricați, păstrători ai tradițiilor milenare, sau în acela al oamenilor din mulțime, muncitori tăcuți și necăritori, însuflețiți însă de o dragoste de patrie, care face din fiecare supus al mikadoului un erou.

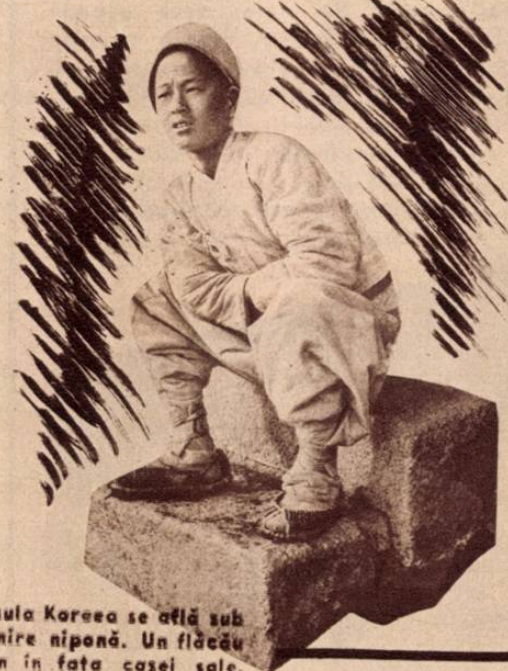
Judecând obiectiv, drumul făcut de poporul japonez în ultimul secol este uluitor. A fost un fenomen de adaptare la cultura occidentală, astfel cum greu ne-ar veni să credem că va mai fi curând posibil. Țara închisă dela „Soare-Răsare”, care își păstrase un ritm de viață specific aproape două milenii și jumătate, a înțeles în momentul în care a trebuit să primească pe occidentali, că singurul mijloc de rezistență este adaptarea și perfecționarea chiar a culturii noilor veniți.

Și Japonia a început să muncească.

Înaintarea acestei țări s'a făcut în salturi uriașe. Imperiul Mikadoului, care n'avea flotă și-a creiat o flotă, n'avea industrie și și-a creiat una atât de puternică, încât în zilele noastre poate fi considerată ca unul din factorii hotărâtori ai economiei mondiale. De unde în 1905 specialiștii navali socoteau că înfrângerea tinerei marine nipone este inevitabilă, ei au trebuit să recunoască curând realitatea, după înfrângerea flotei țariste de către amiralul Togo, rămas un fel de erou național al patriei sale.

Pe eșichierul intereselor internaționale, Japonia joacă un rol de frunte. Astăzi ea dispune de a treia flotă militară din lume. Marinarii sunt nu numai viteji, ci și buni cunoscători ai meseriei lor, iar corpul ofițeresc cuprinde mai ales elita țării.

Pentru a înțelege cât de formidabil este progresul realizat de Japonia pe acest tărâm în ultima vreme, vom arăta, că acum câțiva ani, cu ocazia manevrelor flotei nipone, observatorii americani au constatat, că navele Mikadoului, chiar dacă nu erau egale ca număr și tonaj navelor americane, aveau totuși imensul avantaj al unei viteze și unei puteri de foc superioare. Progresele au fost atât de uluitoare, încât amiralitatea americană s'a văzut nevoită să elaboreze un nou proiect de construcții, pentru a menține echilibrul forțelor în Oceanul Pacific.

Peninsula Korea se află sub stăpânire niponă. Un flăcău corean în fața casei sale.

ale Japoniei.

Un cărbunar japonez în fața captorului.

Am scris mai sus că fiecare soldat al Mikadoului este un erou. Probabil că este încă în mintea tuturor senzația făcută de o știre, că amiralitatea niponă dispune de o torpilă extrem de periculoasă, prin aceea că poate fi dirijată din interiorul ei de un voluntar, care merge la moarte sigură. Evident că și pieirea dușmanului este tot atât de sigură.

S'a părut la început că o asemenea armă nu poate fi extrem de periculoasă, deoarece cu greu s'ar găsi suficienți voluntari. A fost o eroare. S'au prezentat câteva mii de tineri, gata să moară pentru Mikado, și pentru gloria patriei lor. Cu câteva mii mai mult decât era nevoie.

Stradă principală din Himeji.

„REALITATEA FEMEII”

PENTRU SĂNĂTATEA OBRAZULUI DV.

CEL puțin odată pe săptămână trebuie să vă ocupați serios de menținerea sănătății obrazului dv. Sănătatea pentru el, înseamnă o bună circulație a sângelui și tonificarea mușchilor. Probabil că nu știți că aveți 32 de mușchi, cari formează obrazul. Ne vom ocupa astăzi de cinci, dintre cei mai principali, de cari depind și ceilalți. Înainte de-a începe orice fel de tratament, trebuie să vă curățați bine obrazul. Curățați-l deci cu o perie moale îmbibată cu săpun de lanolină. După ce s'a uscat bine, puneți un strat subțire de cremă, pe care prin tapotări — cari vor dura cinci minute — îl faceți să pătrundă bine în pori. Acest prim tratament acționează circulația sângelui. Mai aplicați un strat de cremă — însă mai gros, de data asta — în așa fel încât degetele să vă poată aluneca ușor pe piele. Primul mușchi pe care trebuie să-l îngrijiiți — și care este cel mai important — este cel din jurul

ochiului. Trebuie masat cât mai ușor posibil, începând dela rădăcina nasului spre tâmpă, cele două degete trecând unul sub arcada sprâncenei, celălalt sub ochi și reunindu-se pe tâmplă. Dar nu apăsați și mai ales nu întindeți pielea! Abia să atingeți. Al doilea mușchi important este cel care face să se încrunte sprâncenele. Faceți deci un masaj ușor care să pornească dela rădăcina nasului, și înconjurând sprânceana, să se oprească pe tâmpă. Aci puteți apăsa ceva mai tare degetele. Și acum vine mușchiul dintre colțul gurii și ureche. Masajul va consta într-o mișcare pornită din colțul gurii, care se va îndrepta precis

spre colțul de sus al urechii. Ceilalți doi mușchi principali cari au mai rămas sunt responsabili de ovalul figurii și de bărbia dublă. Trebuie masate cu degetele pornind dealungul obrazului, pornind dela bărbie și urcând spre lobul urechii. Pentru a fi eficace, aceste mișcări trebuie repetate cel puțin de câte zece ori fiecare, fără grabă, lent și cu gesturi precise. Dacă n'aveți la îndemână o cremă tonică de bună calitate, o lanolină fină vă va face același serviciu. Căci lanolina este un produs animal bazat pe principii active. Pe cât vă va părea de curios, să știți că nu crema este aceea care contează, ci felul cum procedați la aceste masaje, pe care trebuie să le faceți regulat, cel puțin odată pe săptămână, cum am spus mai sus. După câțiva timp veți vedea că aceste îngrijiri au dat obrazului dv. tinerețea și mai ales sănătatea de care are atâta nevoie.

Rosemary Lane dela care
1. am cules sfaturile date în
acest articol.

Nu faceți niciodată
2. masajul „în viteză”. Mișcă-
rile voastre să fie lente și
regulate.

1.

2.

Nervosii mor curând!

Ați observat la Dvs. din când în când unul dintre următoarele semne ale unei apropiate istoviri a nervilor?

Iracibilitate, rea dispoziție, tremurături, neliniște, bătăi de inimă, amețală, frică, insomnie, vise urite, amortirea membrelor, sperieturi, prea mare irascibilitate provocată de contraziceri, zgomote, mirosuri, dorință după stupefiante, de tutun, alcool, ceai, cafea, bătaia pleoapelor, nădufuri, toane, lipsă de memorie sau a graiului, dorinți sau fobii ciudate. Când unul sau mai multe din aceste semne de nervozitate se ivesc, înseamnă că

nervii d-vs. sunt serios slăbiți și au nevoie de întărire. Nu lăsați ca această stare să dăinuască, căci s'ar putea produce deranjări serioase ale activității mintale, ca alureli sau acte necontrolate, iar o îmbătrânire prematură și moartea sunt consecințele. Indiferent de unde provine slăbirea nervilor d-vs., eu vă invit să-mi scrieți. Sunt cu plăcere dispus să vă explic gratis și fără cheltueli de porto o metodă foarte simplă care vă va provoca o surpriză plăcută. Ați cheltuit poate deja mulți bani și multă răbdare pentru diferite remedii și în cel mai bun caz ați obținut numai o ușurare trecătoare. Eu vă pot asigura, că cunosc o metodă excelentă

pentru a lupta împotriva slăbirii nervilor d-vs. Această metodă provoacă în același timp o îmbunătățire a dispoziției, a plăcerii de viață, a energiei, și a puterii de muncă, ba unii mi-au scris chiar că se simt ca nou născuți după întrebuințarea ei. Aceasta este atestat și de către certificate medicale. Vă costă numai o carte poștală. Vă trimit o carte foarte instructivă complet gratis.

Dacă nu puteți scrie imediat, păstrați acest anunț.

FANNONIA APOTHEKE
Budapest 72, Postfach 83, Apt. 187

O lectură pasionantă:
„Romanele Captivante”

În fiecare lună un nou roman

CITIȚI **MARIANA** REVISTA
FEMININĂ
IDEALĂ

În limbajul oficial al tribunalelor, armele lui Cain se numesc corpuri delict.

Orice mijloc care servește la vărsarea sângelui fraternal, intră în categoria vastă a corpurilor delict.

Muzeul corpurilor delict, dela Institutul medico-legal cuprinde o enormă colecție a mijloacelor de care se servesc criminalii atunci când pornesc la suprimarea victimelor lor.

De sigur că arma de foc, descoperire modernă, își păstrează întâietatea în arsenalul crimei. Totuși numeroase crime au fost făptuite cu mijloace, să le zicem originale, cu ajutorul cuțitelor, al sârmelor încolăcite în jurul gâtului, al batistei și al călușului care asfixiază.

Medicul legist și magistratul anchetator se vor folosi de corpul delict la stabilirea împrejurărilor morale ce au premers crimei. Astfel o armă de foc, sau o armă de străpungere, procurată de asasin în vederea crimei, ar stabili caracterul de premeditare al faptei.

O panoplie cuprinzând toate tipurile de revolve aparține acestui soi de criminali, care-și pregătesc fapta, o plănuiesc sub toate aspectele ei, o cugetă sub toate laturile, în vederea reușitei.

Dar printre corpurile delict, colectate la Institutul medico-legal, veți găsi și un număr impresionant de arme vechi, demodate, ieșite din uz, carabina dela 77, puști de vânătoare cu alicie și chiar cu cremone, iatagane și cosoare, cuțite de despicat peșenii verzi, baionete și sulite.

Aceste arme desuete, au fost folosite pentru că asasinii nu și-au putut procura altele. Folosirea lor nu înlătură caracterul de premeditare. De multe ori însă, aceste arme le întâlnim în cazurile de crimă improvizată, când dintr'o sudalmă

ARMELE SINUCIGAȘILOR

Sinucigașii, acești asasini ai propriei lor vieți, sunt în genere niște oameni slabi, lași în fața existenței, incapabili să suporte veleitățile unui destin adesea crud. Lucizi de cele mai multe ori, ei își pregătesc din timp mijloacele de auto-suprimare, și când din pricina mizeriei nu le au, le improvizează.

Să dăm un exemplu.

Unul care voia să se sinucidă și n'avea nici măcar o frânghie, și-a confecționat un lanț dintr'o cămașă ruptă și răsucită.

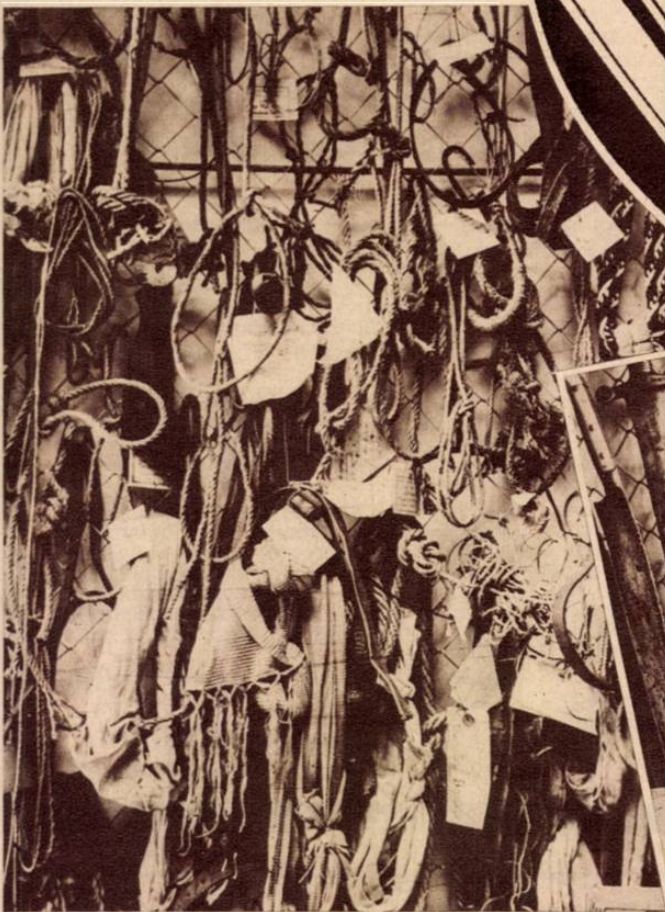
În furia lui de auto-distrugere, sinucigașul găsește ceea ce-i trebuie. În multe cazuri fularul care nu reușea să-l încălzească și să-l apere de frigul iernei, se transformă în mijloc de distrugere a mizeriei.

Cu un fular nu poți să te încălzești, dar poți în schimb, după logica sinucigașului, să părăsești pentru totdeauna lumea în care frigul și mizeria te apasă.

Dacă aceste atât de diverse corpuri delict ar putea vorbi, sau dacă noi am înțelege limba lor misterioasă, câte din marile taine și întunecimi ale sufletului omenesc, nu s'ar lămurii?

Dar cum nici una nici alta nu se întâmplă, să privim cu interes aceste instrumente ale crimei, aceste arme ale lui Cain, cu un sentiment de milă pentru sărmana condiție umană.

CORPURI DELICT

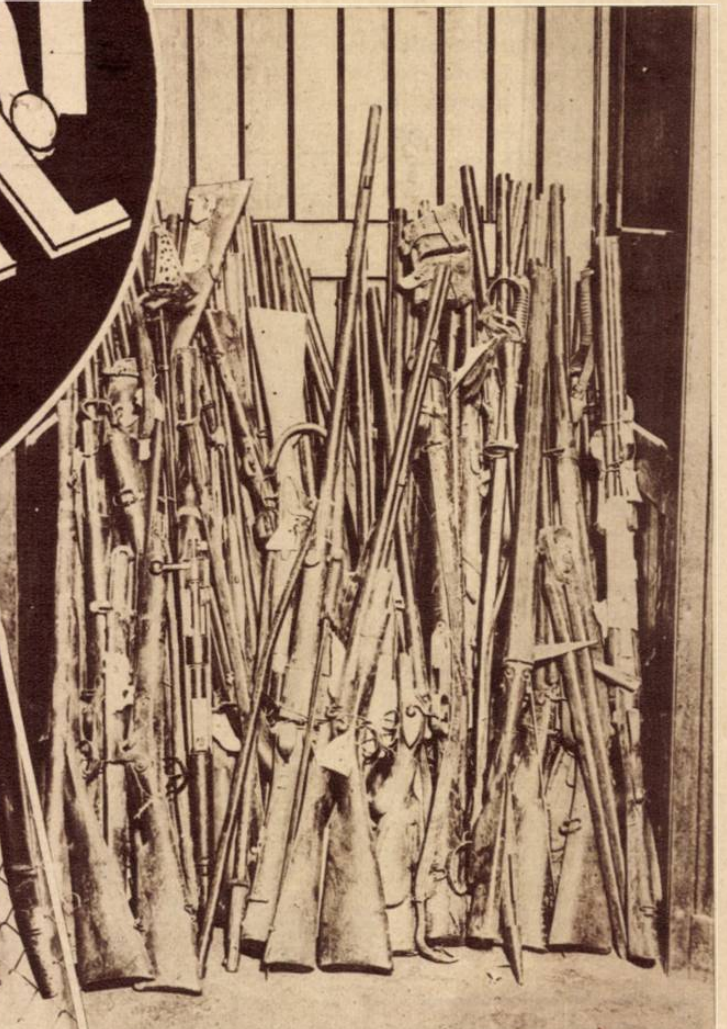
Lațurile sinucigașilor.

sau o încăerare se abate asupra omului, jucărie a instinctelor sale întunecate, pacostea grea a sângelui vărsat. Crimele pasionale, crimele izbucnite dintr'o svăcnire prea puternică a inimei, crimele ce se nasc dintr'o ură momentană, ură fatală și uriașă care târăște pe cel ce o încearcă la ocnă și la disprețul public, se făptuesc cu arme procurate la întâmplare.

Să dăm o pildă. Vedeți baioneta soldătească de pe una din fotografiile noastre? Ea a fost înfiptă în pântecul unui om, pentru că acesta a trimis ochiade femeii, ce însoțea un tânăr, la un chef de mahala.

Și gândiți-vă acum la această tragică ignoranță în care trăiește omul care nu cunoaște consecința cea mai apropiată a faptelor sale. Un om, puțin turmentat, face cu ochiul unei femei. Stupid și inofensiv. Și totuși... Omul acesta care în viața lui a făptuit lucruri mai grave și mai urâte, va plăti birul suprem pentru această inadvertență.

El va stropi cu sângele agoniei sale un flirt inofensiv, dela masă la masă, în atmosfera familiară a unei cărciumi de mahala. Și criminalul care a îndurat poate în viața lui insulte mai mari și mai pronunțate, injustiții și provocări mai grave, va tâșni dintr'odată răzbunător și macabru, agitând baioneta ce i-a fost încredințată pentru alte rosturi. Gândiți-vă la exemplul dat mai sus și în fața voastră se va deschide labirintul întunecos al sufletului omenesc, în care patimi arzătoare și frenezii distructive se alătură elanurilor simple și bune ale inimei.

Puști de tot felul și săbii de care s'au folosit criminalii.

Galeria cuțitelor: dela briceag și cosor până la iatagan.

Pistoale și revolve cu care s'au comis crime.

O AFACERE STRALUCITA... CARE MERGE PROST

O afacere care merge prost nu e o excepție în vremurile de astăzi. Marele moloh al falimentelor, care înghite mii de întreprinderi, fără să excepteze pe cele bune de cele rele, încearcă să absoarbă acum o întreprindere de o importanță imensă, în marile evenimente cari se desfășoară azi. S'a vorbit foarte mult despre rolul pe care-l îndeplinește Canalul de Suez, în legăturile dintre marile puteri și posesiunile lor coloniale. Se cunosc împrejurările în care a luat ființă societatea care exploatează Canalul. Rolul lui politic este de o egală importanță cu rolul economic pe care a fost chemat să-l îndeplinească în decursul vremurilor Canalul de Suez.

În împrejurările de astăzi, ziarele anunță că societatea Canalului de Suez, în urma măsurilor ce s'au luat, de a se opri transporturile care jensează Marea Britanie, întreprinderea a suportat la veniturile ei, un deficit de 73%.

* * *

Incordarea raporturilor dintre Franța și Anglia a ridicat și problema traficului prin Canalul de Suez, întrucât nu se știe până unde va merge guvernul francez, în chestia sistării transporturilor comerciale prin acest Canal. Administrația Canalului de Suez se compune din 19 francezi, 10 englezi, 2 egipteni și 1 olandez. Anglia, după cum se vede, nu deține majoritatea acțiunilor. Italia a cerut de multă vreme o participare la conducerea comitetului de direcție, și în special cererea sa a fost mai asiduă, după ocuparea Abisiniei.

* * *

În momentul de față, transporturile de trupe engleze se fac nestingherit prin Canal, în timp ce transporturile comerciale au fost complet sistate.

Teoretic, Canalul ar fi deschis pentru orice transport, dar prezența flotei engleze le face imposibile.

Comandanții de vase, care intră în Canal, trebuie să prezinte certificate engleze, în triplu

Programele tuturor posturilor europene pe toate gamele de undă sunt redactate amănunțit în excelenta revistă

Radio-Adeverul

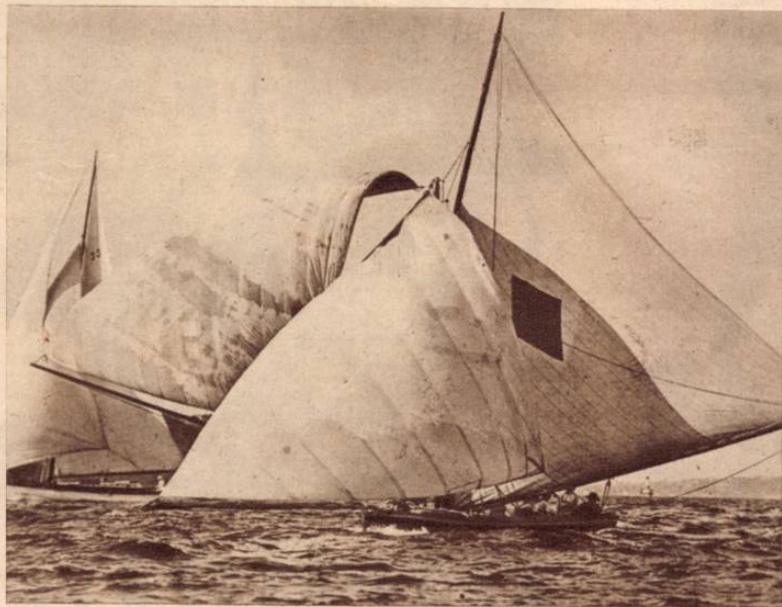
Citiți

"MAGAZINUL"
revista publicului select

Citiți

AVENTURA

exemplar și nu pot părăsi porturile în cursul nopții, ele fiind ținute par astfel suspendate, până după terminarea războiului, iar

sever supravegiate de forțe anglo-egiptene.

În ce privește taxele de trecere, ele sunt percepute cu severitate și depuse la Cairo, de unde sunt apoi transferate la Londra. Chestiunea drepturilor care ar decurge din posesiunea de ac-

comisia care administrează Canalul îndeplinește de astădată un rol secundar.

S'ar părea, din unele informații, că intrările din ultimul timp aproape nu acoperă cheltuielile de întreținere ale administrației Canalului de Suez.

NEVRARGYL Dr. BOUSQUET

IN CUTII A 3 TABLETE ȘI A 20 TABLETE.

1. După ce ești din apă, ștergeți-vă bine tot corpul.
2. Ungeți pielea bine cu Crema NIVEA sau Uleiul NIVEA.
3. Stați fără grije la soare, căci vă bronzăți repede.

Urmarea în ordine a acestor reguli este importantă. Căci este periculos să vă svântați la soare. Dar mai periculos este să faceți o baie de soare fără NIVEA. În unele cazuri, pericolul de a suferi arsuri este foarte mare. Vreți să vă bucurați de soare fără nici o grije? Vreți să vă bronzăți repede și frumos? Țineți atunci seama de ceea ce vă recomandă NIVEA, dar mai ales respectați ordinea recomandată.

SUNT VINDECABILE BOLILE DE PLĂMÂNI?

Toți acei cari suferă de astmă, tuberculoză pulmonară, și la laringe, catar la vârful plămânilor, tuse învechită, răgușală persistentă, gripă și n'au găsit vindecarea până acum primesc dela noi lămuriri, absolut gratuit și franco o carte cu multe ilustrații asupra temei: „Sunt vindecabile bolile de plămâni?”. A se scrie o carte poștală, francată cu 8 lei — la adresa exactă: PUHLMANN & Co., BERLIN, 8.36, MIGGELSTRASSE 25—25 a.

ACTUALITĂȚI EXTERNE

1. CREATORUL AVIOANELOR DE LUPĂ IN PICAJ

Avioanele de luptă în picaj, faimoasele Stuka, sunt creația inginerului Hermann Pohlmann care a construit prototipul acestor aparate, în uzinele Junker. După cum se știe, aceste avioane ating în zborul în picaj o viteză de 900 km. pe oră, iar bombardamentul executat în cursul acestui zbor e procentual mult mai precis decât al oricărui alt avion.

2. REFUGIAȚII REVIN

Tristul calvar al refugiaților francezi continuă. Deși se fac eforturi supraomenești spre a se restabili ordinea păcii în întreaga Franță, milioanele de refugiați ajung cu greu la căminurile lor, deoarece mijloacele de transport sunt încă insuficiente. Spectacolul este emoționant. În fața gărilor, mame cu copiii lor mici și cu puținele bunuri pe care le-au sal-

vat, așteaptă trenurile care le va duce în regiunea natală.

sunt pregătite de tir.

4. MALTA SE APĂRĂ

Atacurile violente și neconveniente ale aviației italiene în garnizoana britanică din Malta, în continuă alarmă. Bateriile antiaeriene și mai ales aparatele de ascultare și supraveghere, sunt în neconvenită funcțiune. Un post de observație al artileriștilor antiaerieni maltezi cercetează un punct suspect pe întinsul albastru al cerului.

3. LUPTE ÎN LARGUL MĂRILOR

Războiul este numai aparent într-o fază de relaxare. De fapt, în largul mărilor luptele între flotele adverse se succed într-un ritm viu. Marina germană dispune de unități de mic tonaj, puternic înarmate și cu mare viteză. La bordul unei asemenea unități tunurile

13 AUGUST 1940

10 LEI

REALITATEA
B
ILUSTRATA

IN VACANȚĂ

ACTUALITĂȚI DIN ȚARĂ

Noul ministru al României în Uniunea Sovietelor

Dl. Grigore Gafencu și d-na au fost salutați la plecare de d-nul Lavrentiev, ministrul U. R. S. S. la București și de ceilalți membri ai legației, precum și de numeroși șefi de misiuni diplomatice din Capitală. În fotografia noastră, dela stânga la dreapta, dl. Paul Cucoliev, prim secretar al legației U. R. S. S., d-na Esmée Gafencu, dl. Grigore Gafencu și dl. Lavrentiev.

Dl. Foișoreanu, noul președinte al Curții de Apel, secția I, a depus legiuitul jurământ.

S'au împlinit cinci ani dela instalarea regimului naționalist în Grecia. În clișeu de mai sus, dl. Colas, ambasadorul Greciei, în mijlocul coloniei elene, după slujba religioasă dela Biserica Greacă.

Copiii funcționarilor și muncitorilor dela Societatea de Gaz și Electricitate U. C. B. și dela Societatea „Metropola”, plecând în vacanță.

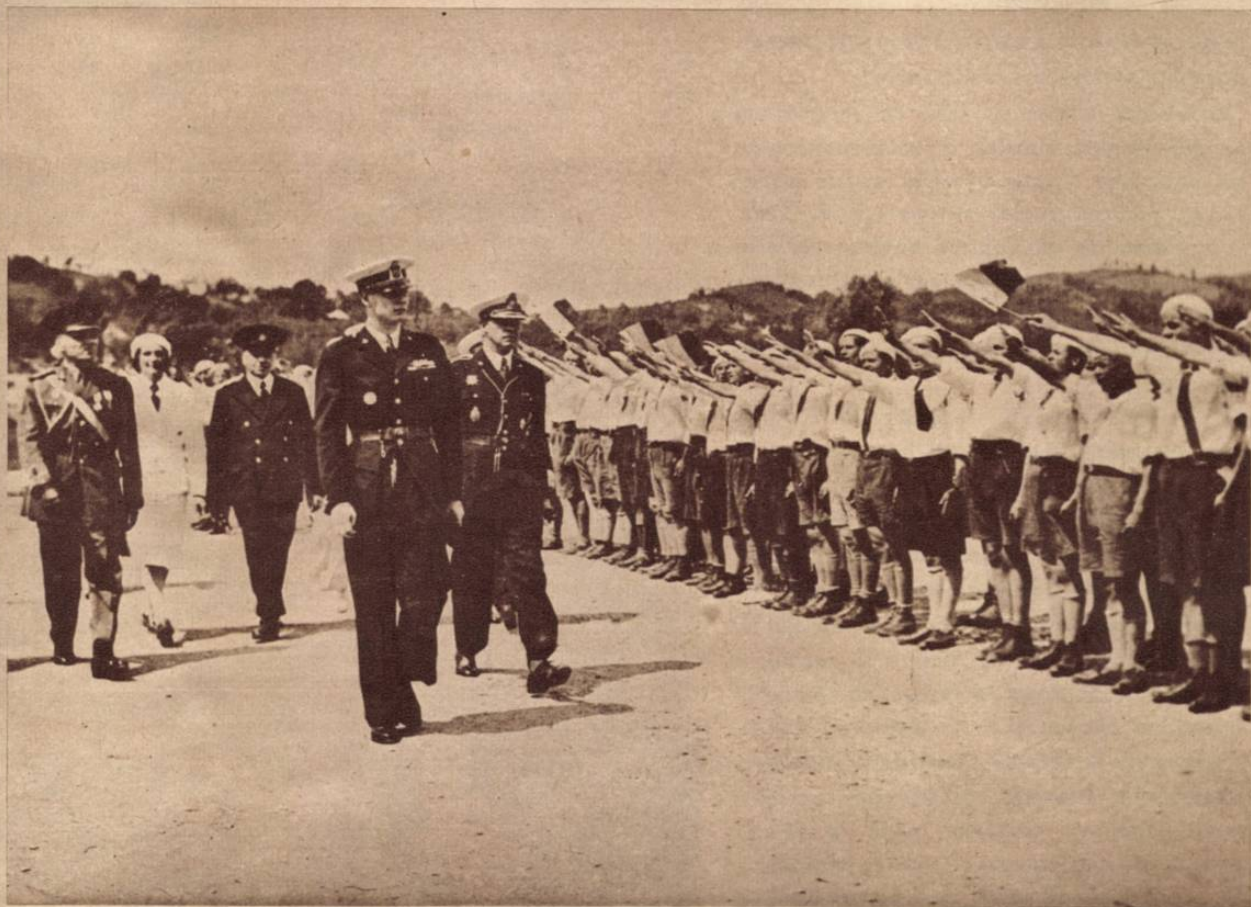

MARILE DEMONSTRAȚII STRĂJEREȘTI

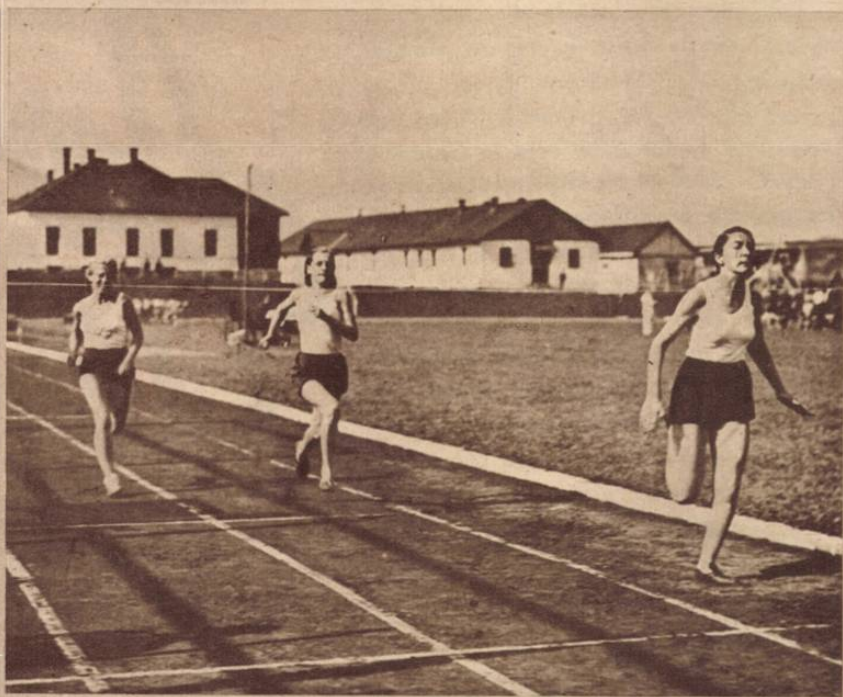
Măria Sa Marele Voevod Mihai rostindu-și cuvântarea la marea demonstrație străjerească dela Predeal.

Măria Sa Marele Voevod Mihai trecând în revistă formațiile străjerești, însoțit de d. Teofil Sidorovici comandantul Străzii Țării și de d. ministru Caracostea.

Măria Sa Marele Voevod Mihai, d. comandant al Străzii Țării, Teofil Sidorovici, d. col. adj. Dămăceanu și delegația comandantelor și comandanților tineretului german, asistând la demonstrațiile dela Predeal.

În cadrul demonstrațiilor străjerești dela Predeal au avut loc concursuri atletice. Imaginile noastre reprezintă sosirea în cursele de 100 m.

Comandanții tineretului german, au vizitat centrul Breaza. Trecerea în revistă a formațiunilor străjerești.

GENERALUL german Ouade, specialist recunoscut în problemele aeriene publică în „Der Neue Tag” un articol în care arată rolul imens pe care-l va avea arma aeriană în războiul împotriva Marii-Britanii. Generalul Ouade scrie:

„În această ultimă răfuială cu Anglia ce se află în fața noastră, aviația va juca un rol hotărâtor. Poate că chiar *rolul hotărâtor*. Poporul englez cunoaște acest lucru și se teme de el. Poporul englez mai știe că sborurile de recunoaștere și de bombardament de până acum n'au fost decât niște împunsături de ace, față de ceea ce va veni.

D. Churchill însuși a declarat de curând, cu vocabularul său bogat în imagini, că deocamdată germanii iau „numai măsura” și că lucrurile își vor schimba înfățișarea atunci „când vor începe să coase haina”. Probabil că d. Churchill are dreptate. Ar fi deci interesant de știut în ce împrejurări aviația germană își va începe și desfășura activitatea. Sunt sau nu favorabile condițiile operative ale luptei ce se apropie? Pentru a răspunde la aceasta, două date sunt de-o importanță decisivă: Stăpânirea coastelor norvegice și a coastelor până la Pirinei precum și participarea Italiei la războiu.

O aruncătură de ochi pe harta Europei arată că coastele apusene ale Danemarcei și Norvegiei, coastele germane, olandeze și belgiene, ca și coasta de nord a Franței dela Calais la Brest înconjoară Anglia într'un arc uriaș, în răsărit și sud. Dar nu numai coastele, ci și întregul hinterland în adâncime nemărginită este în mâna Germaniei — fiind la dispoziția aviației germane. Ea găsește pretutindeni în aceste regiuni aerodroame bine amenajate și încă într'un număr care întrece cu mult nevoile. Ea este astfel în stare să se desfășoare la atac oricât de mult, în adâncime și largime. Cu alte cuvinte, escadrele armii aeriene nu mai sunt silite să pornească la atac dintr'un spațiu relativ redus cum s'a întâmplat la începutul războiului.

Aviația Germană

IMPOTRIVA ANGLIEI

Deasupra teritoriului inamic.

Dacă întreaga Anglie de Nord se află în raza de acțiune a aparatelor de pe bazele aeriene din Norvegia, Anglia Centrală și de Sud rămân sub amenințarea bazelor aeriene din Olanda, Belgia și Franța de Nord. Este regretabil pentru Anglia dar e un fapt că porturile sale de războiu cele mai însemnate se află tocmai pe coasta de sud: Sherness, Chatkam, Dower, Portsmouth, Southampton, Portland, Dartmouth, Plymouth și altele.

Toate se află la o mică distanță de sbor din Franța de Nord, căci dela Calais la Dower, Canalul măsoară abia 45 de km., ceea ce înseamnă șase sau șapte minute de sbor pentru un aparat modern.

Cât privește Capitala Angliei ea nu e la o distanță mai mare de treizeci de minute de sbor. Într'un ceas sau un ceas și jumătate o escadră de luptă ajunge până la centrele industriale din Liverpool sau Birmingham.

Nu există deci în toată Anglia niciun port și niciun oraș care să nu poată fi bombardat de aviația germană. Distanțele mici spre Anglia dau aviației germane și un alt avantaj, putând transporta o cantitate mai mare de bombe în locul carburantului economisit.

Astfel, forța ei de atac e în creștere. Pe distanțe reduse pot fi folosite și aparatele care din cauza razei lor de acțiune mai mici, n'au fost întrebuințate până azi împotriva Angliei. Însfârșit, distanțele mici îngăduie folosirea de mai multe ori într'o singură zi a aparatelor, dublând la nevoie, astfel, puterea de atac.

Generalul german arată apoi că intrarea Italiei în războiu obligă Marea Britanie să întrețină importante forțe aeriene în Mediterana „avioane care vor lipsi la apărarea metropolei”. El își încheie interesanta expunere cu aceste cuvinte: „Calea dela Berlin la Londra a devenit în vremea din urmă mult mai scurtă decât calea dela Londra la Berlin”.

Pilotul și mitraliorul se consfătuiesc.

O bază de atac îngustă prezintă, pentru aviație, primejdia contra-atacurilor inamice. Forțele aeriene franceze îngrămădite în sudul Franței au avut enorm de suferit din această pricină.

Din punct de vedere al conducerii, folosirea unui număr mai mare de aerodroame are și un alt avantaj important, dând comandamentului posibilitatea de-a concentra ușor și rapid, forțe mai mari pentru atac și să renunțe la această concentrare tot atât de repede, după îndeplinirea misiunii.

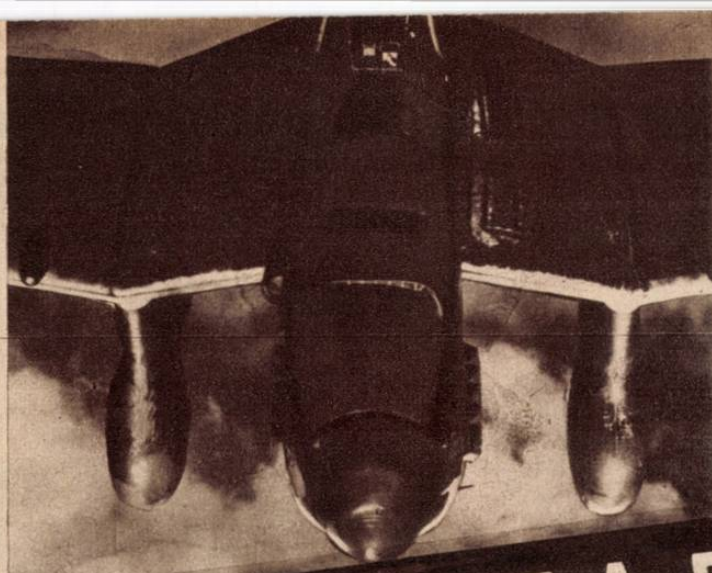

Escadrilă de bombardament, înainte de decolare spre Anglia.

DESVOLTAREA prodigioasă a aviației, în cursul războiului mondial a făcut din bombă arma de cea mai mare însemnătate, în arta militară modernă. De unde în războaiele trecute misiunile de distrugere dela distanță erau încredințate artileriei grele, în războiul modern această misiune este îndeplinită cu mult mai mare eficacitate și repeziune, de aviația de bombardament.

Este inutil să mai spunem că există o sumedenie de tipuri de bombe, al căror efect, în cădere, este deosebit. În primul rând, bombele pot avea greutatea dela 50 kg. la 1800 kg. Încărcătura de explozibil variază dela 30 până la 60%, în timp ce pereții bombeii sunt subțiri. Bombele cele mai întrebuințate sunt acele distrugătoare. Avionul este înarmat cu bombe de calibruri diferite, dupăcum îi este și misiunea.

de peste 50 kg. este sigur că proiectilul aruncat va atinge o viteză finală de 250 metri pe secundă ceea ce-i va spori forța de penetrațiune și de distrugere. De bună seamă că totul mai este în funcție și de încărcătura explozivă. Explozibilele descoperite în ultimele decenii au efecte fantastice. Ele sunt atât de sensibile, încât o simplă clătinare a încărcăturii explozive poate produce o catastrofă. Din această pricină, la încărcătura bombelor nu se întrebuințează explozibilele în stare pură, ci într-o combinație care le reduce forța de distrugere. Mai există un inconve-

BOMBA

ARMA CARE A REVOLUTIONAT RĂZBOIUL

Astfel este dela sine înțeles că în cazul bombardării unui aeroport pe care se află avioane sub cer liber, bombardarea nu este necesar să fie făcută cu bombe de peste 1000 kg., în timp ce efectele distrugătoare sunt aceleași, cu bombe de calibru mai mic.

Deobicei, bombele de mică greutate sunt cele incendiare. Încărcătura lor este compusă din substanțe chimice, care prin amestecul produs în momentul atingerii solului sau obiectivului propus desvoltă temperaturi extrem de înalte, care incendiază pe o mare rază tot ce se află în jur.

Știința bombardamentului este, dupăcum am mai arătat și într'un articol precedent, extrem de complicată. Nu vom reveni aci asupra acestui subiect, de cât ca să arătăm că efectul distrugător al bombeii este în raport direct cu viteza finală cu care este atins obiectivul. Viteza maximă pe care o atinge, în medie, o bombă de peste 50 kg. este de 300 până la 400 metri pe secundă.

Piloții bombardierelor știu foarte bine că viteza finală este în raport direct cu înălțimea la care se află avionul, în momentul lansării bombeii. Astfel, un pilot care planează la 4000 metri și lansează o bombă

Bombă de greutate medie, lansată de un avion „Stuka”, în timpul picajului.

granule de aluminium și oxid de fier, în pulbere. La o anumită temperatură, amestecul acesta desvoltă o temperatură formidabilă.

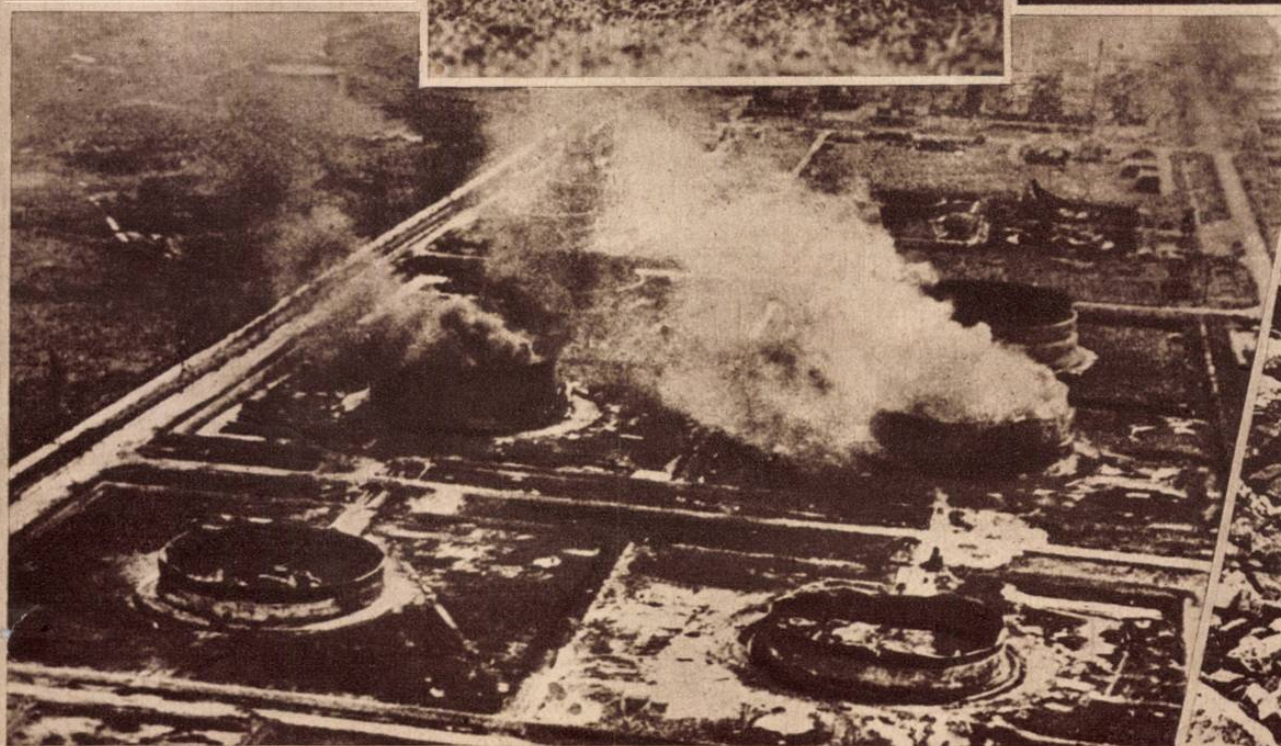
Despre bombele toxice se știu destul de multe, ca să nu mai trebuie să le repetăm. Bombele fumigene sunt încărcate cu produse chimice, care produc o ceață artificială, extrem de densă, folosită în timpul luptelor pentru camuflaj.

Disponând de această nouă și formidabilă armă, se înțelege dela sine în ce măsură a fost revoluționată arta războiului. Campania din Occident, fulgerătoare prin ritmul ei și înspăimântătoare prin efectele ei de distrugere va fi mirat poate pe mulți necunoscători ai desvoltării tehnice moderne, dar nu va fi fost decât o confirmare a prevederilor oamenilor de specialitate.

Bombele de mică greutate sunt fixate sub aripă, chiar de pilot.

Ravagiile unei bombe grele, căzută într'un orașel.

Depozit de carburanți, distrus de bombardamentul unei escadrile germane.

UN actor a dispărut de pe ecranul cinematografic. Vă mai amintiți de Rin-Tin-Tin? Era un câine lup, de o inteligență uluitoare, care reușea să aducă la îndeplinire, în cadrul acțiunii piesei, lucrurile cele mai senzaționale. Dela Rin-Tin-Tin încoace au mai apărut în film eroi patrupezi din lumea canină. Și de fiecare dată au reușit să obțină succese. Veți obiecta, de bună seamă că au fost alese exemplare excepționale, care au fost dresate, cu multă căznă, pentru îndeplinirea acelor roluri. Dar nu trebuie să mergem atât de departe, spre a găsi însă elemente excepționale în lumea canină. În războiul trecut, dar mai ales în cel actual, câinii au fost întrebuințați în largă măsură, pentru serviciul de curieri și pentru sanitari. În timp ce în trecut, pentru transmiterea unei știri dela o unitate la alta era necesar

brancadier, căruia îi dă alarma, și pe care-l conduce la rănitul cu pricina.

În fine, tot câinii sunt acei cari transportă la posturile de comandă înaintate, coliviile cu porumbei călători, cari sunt și în războiul actual legătura ideală între unitățile depărtate. Scriitorul american Jack London, care iubea mult câinii, a scris câteva cărți încântătoare despre simpaticele patrupeze. Poate dacă ar fi trăit și în zilele noastre, dacă ar fi avut ocazia să trăiască pe front și să cunoască măruntele eroisme ale acestor animale, cum nu se poate mai devotate omului, ar fi scris rânduri emoționante, care ar fi rămas pildă pentru mulți oameni cari se socot buni. E curios că în decursul mileniilor, de când câinele stă în slujba omului, omul n'a învățat încă să-și respecte pe acest prieten devotat, iar cuvântul câine mai reprezintă o ocară.

CAMARADUL Rin-tin-tin★

să se trimită un soldat, astăzi misiunea este împlinită de un câine curier, dresat special în acest scop. Accidențele terenului, pe câmpul de luptă, pot fi mult mai ușor folosite de un câine decât de un om, care poate fi mai ușor reperat. De bună seamă că acești câini sunt

← O grupă de câini curieri se îndreaptă, cu însoțitorii lor, spre linia întâia. Nu sunt animale de rasă nobilă, ci simpli câini lupi sau ciobănești.

În imediată apropiere a liniei de foc, câinele și omul, cu masca contra gazelor pe obraz, așteaptă semnalul de înaintare. Curajosul animal, care este câinele curier, înaintază sub ploaia de gloanțe.

Un câine este trimis în prima linie, cu pansamente și o colivie cu porumbei călători.

supuși unui antrenament special, înainte de a fi trimiși pe front. Ei contează în tabelele unităților, cu hrană și îngrijire, întocmai ca și un soldat, iar pe câmpul de luptă sunt încredințați fiecare în parte, unui om care are grije de ei. Fiecare câine are nume și număr de ordine, după care poate fi recunoscut.

Dar inteligentele patrupeze mai sunt întrebuințate și pentru transporturi. Dacă, spre exemplu, un post de prim ajutor din linia întâia, nu dispune de anumite lucruri strict necesare, câinele curier este trimis la postul de aprovizionare, cu un bilet, apoi se înapoiază, cărând în spate obiectele cerute. O altă misiune a câinilor sanitari este aceea de a găsi pe răniții rătăciți în coclaurile câmpului de luptă. După ce găsește pe cel rănit, câinele fuge până întâlnește pe primul

